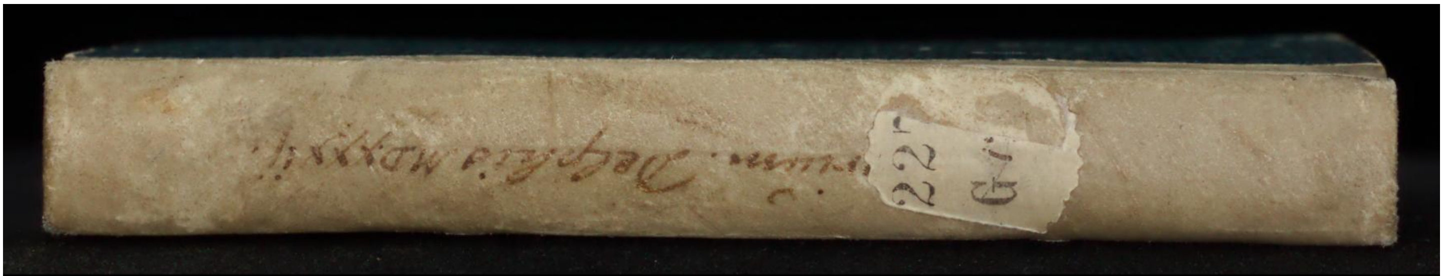
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17



Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

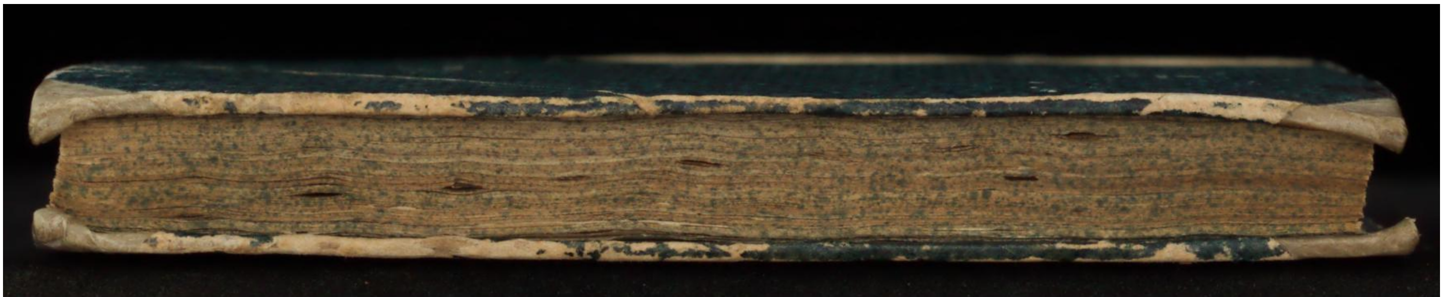
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17



Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17



Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17



Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Ex Bibliotheca
Hultmanniana, divendita
Sylvæ Ducis, apud
H. Palier et Filium.

Cat. Bibl. Hultmanniana. pag. 61. No. 330.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

= 60 =

~~D. K. L. 140~~

227 g 17

N Kr 347

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Pſalterium



Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Pſalmus primus.

B Eatus vir qui nõ abiit in
cõſilio ĩpiorũ et in via pec
catorũ nõ ſtetit: ꝛ in cathe
dra peſtilencie non ſedit.
Sed ĩ lege dñi voluntas
eius: ꝛ ĩ lege ei⁹ meditabit᷑ die ac nocte Et
erit tanq̃ lignum qđ plantatũ eſt ſec⁹ decur
ſus aq̃rum: qđ fructum ſuũ dabit ĩ tpe ſuo
Et foliũ ei⁹ nõ defluet: et oĩa quecunq; fa-
ciet ꝓſperabunt. Nõ ſic impii nõ ſic: ſed
tanq̃ puluis quẽ ꝓiicit vẽtus a facie terre
Ideo nõ reſurgũt ĩpii in iudicio: neq; pec
catores ĩ ꝯſilio iuſtoꝝ. Qm̃ nouit dñs viã
iuſtoꝝ: et iter impiorũ peribit. Ps. ii.

Q Uare fremuerũt gẽtes: ꝛ populi me-
ditati ſũt ĩania Aſtiterũt reges ter-
re et prĩcipes cõuenerũt in vnũ: aduerſus
dñm ꝛ aduerſus chriſtũ ei⁹ Dirũpamus
vĩcula eoꝝ: et ꝓiiciamus a nobis iugũ ip-
ſoꝝ. Qui habitat in celis irridebit eos: et
dñs ſubſanabit eos. Tũc loquet᷑ ad eos ĩ
ira ſua: et ĩ furore ſuo ꝯturbabit eos Ego

ăt ɔſtitut⁹ ſum rex ab eo ſup ſyō mōtē ſcm̄
eius/ predicās p̄ceptū eius. Dñs dixit ad
me filius meus es tu: ego hodie genui te.
Poſtula a me ⁊ dabo tibi gentes heredi
tatē tuā: ⁊ poſſeſſionē tuā terminos terre
Reges eos in virga ferrea: et tanq̄ vas
figuli ɔfringes eos Et nūc reges itelligi-
te: erudimini q̄ iudicat⁹ terrā. Seruite dño
in timore/ et exultate ei cū tremore. Appre
hēdite diſciplinā: neq̄n iraſcat' dñs/ et pere
atis de via iuſta. Cū exarſerit in breui ira
ei⁹: beati oēs qui cōfidūt in eo. Ps. iij.

DOmine q̄d multiplicati ſunt qui tri-
bulāt me: multi inſurgūt aduerſum
me. Multi dicūt aīe mee: nō eſt ſalus ipſi
in deo ei⁹. Tu aūt dñe ſuſceptor meus es/
gloria mea et exaltans caput meū. Voce
mea ad dñm clamaui: et exaudiuit me de
mōte ſctō ſuo. Ego dormiui et ſoporatus
ſū: et exurexi/ q: dñs ſuſcepit me. Non ti-
mebo milia ppl'i circundantis me: exurge
dñe ſaluū me fac de⁹ me⁹. Qm̄ tu pcuſſiſti
oēs adu'ſantes mihi ſine cauſa: dētes pec-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

catoꝝ cōtriuiſti Dñi eſt ſal⁹ et ſup ꝑplm tu
um bñdictio tua. Pſalm⁹.iiij.
C Om inuocarē exaudiuit me de⁹ iuſti.
cie mee:in tribulatione dilataſti mihi Mi
ſerere mei:ꝛ exaudi orōnē meā Filij hoīꝫ
vſqꝫquo graui corde:vt qd diligit⁹ vanita.
tē et queritꝫ mēdacium. Et ſcitote qm̄ mi
rificauit dñs ſctm̄ ſuum:dñs exaudiet me
cum clamauero ad eū. Iraſcimi et nolite
peccare q̄ dicitis ī cordib⁹ veſtris:ꝛ in cubi.
lib⁹ veſtris cōpungimi. Sacrificate ſacri
ficium iuſticie et ſperate in dño: multi di.
cunt qs oſtendit nobis bona. Signatū ē
ſup nos lumē vult⁹ tui dñe: dediſti leticiā ī
corde meo A fructu frumenti:vini et olei
ſui multiplicati ſt̄ In pace in idipſum:dor
miā ꝛ requieſcā. Qm̄ tu dñe ſingulariter
V in ſpe : cōſtituiſti me. Pſ.v.
Erba mea aurib⁹ ꝑcipe dñe:itellige
clamorē meū. Intēde voci orōis mee:rex
me⁹ et deus me⁹ Qm̄ ad te orabo dñe:ma
ne exaudies vocē meā. Mane aſtabo tibi
et videbo:qm̄ nō deus volēs īiq̄tatē tu es

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Neq; habitabit iuxta te malignꝰ: neq; ꝑ-
manebũt iniuſti āte oculos tuos. Odiſti
ōnes q̇ oꝑantur iniq̄tatem: ꝑdes oēs q̄ lo-
cũtur mendaciũ Virũ ſanguinũ et dolo-
ſum abominabitur dn̄s: ego aũt ĩ multi-
tudine mīe tue Introibo in domum tuā:
adorabo ad tēplũ ſctm̄ tuũ in timore tuo.
Dn̄e deduc me in iuſticia tua ꝓpter ĩimi-
cos meos: dirige in cōſpectu tuo viā meā
Qm̄ nō eſt in ore eorũ veritas: cor eorũ va
nũ eſt Sepulchrũ patēs ē guttur eoꝝ: lin-
guis ſuiꝫ doloſe agebant iudica illos deus
Decidāt a cogitationibꝰ ſuiꝫ ſecũdũ multi
tudinē impietatũ eoꝝ: expelle eos qm̄ irri
tauerũt te dn̄e Et letent oēs q̇ ſperant in
te: in eternũ exultabunt ⁊ habitabꝫ in eis.
Et gloriabunt in te oēs q̇ diligũt nomen
tuũ: qm̄ tu bn̄dices iuſto Dn̄e vt ſcuto bo
ne voluntatꝫ tue: coronaſti nos Ps. vi.
Domine ne in furore tuo arguas me
neq; in ira tua corripias me Miſere
re mei dn̄e qm̄ infirmꝰ ſum: ſana me dn̄e
q̄niā cōturbata ſunt oīa oſſa mea Et aīa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

mea turbata eſt valde:ſed tu dñe vſq;quo
Conuertere dñe ⁊ eripe aĩam meã:ſaluũ
me fac ꝓpter miſericordiã tuã. Qm̃ nõ eſt
in morte qui memor ſit tui:in inferno aũt
quis cõfitebit᷑ tibi. Laboraui in gemitu
meo:lauabo p̱ ſinglas noctes lectũ meũ
lachrimis meis ſtratũ meũ rigabo Tur
bat⁹ eſt a furore oculus me⁹:inueteraui int
oẽs inimicos meos Diſcedite a me oẽs q̇
operami iniq̃tatẽ:qm̃ exaudiuit dñs vocẽ
fletus mei. Exaudiuit dñs dep̃cationem
meã:dñs orõnẽ meã ſuſcepit. Erubeſcãt
et ꝯturbẽtur vehemẽter oẽs inimici mei:
ꝯuertant ⁊ erubeſcãt valde velocit᷑. Ps. vij.

q̃ Seruite dño in timore

Domine de⁹ me⁹ in te ſperaui:ſaluũ
me fac ex oĩbus pſeq̃ntibus me et li-
bera me. Neq̃n rapiat vt leo aĩam meã
dũ nõ eſt q̇ redimat neq; qui ſaluũ faciat.
Dñe deus meus ſi feci iſtud:ſi eſt iniq̃tas
in manib⁹ meis. Si reddidi retribuenti-
bus mihi mala:decidã merito ab inimicis
meis inanis. Perſequatur inimic⁹ aĩam
meã:et cõprehẽdat et ꝯculcet in terra vitã

meã:ꝛ gl'iam meã in puluerē deducat Ex
urge dn̄e in ira tua: et exaltare in finibus
inimicoꝝ meoꝝ. Et exurge dn̄e deus me⁹
in p̄cepto qđ mādaſti:et ſynagoga pp̄loꝝ
circundabit te. Et ꝑpter hāc in altū regre
dē:dn̄s iudicat pp̄los. Iudica me dn̄e ſcđ;
iuſticiā meā:et ſcđ; īnocentiā meā ſup me
Cōſumetur nequicia pctōꝝ et diriges iu-
ſtū:ſcrutās corda et renes deus. Iuſtū ad
iutoriū meū a dn̄o:qui ſaluos facit rectos
corde. Deus iudex iuſt⁹ fort' et paciēs:nū-
q̄d iraſcet' per ſingulos dies. Niſi ꝯuerſi
fueritis gladiū ſuū vibrauit:arcū ſuū tetē
dit ꝛ parauit illū. Et i eo pauit vaſa mor-
tis ſagittas ſuas ardētib⁹ effecit Ecce ptu
rit iniuſticiā:cōcepit dolorē ꝛ peperit iniq̄ta
tē. Lacū apuit et effodit eum:ꝛ incidit in
foueā quā fecit Cōuertet' dolor eius in ca-
put eius:et in v̄ticē ipſius iniq̄tas eius deſ
cendet. Confitebor dn̄o ſcđm iuſticiā ei⁹:
et pſallā noī dn̄i altiſſimi. Pſalm⁹.viij.

Domine dn̄s noſter q̄ȝ admirabile ē
nomē tuū in vniuerſa terra Qm̄ ele

nata eſt magnificẽtia tua ſuper celos Ex
ore infãtium ⁊ lactentiũ pfeciſti laudẽ ppẽ
inimicos tuos: vt deſtruas inimicũ ⁊ vlto
rẽ Qm̃ videbo celos tuos opa digitoꝝ tu-
orũ lunã ⁊ ſtellas: q̃ tu fundaſti. Quid eſt
hõ quod memor es eius: aut filius homi-
nis qm̃ viſitas eũ. Minuiſti eũ paulomi-
nus ab angelis: gloria ⁊ honore coronaſti
eũ ⁊ cõſtituiſti eũ ſup opa manuum tuaꝝ
Oĩa ſubieciſti ſub pedib⁹ eius oues ⁊ bo-
ues: vniuerſas inſup ⁊ pecora cãpi Volu
cres celi ⁊ piſces maris: qui pambulant ſe
mitas maris Dñe dñs nr̃ q̃ admirabile
eſt nomẽ tuũ in vniuerſa terra. Ps.ix.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo
narrabo õnia mirabilia tua. Leta
bor et exultabo in te: pſallã noĩ tuo altiſſi-
me In cõuertẽdo inimicũ meũ retrorſũ:
infirmabunt ⁊ peribunt a facie tua. Qm̃
feciſti iudiciũ meũ ⁊ cauſã meã: ſediſti ſup
thronũ qui iudicas iuſticiã Increpaſti gẽ
tes et periit impius: nomẽ eorũ deleſti ĩ eter-
nũ ⁊ in ſeclm ſeculi. Inimici defecerũt fra-

mæ in finē: et ciuitates eorum deſtruxiſti

Periȷ̈t memoria eoꝝ cū ſonitu: et dn̄s in eternū ꝑmanet Parauit in iudicio thronū ſuū: et ipſe iudicabit orbē terre in eq̄tate iudicabit populos in iuſticia. Et fact⁹ ē dn̄s refugiū pauperi: adiutor in oportunitatib⁹ in tribulatiōe Et ſperent in te q̇ nouerūt nomē tuū: qm̄ nō dereliq̄ſti q̄rētes te dn̄e Pſallite dn̄o q̇ habitat in ſyō: ānūciate inter gētes ſtudia ei⁹. Qm̄ requirēs ſanguinē eoꝝ recordatus eſt: non ē oblit⁹ clamorem pauꝑm Miſerere mei dn̄e vide hūilitatē meā de inimicis meis Qui exaltas me de port⁹ mort⁹: vt ānunciē oēs laudatiōes tuas in portis filie ſyō. Exultabo in ſalutari tuo: infixe ſūt gētes in circuitu quē fecerūt In laq̄o iſto quē abſcōderunt ꝯphenſus eſt pes eoꝝ Cognoſcet' dn̄s iudicia faciēs in opib⁹ manuū ſuaꝝ ꝯprehenſus ē pctōr Conuertāt' pctōres in īfernū: oēs gētes q̇ obliuiſcunt' deū. Qm̄ nō in finē obliuio erit pauꝑis: pacientia pauꝑm non ꝑibit in finē Exurge dn̄e nō conforte

tur hō: iudicent᷑ gētes in cōſpectu tuo Cō-
ſtitue dn̄e legiſlatorē ſuꝑ eos: vt ſciant gē-
tes qm̄ hoīes ſūt Ut quid dn̄e receſſiſti lō-
ge: deſpicis in oportunitatibꝰ in tribulati-
one Dū ſuꝑbit īpius incendit᷑ pauꝑ: cōpre-
hendūtur in cōſilijs quibus cogitāt Qm̄
laudat᷑ pctōr in deſiderijs aīe ſue: ⁊ iniquus
bn̄dicitur Exacerbauit dn̄m pctōr: ſecun
dū multitudinē ire ſue nō q̄ret. Nō eſt de
us in cōſpectu eiꝰ: inq̄nate ſūt vie illius in
ōni tpe: Auferūtur iudicia tua facie eius
oīm inimicoꝝ ſuoꝝ dn̄abitur Dixit enī in
corde ſuo nō mouebor: a gn̄atione in gn̄a
tionē ſine malo. Cuiꝰ maledictiōe os ple-
nū eſt et amaritudīe ⁊ dolo: ſub lingua eiꝰ
labor et dolor. Sedet ī inſidijs cū diuitibꝰ
in occultꝭ: vt interficiat innocētē Oculi eiꝰ
in pauperē reſpiciūt: inſidiatur in abſcon
dito q̄ſi leo in ſpelunca ſua. Inſidiatur vt
rapiat pauperē: rapere pauperē dū attra
hit eū In laq̄o ſuo humiliabit eū: inclina
bit ſe et cadet qn̄ dn̄atus fuerit pauperū.
Dixit eī in corde ſuo oblitꝰ ē deus: auertit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

faciẽ ſuã ne videat vanitatẽ Exurge dñe
deus ꝛ exaltet᷑ manus tua:ne obliuicaris
pauperꝝ Propter qd irritauit ĩpius deũ:
dixit ei in corde ſuo non reqret Uides qm̃
tu laborẽ ꝛ dolorẽ ꝯſideras:vt tradas eos
in manꝰ tuas Tibi derelictus eſt pauper:
orphano tu eris adiutor. Contere brachiũ
pctõris ꝛ maligni:queretur pctm̃ illius:et
nõ inueniet Dñs regnauit ĩ eternũ:et in
ſcl'm ſcl'i ꝑibitis gẽtes de terra illius Deſi
deriũ pauperꝝ exaudiuit dñs:ꝑparationẽ
cordis eorũ audiuit auris tua Iudicare pu
pillo ꝛ humili:vt non apponat vltra mag
nificare ſe homo ſuper terrã. Ps.x.

In dño confido: quõ dicitis anĩe mee
traſmigra in mõtẽ ſicut paſſer. Qm̃
ecce pctõres ĩtẽderũt arcũ parauerũt ſagit-
tas ſuas in pharetra:vt ſagittẽt ĩ obſcuro
rectos corde Qm̃ quẽ ꝑfeciſti deſtruxerũt:
iuſtus ãt quid fecit. Dñs in templo ſãcto
ſuo:dñs in celo ſedes eius. Oculi eius in
pauperẽ reſpiciũt:palpebre eius interro-
gant filios hoĩm. Dñs interrogat iuſtũ

⁊ ipiū q̄ aūt diligit iniq̄tatē odit aīam ſuā
Pluet ſup pctõꝛes laq̄os ignis: ſulphur
⁊ ſpūs pcellarū pars calicis eoꝝ Qm̄ iu-
ſtus dn̄s et iuſticias dilexit: equitatē vidit
Saluū me fac [vultus ei⁹. Ps̄.xi.
dn̄e qm̄ defecit ſact⁹: qm̄ diminute ſc̄
veritates a filijs hoīm Uana locuti ſunt
vnuſq̄ſq; ad primū ſuū: labia dol[oſ]a ī coꝛ
de ⁊ coꝛde locuti ſunt Diſpdet dn̄s vniu̇ſa
labia doloſa: et linguā magniloquā Qui
dixerūt linguā nr̄am magnificabim⁹: la-
bia nr̄a a nob̄ ſunt quis nr̄ dominns eſt.
Propt̄ miſeriā inopū ⁊ gemitū paupm
nunc exurgā dicit dn̄s Ponā in ſalutari
tuo: fiducialiter agā ī eo Eloq̄a dn̄i eloq̄a
caſta argentū igne examinatū pbatū ter
re purgatū ſeptuplum. Tu dn̄e ſeruab̄
nos: a gn̄atione hac ī eternū. In circuitu
īpij ābulāt ſcd̄m altitudinē multiplicaſti
Uſq̄ quo dn̄e [filios hoīm. Ps̄.xij.
obliuiſcaris me in finē: vſq̄ quo auertꝭ
faciē tuā a me Quādiu ponā ꝯſilia in aīa
mea: doloꝛē ī coꝛde meo p diem. Uſq; quo

exaltabit inimic⁹ meus ſup me; reſpice et
exaudi me dñe de⁹ me⁹. Illumina oculos
meos ne vnq̄ʒ obdormiā in morte; ne quā
do dicat inimic⁹ me⁹ p̄ualui aduerſ⁹ eum.
Qui tribulāt me exultabūt ſi mot⁹ fuero;
ego āt ī mīa tua ſpaui Exultabit cor meū
in ſalutari tuo: cātabo dño q̄ bona tribuit
mihi; et pſallā noī dñi altiſſimi. Ps. xiij.

Dixit inſipiēs in corde ſuo; nō eſt deus
Corrupti ſūt ⁊ abominabiles facti ſūt
in ſtudijs ſuis: nō eſt qui faciat bonum; nō
eſt vſqʒ ad vnum. Dñs de celo proſpexit
ſup filios hoīm; vt videat ſi eſt intelligens
aut requirēs deum. Oēs declinauerunt
ſimul inutiles facti ſunt: nō eſt q̄ faciat bo-
nū; nō ē vſqʒ ad vnum. Sepulchrū patēs
eſt guttur eoꝝ: linguiſ ſuiſ doloſe agebāt; ve
nenū aſpidū ſub labijs eoꝝ Quoꝝ os ma
ledictione ⁊ amaritudīe plenum eſt; velo
ces pedes eoꝝ ad effundendum ſanguinē
Cōtritio et infelicitas ī vijs eorum: et viā
pacis nō cognouerūt; nō eſt timor dñi an-
te oculos eoꝝ. Nōne cognoſcent oēs qui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

opantur iniq̄tatē: qui deuorāt plebē meā
ſicut eſcā panis Dn̄m nō inuocauerunt:
illic trepidauerunt timore: vbi non erat ti-
mor: Qm̄ dn̄s in gn̄atiōe iuſta eſt: cōſiliū
inopis ꝯfudiſti: qm̄ dn̄s ſpes eiꝰ eſt. Quis
dabit ex ſyō ſalutare iſrael: cū auerterit dn̄s
captiuitatē plebis ſue: exultabit iacob ꝛ le
tabit iſrael. Ps. xiiij

Domine q̄s habitabit i tabernaculo tuo: aut q̄s req̄
eſcet i mōte ſctō tuo Qui igredit̄ ſine ma-
cla: ꝛ opat̄ iuſticiā Qui loq̄t̄ veritatē in cor
de ſuo: q̄ nō egit dolū in ligua ſua. Nec fe
cit ꝓximo ſuo malū: ꝛ obꝓbriū nō accepit
adūſus ꝓximos ſuos Ad nihilū deductꝰ
eſt in ꝯſpectu eiꝰ malignꝰ: timētes āt dn̄m
glorificat Qui iurat ꝓximo ſuo et nō deci-
pit: qui pecuniā ſuā non dedit ad vſurā: et
munera ſup innocētes nō accepit. Qui fa
cit hec: nō cōmouebit̄ in eternū. Ps. xv

Conſerua me dn̄e qm̄ ſperaui in te: dixi dn̄o deus meꝰ es tu: qm̄ bonoꝝ me
oꝝ nō eges Sanctis qui ſunt in terra eiꝰ
mirificauit ōnes voluntates meas in eis

i an̄ Tu do: [illegible] nos [illegible]
[illegible] noctis [illegible] tu do [illegible] custodiam legē tuā [illegible]
[illegible] do: deꝰ et exaltet manꝰ tua Et ne obliuiſcaris
pauperū tuorū in finem

Multiplicate ſũt īfirmitates eorũ: poſtea
accelerauerũt. Nõ cõgregabo cõuenticu-
la eorũ de ſanguinibus: nec memor ero no-
minũ eorũ per labia mea Dñs pˢ heredi-
tatis mee ⁊ calicis mei: tu es qui reſtitues
hereditatē meã mihi. Funes ceciderunt
mihi in p̄clariſ: etenī hereditas mea p̄cla-
ra eſt mihi Benedicã dñm q̄ tribuit mihi
intellectũ: inſup et vſq; ad noctē increpue-
rũt me renes mei Prouidebã dñm in cõ
ſpectu meo ſemp: qm̃ a dextris eſt mihi ne
cõmouear Propt̄ hoc letatum eſt cor meũ
⁊ exultauit lingua mea: inſup ⁊ caro mea
requieſcet in ſpe Qm̃ nõ derelinques animã
meã in inferno: nec dabis ſcm̃ tuũ videre
corruptionē Notas mihi feciſti vias vite
adimplebis me leticia cũ vultu tuo delec-
tatiões ī dextera tua vſq; in finē. Ps. xvi.
Exaudi dñe iuſticiã meã: intēde depca
tionē meã Auribꝰ pcipe orõez meã:
non in labijs doloſis De vultu tuo iudici-
um meũ prodeat: oculi tui videãt eq̃tates
Probaſti cor meũ et viſitaſti nocte igne

me examinaſti: ꝛ nō eſt inuēta in me iniq
tas. Ut nō loquatur os meū opa manuū
hoīm: ꝓpter verba labioꝝ tuoꝝ ego cuſto
diui vias duras. Perfice greſſus meos
in ſemitis tuis: vt nō moueātur veſtigia
mea. Ego clamaui qm̄ exaudiſti me de⁹:
īclina aurē tuā mihi et exaudi verba mea
Mirifica miſericordias tuas: qui ſaluos
facis ſperātes in te. A reſiſtentibus dexte-
re tue cuſtodi me: vt pupillam oculi. Sub
vmbra alaꝝ tuaꝝ protege me: a facie ipio-
rū qui me afflixerunt. Inimici mei aīam
meā circūdederūt: adipē ſuū ꝯcluſerūt: os
eoꝝ locutū eſt ſuperbiā. Proijcientes me
nūc circumdederūt me: oculos ſuos ſtatue
rūt declinare terrā. Suſceperūt me ſicut
leo parat⁹ ad predā: ꝛ ſicut catulus leonis
habitans in abditis. Exurge dn̄e pueni
eū et ſupplanta eū: eripe aīam meā ab im
pio: frameā tuā ab inimicis man⁹ tue. Dn̄e
a paucis de terra diuide eos in vita eoꝝ: de
abſconditis tuis adīpletus eſt venter eoꝝ
Saturati ſūt filijs: et diuiſerunt reliquias

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ſuas ꝑuulis ſuis Ego aũt in iuſticia appa
rebo cõſpectui tuo: ſatiabor cũ apparuerit
Diligã te dñe [glĩa tua. Ps. xvij.
fortitudo mea: dñs firmamẽtũ meũ
et refugiũ meũ et liberator meus Deus
meꝰ adiutor meꝰ: et ſperabo in eũ Protec
tor meꝰ ꝛ cornu ſalutꝭ mee: ꝛ ſuſceptor meꝰ
Laudans ĩuocabo dñm: ꝛ ab ĩimicis meꝭ
ſalꝰ ero Circũdederunt me dolores mor
tis: ꝛ torrẽtes iniqtatis cõturbauerũt me.
Dolores inferni circũdederũt me: p̄occu
pauerũt me laquei mortꝭ In tribulatõe
mea inuocaui dñm: ꝛ ad deũ meũ clamaui
Et exaudiuit de tẽplo ſãcto ſuo vocẽ meã
et clamor meꝰ in ꝯſpectu eius introiuit in
aures eius Cõmota eſt ꝛ ꝯtremuit terra
fũdamẽta mõtiũ cõturbata ſũt ꝛ cõmota
ſũt qm̃ iratꝰ eſt eis. Aſcẽdit fumꝰ ĩ ira eiꝰ
ꝛ ignis a facie eiꝰ exarſit: carbones ſuccẽſi
ſũt ab eo Inclinauit celos ꝛ deſcẽdit: et ca
ligo ſub pedibꝰ eius Et aſcẽdit ſuꝑ cheru-
bin ꝛ volauit, volauit ſuꝑ pẽnas ventorũ
Et poſuit tenebris latibulũ ſuũ in circu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ctu eiꝰ: tabernaculũ eiꝰ tñbꝛoſa aqua ĩ nu
bibꝰ aeris Pꝛe fulgoꝛe in cõſpectu eiꝰ nu
bes trãſierũt: grãdo et carbones ignꝭ Et
ĩtonuit de celo dñs: et altiſſimus dedit vo-
cẽ ſuã grãdo et carbones ignis. Et miſit
ſagittas ſuas ⁊ diſſipauit eos: fulgura mł-
tiplicauit ⁊ cõturbauit eos. Et apparue-
rũt fõtes aquarũ: ⁊ reuelata ſũt fũdamẽ-
ta oꝛbꝭ terraꝝ. Ab ĩcrepatiõe tua dñe: ab
inſpiratiõe ſpũs ire tue Miſit de ſũmo et
accepit me: ⁊ aſſũpſit me de aquis multis
Eripuit me de inimicꝭ meis foꝛtiſſimis: ⁊
ab his q̇ oderũt me qm̃ cõfoꝛtati ſunt ſuꝑ
me Pꝛeuenerũt me ĩ die afflictiõis mee:
et fcũs eſt dñs pꝛotectoꝛ meus. Et eduxit
me in latitudinẽ: ſaluũ me fecit qm̃ voluit
me Et retribuet mihi dñs ſecũdũ iuſticiã
meã: et ſcd̃m puritatẽ manuum meaꝝ re
tribuet mihi Qꝛ cuſtodiui vias dñi: nec ĩ-
pie geſſi a deo meo. Qm̃ oĩa iudicia eiꝰ in
cõſpcũ meo: ⁊ iuſticias eiꝰ nõ repuli a me.
Et ero ĩmaculatꝰ cũ eo: et obſeruabo me
ab iniq̃tate mea. Et retribuet mihi dñs

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ſecundū iuſticiā meā ⁊ ſcdm̄ puritatē ma
nuū mearū in cōſpcū oculoꝝ ei⁹ Cū ſācto
ſctūs eris ⁊ cū viro innocēte innocēs eris
Et cū electo elect⁹ eris et cū pverſo pver.
teris Qm̄ tu populū humilē ſaluū facies
et oculos ſupborū humiliabis. Qm̄ tu il.
luminas lucernā meā dn̄e deus meus il.
lumina tn̄bras meas. Qm̄ in te eripiar a
tētatiōe et in deo meo trāſgrediar murū.
Deus me⁹ īpolluta via ei⁹ ⁊ eloq̄a dn̄i ig.
ne examinata ꝓtector eſt oīꝫ ſperātiū in ſe
Qm̄ q̄s de⁹ preter dn̄m ⁊ aut q̄s de⁹ preter
deū noſtrū. Deus qui p̄cinxit me v̄tute ⁊
et poſuit īmaculatā viā meā. Qui perfe.
cit pedes meos tanq̄ȝ ceruorū ⁊ ſup excelſa
ſtatuēs me Qui docet man⁹ meas ad p̄li.
um ⁊ et poſuiſti vt arcū ereū brachia mea.
Et dediſti mihi protectionē ſalutis tue et
dextera tua ſuſcepit me. Et diſciplina tua
correxit me ī finē et diſciplina tua ipſa me
docebit Dilataſti greſſus meos ſubt⁹ me
⁊ non ſunt infirmata veſtigia mea Per
ſequar inimicos meos et comprehendam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

illos: et nõ ↄuertar donec deficiãt. Cõfrin
gã illos nec poterunt ſtare: cadẽt ſubt⁹ pe
des meos Et pcinxiſti me vtute ad bellũ
et ſupplãtaſti inſurgẽtes in me ſubt⁹ me.
Et inimicos meos dediſti mihi deorſum: et
odiẽtes me diſpdidiſti. Clamauerunt ad
dñm: nec erat q ſaluos faceret: nec exaudiuit
eos. Et cõminuã eos vt puluerẽ añ faciẽ
vẽti: vt lutũ plateaꝝ delebo eos. Eripies
me de cõtradictionib⁹ ppli: cõſtitues me
in caput gẽtiũ. Populus quẽ nõ cogno
ui ſeruiuit mihi: in auditu auris obediuit mi
hi. Filij alieni mentiti ſũt mihi: filij alieni
inueterati ſũt et claudicauerũt a ſemitis ſuis.
Uiuit dñs et bñdict⁹ deus me⁹: et exalte-
tur deus ſalutis mee. Deus q das vindictas
mihi et ſubdis ppłos ſub me: liberator me-
us de inimicis meis iracũdis. Et ab inſurgẽ-
tib⁹ in me exaltabis me: a viro iniq eripi-
es me. Propterea cõfitebor tibi in natiõi
bus dñe: et nomini tuo pſalmũ dicã. Magnifi
cãs ſalutes regis ei⁹ et faciẽs miſericordiã
chriſto ſuo dauid: et ſemini ei⁹ vſq in ſclm

In die firmamentũ meũ et refugiũ meũ. Quia tu illuminas lucernã meã do[mine]. Deus meus illumina tenebras meas. Mirifica miſericordias tuas Qui ſaluos facis ſperantes in te

Celi enarrāt gloriā dei:et [Ps̄. xviij.
opa manuū ei⁹ ānūciat firmamētū
Dies diei eructat verbū:ꝛ nox nocti indi
cat sciētiā Nō sūt loquele neq; sermones
quoꝝ nō audiātur voces eoꝝ In oēm ter
rā exiuit son⁹ eoꝝ:ꝛ ī fines orbis terre ver
ba eoꝝ In sole posuit tabernaculū suū:et
ipse tanꝗ̄ spōsus pcedēs de thalamo suo
Exultauit vt gigas ad currendā viā:a sū
mo celo egressio eius Et occursus ei⁹ vsq;
ad summū ei⁹:nec est q̇ se abscōdat a calore
ei⁹ Lex dn̄i īmaculata ꝯuertēs aīas testi
moniū dn̄i fidele sapientiā p̄stans puulis
Iusticie dn̄i recte letificātes corda:p̄ceptū
dn̄i lucidū illuminās oculos. Timor dn̄i
scūs pmanet in scl'm scl'i: iudicia dn̄i vera
iustificata ī semetipsa. Desiderabilia sup
aurū ꝛ lapidē pciosū multū:ꝛ dulciora sup
mel et fauū Etenī seru⁹ tuus custodit ea:
in custodiēdis illis retributio multa De
licta q̇s ītelligit ab occult⁹ meis mūda me
dn̄e ꝛ ab alienis pce seruo tuo Si mei nō
fuerint dn̄ati tūc īmaculat⁹ ero ꝛ emūda

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

bor a delicto maximo. Et erūt vt cōplaceāt
eloq̄a oris mei: ꝛ meditatio cordis mei in
conſpcū tuo ſp. Dn̄e adiutor me⁹ et redēp
tor meus. Ps. xix.

Exaudiat te dn̄s
in die tribulatiōis: ꝓtegat te nomen
dei iacob. Mittat tibi auxiliū de ſctō: et de
ſyō tueatur te. Memor ſit oīs ſacrificij tui
et holocauſtū tuū pingue fiat. Tribuat
tibi ſcdm cor tuū: ꝛ oē cōſiliū tuū cōfirmet
Letabimur in ſalutari tuo: ꝛ in noīe dn̄i
nr̄i magnificabimur. Impleat dn̄s oēs
petitiōes tuas: nūc cognoui qꝫ ſaluū fecit
dn̄s chriſtū ſuū. Exaudiet illū de celo ſctō
ſuo: in potētatib⁹ ſalus dextere ei⁹. Hi in
currib⁹ et hi in eq̄s: nos aūt in noīe dei no
ſtri inuocabim⁹. Ipſi obligati ſūt et cecide
rūt: nos āt ſurrexim⁹ et erecti ſum⁹. Dn̄e
ſaluū fac regē: ꝛ exaudi nos in die qua in-
uocauerimus te. Pſalmus. xx.

Domine in v̄tute tua letabit rex: et ſu
p ſalutare tuū exultabit vehemēter. De-
ſideriū cordis eius tribuiſti ei: et volūtate
labioꝝ eius nō fraudaſti eū. Qm̄ ꝓueniſti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

eũ in bñdictiõib⁹ dulcedis; poſuiſti in capi
te ei⁹ coronã de lapide ꝑcioſo. Uitã petijt
a te ⁊ tribuiſti ei lõgitudinẽ dierũ: in ſecu-
lũ ⁊ in ſclm ſcli Magna eſt gl'ia eius in ſa-
lutari tuo; gl'iam ⁊ magnũ decorẽ ĩpones
ſuꝑ eũ Quoniã dabis eũ in benedictionẽ
in ſeculũ ſeculi; letificabis eũ in gaudio cũ
vultu tuo Qm̄ rex ſperat in dño; et in mi-
ſericordia altiſſimi nõ cõmouebit. Inue-
niatur man⁹ tua õnib⁹ inimicis tuis; dext'a
tua inueniat oẽs qui te oderunt Pones
eos vt clibanũ ignis in tẽpe vult⁹ tui dñs
in ira ſua cõturbabit eos ⁊ deuorabit eos
ignis. Fructũ eorũ de terra ꝑdes ⁊ ſemẽ
eoꝝ a filijs hoĩm. Qm̄ declinauerũt in te
mala; cogitauerũt ↄſilia que non potuerũt
ſtabilire. Qm̄ pones eos deorſum in reli-
quijs tuis ꝑpreparabis vultum eoꝝ. Exal-
tare dñe in virtute tua; cãtabimus ⁊ pſal
lemus virtutes tuas. Pſalmus.xxi.

DEus deus meus reſpice ĩ me quare
me dereliquiſti; longe a ſalute mea
verba delictoꝝ meorum Deus meus cla

mabo per diē ⁊ nō exaudies: ⁊ nocte ⁊ nō
ad inſipiētiā mihi. Tu āt in ſcō habitas:
laus iſrael In te ſperauerunt patres nr̄i
ſpauerūt ⁊ liberaſti eos. Ad te clamaue-
rūt ⁊ ſalui facti ſūt: in te dn̄e ſperauerunt
⁊ nō ſūt cōfuſi. Ego aūt ſū vermis et nō
homo: obprobriū hoīm ⁊ abiectio plebis
Oēs vidētes me deriſerūt me: locuti ſūt
labijs ⁊ mouerūt caput Sperauit ī dn̄o
eripiat eū: ſaluū faciat eū qm̄ vult eū Qm̄
tu es q̄ extraxiſti me de vētre ſpes mea ab
vberibus matris mee: in te ꝓiect⁹ ſum ex
vtero De vētre matris mee de⁹ meus es
tu: ne diſceſſer⁹ a me Qm̄ tribulatio proxi
ma eſt: qm̄ nō eſt q̄ adiuuet Circūdederūt
me vituli multi: tauri pigues obſederūt
me. Apuerūt ſuꝑ me os ſuū: ſicut leo ra
piēs ⁊ rugiēs. Sicut aqua effuſus ſum:
⁊ diſꝑſa ſt̄ oīa oſſa mea Factū eſt cor me-
um ſicut cera: liq̄ſcēs in medio vētris mei
Aruit tāq̄ʒ teſta virt⁹ mea ⁊ lingua mea
adheſit faucib⁹ meis: ⁊ ī puluerē mort⁹ de
duxiſti me Qm̄ circūdederūt me canes

multi:ꝯſiliū malignātiū obſedit me. Fo
derūt manꝰ meas et pedes meos: dinume-
rauerūt oīa oſſa mea Ipſi vo cōſiderauerūt
et īſpexerunt me: diuiſerunt ſibi veſtimē-
ta mea et ſup veſtē meā miſerunt ſortem.
Tu āt dn̄e ne elōgaueris auxilium tuū
a me: ad defenſionē meā conſpice Erue a
framea deus aīam meā: ꝛ de manu canis
vitā meā. Salua me ex ore leonis: ꝛ a cor
nibꝰ vnicorniū hūilitatē meā. Narrabo
nomē tuū fratribꝰ meis: in medio eccleſie
laudabo te Qui timetis dn̄ꝫ laudate eum
vniūſuꝫ ſemē iacob gl̄ificate eum Time-
at euꝫ ōe ſemē iſrael qm̄ nō ſpreuit neqꝫ de
ſpexit dep̄cationē paupis Nec auertit faciē
ſuā a me ꝛ cū clamarē ad eū exaudiuit me
Apud te laus mea ī eccleſia magna: vo-
ta mea reddā in ꝯſpectu timētiū eū Edēt
paupes ꝛ ſaturabunt̄ ꝛ laudabūt dn̄m q̄
reqrūt eū: viuēt corda eoꝝ in ſcl'm ſcl'i Re
miniſcent̄ ꝛ ꝯuertent̄ ad dn̄ꝫ vniūſi fines
terre Et adorabūt in ꝯſpectu eiꝰ vniuerſe
familie gētium Qm̄ dn̄i eſt regnū: ꝛ ipſe

dn̄abitur gẽtiū Manducauerūt ꝛ adora-
uerūt oēs pingues terre in cōſpectu eius:
cadēt oēs qui deſcendūt ī terrā Et anima
mea illi viuet: et ſemē meū ſeruiet ei An-
nūciabit dn̄o generatio vētura: ꝛ annūci
abunt celi iuſticiā ei⁹ ꝑplo naſcetur: quē fe
Dominꝰ regit me [cit dn̄s. Ps̄. xxij
ꝛ nihil mihi deerit: in loco paſcue ibi
me collocauit. Sup aquā refectiōis edu-
cauit me: aīam meā conūtit Deduxit me
ſup ſemitas iuſticie: ꝓpter nomē ſuū Nā
et ſi ābulauero in medio vmbre mortꝭ: nō
timebo mala qm̄ tu mecū es. Uirga tua
ꝛ baculus tuus: ipſa me cōſolata ſūt Pa
raſti in cōſpectu meo mēſam: adūſus eos
qui tribulāt me. Impinguaſti in oleo ca-
put meū: ꝛ calix meus inebriās quā p̄cla-
rus eſt Et miſericordia tua ſubſequet me
oībus diebus vite mee. Et vt inhabitē in
domo dn̄i: in lōgitudine dierū. Ps̄. xxiij.
Domini eſt terra ꝛ plenitudo eius: or
bis terraꝝ et vniuerſi q̄ habitant in
eo. Quia ipſe ſup maria fūdauit eū: ꝛ ſup

fluminã p̄parauit eum. Quis aſcẽdet in
mõtẽ dñi: aut qͦs ſtabit in loco ſctõ ei⁹. In
nocẽs manibus et mũdo corde: qui nõ ac-
cepit in vano aĩam ſuã: nec iurauit ĩ dolo
proximo ſuo Hic accipiet benedictionẽ a
domino: et miſericordiã a deo ſalutari ſuo
Hec eſt generatio q̄rentiũ eũ: querentiũ
faciẽ dei iacob. Attollite portas prĩcipes
veſtras ⁊ eleuamini porte eternales: et in-
troibit rex glorie Quis eſt iſte rex glꝰe: dñs
fortis et potens dñs potens in prelio. At
tollite portas prĩcipes veſtras et eleuami
ni porte eternales: et introibit rex glorie.
Quis eſt iſte rex glorie: dñs v̄tutũ ipſe eſt
AD te dñe leuaui [rex glꝰe. Pſ. xxiiij.
aĩam meã deus meus: in te confido
non erubeſcã. Neqꝫ irrideãt me inimici
mei: eteni vniuerſi qui ſuſtinẽt te non con
fundẽtur. Confundãtur oẽs iniqua agẽ
tes ſupuacue. Uias tuas domine demõ-
ſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas edoce me. Diri
ge me ĩ veritate tua: et doce me quia tu es
deus ſaluator meus ⁊ te ſuſtinui tota die.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Reminiſcẽ miſerationũ tuarꝫ dñe: et mi
ſericordiarꝫ tuarꝫ q̄ a ſc̄lo ſt̄. Delicta iuuen
tutꝭ mee ⁊ ignorãtias meas ne meminerꝭ
Scđm miam tuã memẽto mei: tu ꝓpter
bonitatẽ tuã dñe Dulcꝭ ⁊ rectꝰ dñs: ꝓpter
hoc legẽ dabit delinq̄ntibꝰ ĩ via. Diriget
mãſuetos ĩ iudicio: docebit mites vias ſu
as Uniuerſa vie dñi mĩa ⁊ v̾itas: req̄ren
tibꝰ teſtamẽtũ eiꝰ ⁊ teſtimonia eiꝰ Prop
ter nomẽ tuũ dñe ꝓpiciaberꝭ peccato meo
multũ eſt eni Quis eſt hõ qui timet dñm
legẽ ſtatuet ei in via quã elegit. Aĩa eius
in bonis demorabit̾ ⁊ ſemẽ eius heredita
bit terrã Firmamẽtũ eſt dñs timẽtibus
eũ: ⁊ teſtamẽtũ ipſiꝰ vt manifeſtetur illis.
Oculi mei ſꝑ ad dñz: qm̄ ipſe euellet de la
queo pedes meos Reſpice in me ⁊ miſe
rere mei qꝛ vnicꝰ ⁊ pauꝑ ſũ ego Tribula
tiões cordis mei multiplicate ſt̄ de neceſſi
tatibꝰ meꝭ erue me Uide hũilitatẽ meã ⁊
laborẽ meũ: ⁊ dimitte vniu̾ſa delicta mea
Reſpice ĩimicos meos qm̄ multiplicati
ſunt: ⁊ odio iniq̄ oderũt me. Cuſtodi aĩam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

meā: ⁊ erue me nō erubeſcā qm̄ ſperaui in
te Innocētes ⁊ recti adheſerūt mihi: qꝛ ſu
ſtinui te Libera deꝰ iſrael: ex ōnibꝰ tribu

IUdica me [latiōibꝰ ſuis. Ps. xxv.

dn̄e qm̄ ego in innocētia mea ingreſ-
ſus ſum: ⁊ in dn̄o ſperās non infirmabor.
Proba me dn̄e ⁊ tenta me: vre renes me
os et cor meū Qm̄ mīa tua añ oculos me
os eſt: ⁊ ꝯplacui in vitate tua Nō ſedi cū cō
ſilio vanitatꝰ: ⁊ cū iniq̄ gerētibꝰ nō introi-
bo Odiui eccleſiā malignātiū: et cū ipſis
nō ſedebo. Lauabo int innocētes manꝰ
meas: ⁊ circūdabo altare tuū dn̄e Ut au
diā vocē laudis: et enarrē vniuerſa mira
bilia tua Dn̄e dilexi decorē domꝰ tue: et lo
cū habitatiōis glie tue Ne pdas cū ipiis
deus aīa; meā: et cū viris ſanguineū vitā
meā In q̄rum manibꝰ iniq̄tates ſunt: dex-
tera eoꝝ repleta eſt muneribus. Ego āt
in inocētia mea ingreſſus ſū; redime me
et miſerere mei Pes meus ſtetit in direc-
to: i eccleſia bn̄dicā te dn̄e. Ps. xxvi

DOminꝰ illuminatio mea ⁊ ſalus mea

quē timebo Dn̄s ꝓtectoꝛ vite mee: a quo
trepidabo Dū appꝛopiāt ſup me nocētes:
vt edant carnes meas. Qui tribulāt me
inimici mei: ipſi infirmati ſūt ⁊ ceciderūt
Si ꝯſiſtāt aduerſum me caſtra: nō time-
bit coꝛ meū Si exurgat aduerſū me ꝑliū
in hoc ego ſperabo Unā petij a dn̄o hanc
requirā: vt inhabitē in domo dn̄i oibꝫ die-
bus vite mee Ut videā volūtatē dn̄i: ⁊ vi
ſitē tēplū eius Qm̄ abſcōdit me in taber-
naculo ſuo: ī die maloꝝ ꝓtexit me ī abſcō-
dito tabnaculi ſui. In petra exaltauit me
et nūc exaltauit caput meū ſup inimicos
meos. Circuiui ⁊ īmolaui ī tabernaculo
eiꝫ hoſtiā vociferatōis: cantabo ⁊ pſalmū
dicā dn̄o Exaudi dn̄e vocē meam qua cla
maui ad te: miſerere mei ⁊ exaudi me Tibi
dixit coꝛ meū exqſiuit te facies mea: faciē
tuā requirā. Ne auertas faciē tuā a me:
ne declines ī ira a ſeruo tuo Adiutoꝛ me-
us eſto ne derelinquas me: neqꝫ deſpicias
me deꝫ ſalutaris meus. Qm̄ pater meus
et mater mea dereliquerūt me: dn̄s autē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

aſſūpſit me. Legē pone mihi dn̄e in via
tua: ⁊ dirige me ī ſemita recta ꝓpter inimi
cos meos Ne tradiderꝭ me in aīas tribu
lanciū me: qm̄ inſurrexerūt in me teſtes ĩi
q̇ ⁊ mētita eſt iniq̇tas ſibi Credo vidē bo-
na dn̄i: in t'ra viuētiū Expecta dn̄m virili
ter: age ⁊ cōfortet' cor tuū ⁊ ſuſtine dn̄z. Ps̄
AD te dn̄e clamabo deus meꝰ [xxvij
ne ſileas a me: neq̄n taceas a me et
aſſimulabor deſcēdentibꝰ in lacū Exaudi
dn̄e vocē dep̄cationis mee: dū oro ad te dū
extollo manꝰ meas ad tēplū ſcm̄ tuū Ne
ſimul tradas me cū pcōribꝰ: ⁊ cū opantibꝰ
iniq̇tatē ne pdas me. Qui loquūtur pacē
cū ꝓximo ſuo: mala aūt ī cordibꝰ eoꝝ. Da
illis ſcd̄m opa eoꝝ: ⁊ ſcd̄m neq̇ciā adiuen-
tionū ipſorū. Scd̄m opa manuū eoꝝ tri-
bue illꝭ: redde retributionē eoꝝ ipſis. Qm̄
nō intellexerūt opa dn̄i: ⁊ in opa manuū
eiꝰ deſtrues illos ⁊ nō edificabis eos Bn̄-
dictꝰ dn̄s: qm̄ exaudiuit vocē dep̄cationis
mee. Dominꝰ adiutor meus et protector
meus: ⁊ in ipſo ſperauit cor meū et adiutꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

j om Deus defensor vite mee

ſu̇. Et refloruit caro mea: et ex voluntate
mea ꝯfitebor ei Dn̄s fortitudo pleb̄ ſue. ꝛ
ꝓtector ſaluatiōꝫ chriſti ſui eſt. Saluū fac
ppl̄ꝫ tuū dn̄e et bn̄dic hereditati tue: ꝛ rege
eos ꝛ extolle illos vſqꝫ in et̄nū. Ps̄. xxviij.
Afferte dn̄o filij dei afferte dn̄o filios
arietū Afferte dn̄o gloriā ꝛ honorē
afferte dn̄o gloriā noī eiꝰ: adorate dn̄m in
atrio ſcō eiꝰ Vox dn̄i ſup aquas deꝰ maie-
ſtatꝭ itonuit dn̄s ſup aquas multas Vox
dn̄i in v̓tute: vox dn̄i ī magnificētia Vox
dn̄i ꝯfringētis cedros: et cōfringet dn̄s ce-
dros libani Et ꝯminuet eos tanq̄ꝫ vitulū
libani: et dilectꝰ q̄nēadmodū filius vnicor-
niū Vox dn̄i intercidētꝭ flāmā ignis: vox
dn̄i ꝯcutiētꝭ deſertū ꝛ ꝯmouebit dn̄s deſer
tū cades Vox dn̄i p̄parātis cedros ꝛ reue
labit cōdenſa: ꝛ in tēplo eiꝰ oēs dicēt gl̓am
Dn̄s diluuiū inhabitare facit: et ſedebit
dn̄s rex ī et̄nū Dn̄s v̓tutē ppl̓o ſuo dabit:
dn̄s bn̄dicet ppl̓o ſuo in pace. Ps̄. xxix.
Exaltabo te dn̄e q̄m̄ ſuſcepiſti me: nec
delectaſti inimicos meos ſuper me.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Dñe de⁹ me⁹ clamaui ad te:et ſanaſti me
Dñe eduxiſti ab īferno aīaȝ meā:ſaluaſti
me a deſcēdētib⁹ ī lacū. Pſallite dño ſcti
ei⁹:et ꝯfitemī memorie ſanctitat⁹ ei⁹. Qm̄
ira in īdignatiōe ei⁹:ꝛ vita in volūtate ei⁹
Ad veſperū demorabit᷑ flet⁹:ꝛ ad matuti
nū leticia Ego āt dixi in habūdātia mea:
nō mouebor in eťnū. Dñe ī volūtate tua
p̄ſtitiſti decori meo v̓tutē. Auertiſti faciē
tuā a me:ꝛ fact⁹ ſum ꝯturbat⁹. Ad te dñe
clamabo:et ad deū meum dep̄cabor Que
vtilitas in ſanguīe meo:dū deſcendo ī cor-
ruptionē Nunq̇d confitebit᷑ tibi puluis:
aut ānūciabit v̓itatē tuā. Audiuit dñs ꝛ
miſert⁹ eſt mei:dñs fcūs eſt adiutor meus
Cōuertiſti planctū meū in gaudiū mihi:
cōcidiſti ſaccū et circūdediſti me in leticia.
Ut cātet tibi gl'ia mea ꝛ nō cōpūgar dñe
de⁹ me⁹ in eternū cōfitebor tibi. Ps. xxx
In te dñe ſpaui nō cōfūdar in eternū:
in iuſticia tua libera me. Inclina ad
me aurē tuā: accelera vt eruas me. Eſto
mihi ī deū ꝓtectorē et in domū refugij:vt

an̄ Adorate dn̄m in aula ſancta eius

ſaluũ me facias. Qm̄ fortitudo mea et re
fugiũ meũ es tu: ⁊ ꝓpt̄ nomē tuũ deduces
me ⁊ enutries me. Educes me de laqueo
quē abſcõderũt mihi: qm̄ tu es ꝓtector me
us In manꝰ tuas ꝯmēdo ſpm̄ meũ: rede-
miſti me dñe deꝰ veritatꝭ Odiſti obſeruã-
tes vanitates ſupuacue. Ego aũt in dño
ſpaui: exultabo et letabor in mĩa tua Qm̄
reſpexiſti hũilitatē meã: ſaluaſti de neceſſi
tatibꝰ aĩam meã. Nec cõcluſiſti me ĩ ma
nus inimici: ſtatuiſti ĩ loco ſpacioſo pedes
meos Miſerere mei dñe qm̄ tribulor: con
turbatus eſt in ira oculus meus aĩa mea
et vent̄ meꝰ Qm̄ defecit ĩ dolore vita mea
et ãni mei in gemitibꝰ. Infirmata eſt in
pauptate virtꝰ mea: ⁊ oſſa mea ꝯturbata
ſunt Sup oẽs inimicos meos factꝰ ſũ ob-
probriũ vicinis meis valde: ⁊ timor notis
meis Quia videbãt me foras fugierunt a
me: obliuioni datꝰ ſũ tanq̄ȝ mortuus a cor
de Factus ſũ tanq̄ȝ vas pditũ qm̄ audiui
vitupatiõez multoꝝ ꝯmorãtiũ in circuitu
Ineo dũ cõuenirēt ſimul adu̇ſum me ac

ripere aīam meā cōſiliati ſūt Ego āt in te
ſpaui dn̄e dixi de⁹ me⁹ es tu ī manib⁹ tuis
ſortes mee. Eripe me de manu inimicoꝝ
meoꝝ: ⁊ a pſeq̄ntib⁹ me Illuſtra faciē tuā
ſup ſeruū tuū: saluū me fac ī mīa tua dn̄e
nō cōfūdar qm̄ inuocaui te. Erubeſcant
ipij ⁊ deducant ī infernū: muta fiāt labia
doloſa. Que loquūt aduſus iuſtū iniq̄ta-
tē in ſupbia et abuſiōe Quā magna mul-
titudo dulcedinis tue dn̄e: quā abſcondiſti
timētib⁹ te Perfeciſti eis q̄ ſperāt in te in
cōſpcū filioꝝ hoim Abſcondes eos in ab
ſcōdito faciei tue: a cōturbatiōe hoīꝫ Pro
teges eos in tabernaculo tuo: a cōtradicti
one liguaꝝ. Bn̄dict⁹ dn̄s qm̄ mirificauit
aīaꝫ meā mihi: ī ciuitate munita Ego āt
dixi in exceſſu mēt⁹ mee: piect⁹ ſum a facie
oculoꝝ tuoꝝ. Ideo exaudiſti vocē orōnis
mee: dū clamarē ad te. Diligite dn̄m oēs
ſcti ei⁹ qm̄ veritatē req̄ret dn̄s: ⁊ retribuet
habūdāt facietib⁹ ſupbiā Uiriliť agite et
cōfortet cor vr̄m oēs q̄ ſperat⁹ in dn̄o
B Eati quoꝝ remiſſe ſūt in. [Ps. xxxi.

ıquitates:ꝛ quoꝝ tecta ſūt pctā. Btūs vir
cui nō īputauit dn̄s pctm̄:nec eſt in ſpū ei⁹
dolus Qm̄ tacui īueterauerunt oſſa mea
dū clamarē tota die Qm̄ die ac nocte gra-
uata eſt ſup me man⁹ tua:conuerſus ſū in
erūna mea dū cōfigitur ſpina Delictum
meū cognitū tibi feci:ꝛ īiuſticiā meā non
abſcondi Dixi cōfitebor aduſū me iniuſti
ciā meā dn̄o:et tu remiſiſti īpietatem pcti
mei. Pꝛo hac orabit ad te oīs ſcūs:in tpe
oportuno Verūtamē in diluuio aquarū
multarū:ad eū nō appꝛoximabūt Tu es
refugiū meū a tribulatiōe que circūdedit
me exultatio mea erue me a circūdantib⁹
me Intellectū tibi dabo:ꝛ inſtruā te ī via
hac qua gradieris:firmabo ſup te oculos
meos. Nolite fieri ſicut equus et mulus
q̇b⁹ nō eſt ītellect⁹ In chamo ꝛ freno max
illas eoꝝ cōſtringe:q̇ nō appꝛoximat ad te
Multa flagella pctōꝛis:ſperātē āt in dn̄o
mīa circūdabit Letamı̄ in dn̄o et exulta
te iuſti:ꝛ gl'iamı̄ oēs recti corde. Ps̄.
Exultate iuſti ī dn̄o:rectos decet [xxxij

.. aū In tua iusticia libera me dn̄e

collaudatio Confitemĩ dño in cythara: in
pſalterio decẽ cordarũ pſallite ei Cantate
ei cãticũ nouũ: bñ pſallite ei ĩ vociferatiõe
Quia rectũ eſt vbũ dñi: ⁊ oĩa opa eiꝰ ĩ fide
Diligite miam ⁊ iudiciũ mĩa dñi plena ẽ
terra Verbo dñi celi firmati ſũt: ⁊ ſpũ oꝛꝫ
eius oĩs virtꝰ eorũ Cõgregãs ſicut in vte
ro aq̃s marꝫ: ponẽs in theſauris abyſſos
Timeat dñm oĩs t̃ra: ab eo aũt cõmoue
ant oẽs inhabitãtes orbẽ Qm̃ ipſe dixit ⁊
facta ſũt: ipſe mãdauit et creata ſũt. Dñs
diſſipauit cõſilia gẽtiũ reprobat aũt cogi-
tatiões pploꝝ: ⁊ reprobat cõſilia principũ
Cõſiliũ ãt dñi in eternũ manet: cogitati-
ones cordis eiꝰ a gñatiõe in generationẽ.
Btã gens cuiꝰ eſt dñs deus eiꝰ pp̃ls quem
elegit in hereditatẽ ſibi. De celo reſpexit
dñs: vidit oẽs filios hoĩꝫ De p̃parato ha-
bitaculo ſuo reſpexit: ſuper omnes qui ha
bitãt terrã Qui finxit ſigillatĩ corda eoꝝ q̃
ĩtelligit oĩa opa eoꝝ Nõ ſaluabit rex per
multã vtutẽ: ⁊ gygas nõ ſaluabit in mul-
titudĩe virtutis ſue Fallax equꝰ ad ſalutẽ

in habūdātia āt virtutꝫ ſue nō ſaluabitur
Ecce oculi dñi ſup metuētes eū: ⁊ in eis q̄
ſperāt ſup mīa eiꝰ Ut eruat a morte aīas
eoꝝ: et alat eos in fame Anīa noſtra ſuſti
ne dñm: qm̄ adiutor et protector noſter eſt.
Quia in eo letabit̄ cor nr̄m ⁊ in noīe ſācto
eiꝰ ſpauimus. Fiat mīa tua dñe ſup nos
queādmodū ſpauimus in te. Ps. xxxiij.
Benedicā dñm in oī tpe ſemp laus eiꝰ
in ore meo In dño laudabitur anīa
mea audiāt māſueti et letent̄ Magnifica
te dñm mecū: ⁊ exaltemꝰ nomē eiꝰ in idip-
ſū Exq̄ſiui dñm et exaudiuit me: et ex ōni
bꝰ tribulatiōibus meis eripuit me Acce-
dite ad eū ⁊ illuminami: et facies vr̄e non
cōfundētur Iſte paup clamauit ⁊ dñs ex
audiuit eū: ⁊ de oībꝰ tribulationibꝰ eiꝰ ſal-
uauit eū. Immittet angelꝰ dñi ī circuitu
timētiū eū: et eripiet eos Guſtate et vide-
te qm̄ ſuauis eſt dñs: beatꝰ vir q̄ ſperat in
eo Timete dñm oēs ſcī eiꝰ: qm̄ nō eſt ino-
pia timētibꝰ eū Diuites eguerūt et eſuri-
erūt: inq̄rētes āt dñm nō minuent̄ oī bo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

no. Venite filij audite me: timorē dñi do-
cebo vos Quis eſt hō qui vult vitā: diligit
dies videre bonos Prohibe linguā tuā
a malo: ⁊ labia tua ne loquant̄ dolū Diu̇
te a malo ⁊ fac bonū: inq̄re pacē et pſeq̄re
eā Oculi dñi ſup iuſtos: ⁊ aures ei⁹ in pre-
ces eorū Vult⁹ āt dñi ſup facientes mala
vt pdat de terra memoriā eoꝝ Clamaue-
rūt iuſti et dñs exaudiuit eos: et ex oīb⁹ tri
bulatiōibus liberauit eos. Iuxta eſt dñs
his q̄ tribulato ſunt corde: et humiles ſpū
ſaluabit. Multe tribulatiōes iuſtoꝝ: et de
oīb⁹ his liberauit eos dñs. Cuſtodit dñs
oīa oſſa eoꝝ: vnū ex his nō cōteret̄. Mors
pctōꝝ peſſima: et q̄ oderūt iuſtū delinquēt
Redimet dñs aīas ſeruoꝝ: ⁊ nō deliquēt
oēs qui ſperant in eo. Ps. xxxiiij.
Iudica dñe nocētes me: expugna im-
pugnātes me. Apphende arma et ſcutū
et exurge in adiutoriū mihi. Effunde fra
meā et cōclude aduerſus eos q̄ pſequunt̄
me: dic aīe mee ſalus tua ego ſū. Confun
dāt̄ et reuereant̄ q̄rētes aīam meā Auert

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

tãtur retrorſũ ꝛ cõfundãtur cogitãtes mi
hi mala. Fiãt tãꝗ̃ puluis añ faciẽ venti:
et ãgelus dñi coartãs eos Fiãt vie illoꝝ
tenebre et lubricũ: et ãgelus dñi ꝑſequens
eos Qm̃ grat abſcõderũt mihi iteritũ la
quei ſui: ſupuacue exprobrauerũt aĩaꝫ me
am Ueniat illi laqus quẽ ignorat et cap.
tio quã abſcõdit appꝛ̃hẽdat eũ: ꝛ in laqueũ
cadat ĩ idipſũ. Aĩa aũt mea exultabit in
dño: et delectabit ſup ſalutari ſuo. Oĩa oſ
ſa mea dicẽt dñe q̇s ſimilis tui Eripiens
iopẽ de manu fortioꝝ eiꝰ: egenũ ꝛ paupe.
rẽ a diripiẽtibus eũ. Surgẽtes teſtes ini
qui q̃ ignorabãint rogabãt me Retribu
ebant mihi mala pro bonis: ſterilitatẽ aĩe
mee Ego aũt cũ mihi moleſti eſſent; ĩdue
bar cilicio Humiliabã in ieiunio animã
meã; ꝛ oratio mea in ſinu meo ↄuertetur.
Quaſi ꝓximũ ꝛ q̃ſi fratrẽ nr̃m ſic cõpla.
cebã: quaſi lugẽs et cõtriſtatꝰ ſic humilia.
bar: Et aduerſũ me letati ſũt ꝛ ↄuenerũt
cõgregata ſunt ſup me flagella et ignora
ui. Diſſipati ſunt nec cõpũcti tentauerũt

me ſubſānauerūt me ſubſānatiõe frendue
rūt ſup me dētibꝰ ſuis. Dñe quādo reſpi-
cies reſtitue aīam meā a malignitate eoꝝ
a leonibus vnicā meā Confitebor tibi in
eccleſia magna: in ppl'o graui laudabo te.
Nõ ſup gaudeāt mihi q̄ aduerſant mihi
iniq̄ q̄ oderunt me gratis ⁊ annuūt ocul'.
Qm̄ mihi q̄dē pacifice loquebāt: et in ira
cūdia terre loquētes dolos cogitabāt Et
dilatauerūt ſup me os ſuū: dixerūt euge
euge viderūt oculi noſtri. Vidiſti dñe ne
ſileas dñe: ne diſcedas a me. Exurge ⁊ in
tende iudicio meo deꝰ meus: ⁊ dñs meꝰ in
cauſā meā. Iudica me ſcđm iuſticiā tuā
dñe deꝰ meꝰ: ⁊ nõ ſup gaudeant mihi Nõ
dicāt in cordibꝰ ſuis euge euge aīe noſtre:
nec dicant deuorabimus eū. Erubeſcant
⁊ reuereātur ſimul q̄ gratulant malis meꝰ
Induātur ↄfuſione ⁊ reuerēcia: q̄ malig
na loquūtur ſup me. Exultēt et letētur q̄
volūt iuſticiā meā et dicant ſp magnifice-
tur dñs: q̄ voluit pacē ſerui eiꝰ Et lingua
mea meditabit iuſticiā tuā tota die laudē

D Ixit iniuſt⁹ vt deli- [tuā. Ps. xxxv
quat i ſemetipſo: nō eſt timor dei an̄
oculos ei⁹ Qm̄ doloſe egit ī cōſpectu eius
vt inueniatur iniqtas eius ad odiū. Uer-
ba oris ei⁹ iniqtas et dolus: noluit ītellige
re vt bn̄ ageret. Iniqtatē meditat⁹ eſt in
cubili ſuo aſtitit oī vie nō bone: maliciā āt
nō odiuit Dn̄e in celo miſericordia tua: et
veritas tua vſq; ad nubes Iuſticia tua ſi-
cut mōtes dei: iudicia tua abyſſus multa.
Hoīes ⁊ iumēta ſaluabis dn̄e quēadmo
dū multiplicaſti miam tuā deus Filij aūt
hoīm in tegmine alaꝝ tuaꝝ ſperabūt In
ebriabūtur ab vbertate dom⁹ tue: ⁊ torrē-
te voluptat⁹ tue potabis eos. Qm̄ apd̄ te
eſt fons vite ⁊ ī lumīe tuo videbim⁹ lumē
Pretende miam tuā ſciētib⁹ te: ⁊ iuſticiā
tuā his q̄ recto ſūt corde. Nō veniat mihi
pes ſupbie: et manus pctōris nō moueat
me Ibi ceciderūt q̄ opant̄ iiqtatē: expulſi
ſūt nec potuerūt ſtare. Ps. xxxvi.
N Oli emulari in malignantib⁹: neq;
zelaueris facietes iniqtatē Qm̄ tanq̄ fenū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

velocit' areſcēt quēadmodū olera herbaꝝ
cito decidēt Spa in dño: ꝛ fac bonitatē: et
inhabita t̃rā ꝛ paſceris in diuicijs tuis De
lectare in dño: ꝛ dabit tibi petitiões cordis
tui Reuela dño viā tuā ꝛ ſpera in eo ꝛ ip-
ſe faciet Et educet quaſi lumē iuſticiā tuā
ꝛ iudiciū tuū tanq̃ meridiē ſubditus eſto
dño exora eū Noli emulari ī eo q̃ pꝛoſpe-
rat' in via ſua: ī hoīe faciēte iniuſticias De-
ſine ab ira ꝛ derelīque furorē: noli emula-
ri vt maligneris Qm̃ q̃ malignātur ext̃mi
nabūt': ſuſtinētes āt dñm ipſi hēditabunt
t̃rā Et adhuc puſillū ꝛ nō erit pctō: ꝛ que
res locū eiꝰ ꝛ nō īuenies Māſueti āt hēdi-
tabūt t̃rā: ꝛ delectabūt' in multitudīe pacis
Obſeruabit pccō: iuſtū: ꝛ ſtridebit ſup eū
dētibꝰ ſuis Dñs āt irridebit eū: qm̃ ꝓſpicit
q2 veniat dies eiꝰ. Gladiū euaginauerūt
pccōres: intenderūt arcū ſuū Ut decipiāt
pauperē ꝛ inopē: vt trucidēt rectos corde
Gladiꝰ eoꝝ ītret ī corda ipoꝝ: ꝛ arcꝰ eoꝝ cō
frigat'. Meliꝰ ē modicū iuſto: ſup diuicias
pccōꝝ mſtas Qm̃ brachia pccōꝝ cōterētur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ꝯfirmat aūt iuſtus dn̄s. Nouit dn̄s dies
īmaculatoꝝ: ⁊ hereditas eoꝝ ī eternū erit.
Nō ꝯfundent᷑ in tp̄e malo: et in diebꝰ fa-
mis ſaturabūtur quia pctōres peribunt.
Inimici vō dn̄i mox vt honorificati fue-
rit ⁊ exaltati deficiētes: queādmodū fumꝰ
deficiēt. Mutuabit᷑ pctōr et nō ſoluet: iuſtꝰ
āt miſeret᷑ ⁊ tribuit Quia bn̄dicētes ei he-
reditabūt t̃rā: maledicētes aūt ei diſperi-
būt Apud dn̄m greſſus hoīs dirigentur
⁊ viā eiꝰ volet Cū ceciderit nō collidet᷑: q̇a
dn̄s ſupponit manū ſuam Iunior fui et eī
ſenui: ⁊ nō vidi iuſtū derelictum nec ſemē
eiꝰ q̄rens panē Tota die miſeret᷑ et ꝯmo-
dat: ⁊ ſemē illiꝰ in bn̄dcōe erit. Declina a
malo ⁊ fac bonū: ⁊ inhabita in ſcl'm ſeculi
Quia dn̄s amat iudiciū et nō dereliquet
ſcōs ſuos: in eternū ꝯſeruabunt᷑. Iniuſti
puniēt᷑: ⁊ ſemē impioꝝ p̱ibit Iuſti aūt he-
reditabūt terrā: ⁊ inhabitabūt in ſcl'm ſcl'i
ſup eā Os iuſti meditabit᷑ ſapientiā: ⁊ lin-
gua eiꝰ loq̄tur iudiciū. Lex dei eiꝰ in cor-
de ipſius: ⁊ nō ſupplātabunt᷑ greſſus eius

Cōſiderauit pctōꝛ iuſtum: ꝛ querit moꝛti
ficare eū. Dn̄s āt nō derelinquet eū ī ma
nib⁹ eius: nec dānabit eū cū iudicabit̄ illi.
Expecta dn̄m ꝛ cuſtodi viā ei⁹ ꝛ exaltabit
te vt hereditate capias terrā cū perierint
pctōꝛes videbis Uidi impiū ſuperexaltatū
ꝛ eleuatū ſicut cedꝛos libani. Et trāſiui ꝛ
ecce nō erat: q̄ſiui eū ꝛ nō eſt inuēt⁹ loc⁹ ei⁹.
Cuſtodi innocentiā ꝛ vide eq̄tatē: qm̄ ſūt
reliq̄e homī pacifico Iniuſti āt diſpibunt
ſiml' reliquie impioꝝ īteribūt Salus aūt
iuſtoꝝ a dn̄o: ꝛ ꝓtectoꝛ eoꝝ in tpe tribulati
ōis Et adiuuabit eos dn̄s ꝛ liberauit eos
ꝛ eruet eos a pctōꝛib⁹ ſaluabit eos q̄a ſpe.
rauerūt in eo Pſalmus.xxxvij
Domīe ne in furoꝛe tuo arguas me:
neq; in ira tua coꝛripias me. Qm̄ ſagitte
tue infixe ſunt mihi: ꝛ confirmaſti ſup me
manū tuā. Nō eſt ſanitas in carne mea
a facie ire tue: nō eſt pax oſſib⁹ me⁹ a facie
pctōꝝ meoꝝ. Qm̄ iniq̄tates mee ſupgreſ
ſe ſunt caput meū ꝛ ſicut onus graue gra
uate ſūt ſup me. Putruerūt et coꝛrupte

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ſūt cicatrices mee a facie īſipiētie mee Mi
ſer fcūs ſum ⁊ curuatꝰ ſū vſqꝫ in finē: tota
die contriſtatꝰ ingrediebar Qm̄ lūbi mei
īpleti ſūt illuſionibꝰ: ⁊ nō eſt ſanitas in car
ne mea Afflictꝰ ſū et humiliatꝰ ſū nimis
rugiebā a gemitu cordis mei. Dñe añ te
oē deſideriū meū: ⁊ gemitꝰ meꝰ a te nō eſt
abſcōditꝰ Cor meū cōturbatū eſt dereliqt
me vtus mea: ⁊ lumē oculorū meorū ⁊ ip
ſū nō eſt mecū Amici mei ⁊ proximi mei
aduerſū me appropinq̄uerūt et ſteterunt
Et q̄ iuxta me erāt de lōge ſteterūt: ⁊ vim
faciebāt qui q̄rebāt aīam meā Et q̄ inq̄re
bāt mala mihi locuti ſunt vanitates: ⁊ do
los tota die meditabantur Ego āt tanq̄
ſurdꝰ nō audiebā: ⁊ ſicut mutꝰ nō aperiēs
os ſuū Et fcūs ſū ſicut hō nō audiēs: ⁊ nō
habēs in ore ſuo redargutiōes. Qm̄ in te
dñe ſpaui: tu exaudies me dñe deꝰ meus.
Q: dixi neq̄n ſupergaudeāt mihi inimici
mei: ⁊ dū ꝯmouēt pedes mei ſup me mag
na locuti ſūt Qm̄ ego in flagella paratus
ſū: ⁊ dolor meꝰ in cōſpcū meo ſp Qm̄ iniq̄

a Reuela dño viā tuā ... Dñe i celo miīa tua
Et vſq ad nubes veritas tua ... et ...
Sit nō dñi benedictū Ex hoc nūc et vſq in ſeclm

tatē meā ānūciabo: ꝛ cogitabo ꝑ peccato
meo. Inimici āt mei viuūt ꝛ confirmati
ſūt ſuꝑ me ꝛ multiplicati ſūt q̄ oderūt me
iniq̄ Qui retribuūt mala ꝑ bonis detra-
hebāt mihi: q̄m ſeq̄bar bonitatē Ne dere
linq̄s me dn̄e deꝰ meus: ne diſceſſerꝭ a me.
Intēde in adiutoriū meū: dn̄e deꝰ ſalutis
Dixi cuſtodiā vias [me. Ps. xxxviij.
meas: vt nō delinquā in lingua mea
Poſui oꝛi meo cuſtodiā: cū cōſiſteret pec-
catoꝛ aduerſū me Obmuti ꝛ hūiliatꝰ ſū
ꝛ ſilui a bonis: ꝛ doloꝛ meꝰ renouatus eſt.
Cōcaluit coꝛ meū intra me: ꝛ in meditati
oē mea exardeſcit ignis Locutꝰ ſum in
lingua mea: notū fac mihi dn̄e finē meū
Et numeꝝ dierum meoꝝ quis eſt vt ſciā:
q̄d deſit mihi: Ecce mēſurabiles poſuiſti
dies meos: ꝛ ſubſtātia mea tāq̄ʒ nihilū an̄
te Verūtn̄ vniu'ſa vanitas: oīs hō viuēs
Verūtn̄ i imagīe ꝑtrāſit hō: ſed ꝛ fruſtra
cōturbatᵉ Theſaurizat ꝛ ignoꝛat cui cōgre
gabit ea Et nūc q̄ ē expectatio mea: nōne
dn̄s ꝛ ſubſtantia mea apd̄ te eſt. Ab cibꝰ

Inuitatorium Occupatio xxiiij faciem domini
In confessione

iniq̃tatib⁹ meis erue me: obꝓbriū iſipiēti
dediſti me. Obmutui ⁊ nō apui os meū
qm̄ tu feciſti: amoue a me plagas tuas.
A fortitudie man⁹ tue ego defeci: i icrepa
tōib⁹ ꝓpt̄ iniq̃tatē corripuiſti hoīe3. Et tabeſ
cere feciſti ſicut araneā aīa3 eius: veruntn̄
vane cōturbat̄ oīs hō. Exaudi ōrōe3 meā
dn̄e ⁊ dep̄catiōe3 meā: aurib⁹ ꝑcipe lachri-
mas meas. Ne ſileas qm̄ aduena ego ſū
apd̄ te ⁊ ꝑegrin⁹: ſicut oēs p̄res mei. Re-
mitte mihi vt refrigerer p̄uſq̄3 abeā: ⁊ am
plius nō ero. Pſalmus.xxxix.

Expectās expectaui dn̄3 ⁊ intēdit mihi
Et exaudiuit p̄ces meas: et eduxit me de
lacu miſerie et de luto fecis Et ſtatuit ſup
petrā pedes meos: ⁊ direxit greſſus meos
Et imiſit i os cāticū nouū carmē deo nr̄o
Videbunt multi ⁊ timebunt: ⁊ ſperabūt
in dn̄o Btūs vir cui⁹ ē nomē dn̄i ſpes ei⁹:
⁊ nō reſpexit i vanitates ⁊ inſanias falſas
Multa feciſti tu dn̄e deus me⁹ mirabilia
tua ⁊ cogitatiōib⁹ tu' nō ē q̄ ſimilis ſit tibi
Anūciaui ⁊ locut⁹ ſū multiplicati ſūt ſup

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

numerū Sacrificiū ꝛ oblationē noluiſti
aures āt ꝑfeciſti mihi Holocauſtum pro
pctō nō poſtulaſti:tunc dixi ecce venio In
capite libri ſcptū ē de me:vt facerē volūta-
tē tuā deus meꝰ volui ꝛ legē tuā in medio
cordiſ mei Annūciaui iuſticiā tuā in eccle-
ſia magna:ecce labia mea nō ꝓhibebo do
mīe tu ſciſti Iuſticiā tuā nō abſcōdi in cor
de meo:veritatē tuam ꝛ ſalutare tuū dixi
Nō abſcondi mīam tuā ꝛ veritatē tuā a
cōſilio mlto Tu āt dn̄e ne lōge facias mi
ſeratiōes tuas a me: mīa tua et vitas tua
ſp ſuſceperūt me. Qm̄ circundederūt me
mala quoꝝ nō ē nūerꝰ: cōprehēderūt me iniq
tates mee ꝛ nō potui vt viderē. Multipli-
cati ſūt ſup capillos capitꝭ mei: et cor meū
dereliq̄t me. Cōplaceat tibi dn̄e vt eruas
me:dn̄e ad adiuuandū me reſpice Cōfun
dāt ꝛ reuereant ſimꝉ q̄ querūt aīam meā
vt auferāt eā Cōuertātur retrorſū ꝛ reue
reant q̄ volūt mihi mala Ferāt cōfeſtim
cōfuſionē ſuā q̄ dicūt mihi euge euge. Ex
ultēt et letētur ſup te oēs querētes te dicāt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

– dm vt non delinquam in lingua mea

ſp magnificet̃ dñs q̃ diligũt ſalutare tuũ. Ego aũt mẽdicus ſuz ⁊ paup : dñs ſollicit⁹ eſt mei. Adiuto: me⁹ et redẽpto: me⁹ es tu deus meus ne tardaueris. Ps. xl.

Beat⁹ q̃ intelligit ſup egenũ ⁊ paupe. rem: in die mala liberabit eum dñs Dñs ↄſeruet eũ ⁊ viuificet eũ: et beatũ faciat eũ in t̃ra ⁊ nõ tradat eũ in aĩam ĩimicoꝝ ei⁹ Dñs opẽ ferat illi ſup lectũ doloris ei⁹ vniũſũ ſtratũ ei⁹ ũſaſti in ĩfirmitate ei⁹ Ego dixi dñe miſeré mei: ſana aĩaz meã q̃a peccaui tibi. Inimici mei dixerũt mala mihi q̃n morietᷣ ⁊ pibit nomẽ eius Et ſi ĩgrediebatᷣ vt videret vana loq̃batᷣ co: ei⁹ : ↄgregauit ĩiq̃tatẽ ſibi Egrediebatᷣ foras ⁊ loq̃batᷣ in idipſũ Adũſũ me ſuſurrabãt oẽs ĩimici mei: adũſũ me cogitabãt mala mihi Verbũ iniquũ cõſtituerũt adũſum me nũq̃d q̃ dormit nõ adijciet vt reſurgat Etenĩ hõ pac̃ mee in q̃ ſpaui: q̃ edebat panes meos magnificauit ſup me ſupplãtationẽ Tu aũt dñe miſerere mei ⁊ reſuſcita me: ⁊ retribuã eis. In h̃ cognoui q̃m vo

luiſti me: qm̄ nō gaudebit inimic⁹ me⁹ ſup
me Me aūt ꝓpter inocentiā ſuſcepiſti: ⁊ con
firmaſti me in cōſpectu tuo in eternū Bn̄
dictus dn̄s de⁹ iſrael a ſeculo: et in ſeculum
fiat fiat. Pſalmus .xli.

QUēadmodū deſiderat ceru⁹ ad fōtes
aq̄rū: ita deſiderat aīa mea ad te de⁹
Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū qn̄ ve
niā ⁊ apparebo an̄ faciē dei Fuerūt mihi
lachrime mee panes die ac nocte: dū dicit̄
mihi cotidie vbi eſt de⁹ tu⁹ Hec recordat⁹
ſū ⁊ effudi in me aīam meā: qm̄ tranſibo
in locū tabnaculi mirabilis vſq; ad domū
dei: In voce exultation̄ ⁊ ꝯfeſſionis ſon⁹
epulant̄. Quare triſtis es aīa mea ⁊ q̄re
cōturbas me Spera in deo qm̄ adhuc cō
fitebor illi ſalutare vult⁹ mei: et de⁹ meus.
Ad me ipm̄ aīa mea ꝯturbata ē ꝓpterea
memor ero tui de terra iordan̄: et her mo
niīj a monte modico. Abyſſus abyſſum
īuocat in voce catharactarꝫ tuarꝫ Omnia
excelſa tua ⁊ fluctus tui: ſup me trāſierūt
In die mandauit dominus miſericordiā

Sana dñe aīam meā qr peccaui tibi

ſuā et nocte cāticū eius. Apud me oratio deo vite mee: dicā deo ſuſceptor meus es. Quare oblit⁹ es mei ⁊ cōtriſtatus incedo dū affligit me inimic⁹ Dū cōfringuntur oſſa mea exꝓbrauerūt mihi: qui tribulāt me inimici mei Dū dicūt mihi ꝑ ſinglos dies vbi eſt de⁹ tu⁹ q̄re triſtis es aīa mea ⁊ q̄re ↄturbas me. Spera ī dño qm̄ adhuc ↄfitebor illi ſalutare vult⁹ mei ⁊ deus me⁹

Iudica me de⁹ ⁊ diſcerne [Ps. xlij. cauſā meā de gēte nō ſctā: ab hoīe iniq̄ ⁊ doloſo erue me Quia tu es de⁹ fortitudo mea: q̄re me repuliſti et q̄re triſt⁹ īcedo dū affligit me īimic⁹. Emitte lucē tuā et veritatē tuā: ipſa me deduxerūt et adduxerūt in mōtē ſcm̄ tuū ⁊ in tabnacula tua Et introibo ad altare dei: ad deū q̄ letificat iuuētutē meā Cōfitebor tibi ī cythera de⁹ me⁹ q̄re triſtis es aīa mea et q̄re ↄturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc ↄfitebor illi ſalutare vultus mei ⁊ deus meus. Ps. xliij.

Deus aurib⁹ nr̄is audiuimus: prēs nr̄i ānunciauerūt nob⁹ Opus qđ opat⁹

es in dieb⁹ eoꝝ ⁊ i dieb⁹ antiq̃s Man⁹ tua
gẽtes diſpdidit ⁊ plãtaſti eos: afflixiſti po
p̃los ⁊ expuliſti eos Nec eni i gladio poſ-
ſederũt terrã ⁊ brachiũ eoꝝ nõ ſaluabit eos
Sed dextã tua et brachiũ tuũ et illũiatio
vult⁹ tui: qm̃ ꝯplacuiſti in eis. Tu es ipſe
rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹: q̃ mãdas ſalutes iacob.
In te inimicos nr̃os vẽtilabim⁹ cornu: et
in noĩe tuo ſpernem⁹ inſurgẽtes in nob⁹.
Nõ eñi i arcu meo ſpabo: et gladi⁹ me⁹ nõ
ſaluabit me. Saluaſti enĩ nos de affligẽ-
tib⁹ nos: ⁊ odientes nos cõfudiſti In deo
laudabimur tota die: ⁊ in noĩe tuo ꝯfitebi
mur in ſclm. Nũc aũt repuliſti ⁊ ꝯfudiſti
nos: ⁊ nõ egredier⁹ de⁹ in v̓tutib⁹ nr̃is Aũ
tiſti dñe nos retrorſu; poſt inimicos nr̃os
⁊ q̃ oderũt nos diripiebãt ſibi Dediſti nos
tãq̃ oues eſcaꝝ ⁊ i gẽtib⁹ diſpſiſti nos Vẽ
didiſti popl̃m tuũ ſine p̃cio: ⁊ nõ fuit mlti
tudo i cõmutatõib⁹ eoꝝ Poſuiſti nos ob
ꝓbriũ vicinis nr̃is: ſubſãnatiõe; et deriſũ
his q̃ in circuitu nr̃o ſt. Poſuiſti nos i ſi-
militudinẽ gentib⁹ ꝯmotionẽ capitis i po

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

pulis. Tota die verecundia mea contra
me eſt:et cõfuſio faciei mee cooperuit me
A voce exprobãtis et obloquẽtis: a facie
inimici ⁊ pſequẽtis Hec oĩa venerũt ſup
nos nec obliti ſum⁹ te:et iniq̃ nõ egim⁹ in
teſtamẽto tuo. Et nõ receſſit retro cor nr̃m
⁊ declinaſti ſemitas nr̃as in via tua Qm̃
hũiliaſti nos ĩ loco afflictiõis:⁊ cooperuit
nos vmbra mortis Si obliti ſum⁹ nomẽ
dei nr̃i:et ſi expandim⁹ man⁹ nr̃as ad deũ
alienũ Nõne deus req̃ret iſta: ipſe nouit
abſcõdita cord̾ Qm̃ ꝓpt̃ te mortificamur
tota die: eſtiati ſum⁹ ſicut oues occiſionis
Exurge q̃re obdorm̾ dñe: exurge ⁊ ne re-
pellas in finẽ Quare faciẽ tuã auṫtis: obli
uiſcer̾ iopie nr̃e et tribulatiõis nr̃e. Qm̃
hũiliata eſt ĩ puluere aĩa nr̃a:cõglutinat⁹
eſt ĩ t̃ra vẽter nr̃ Exurge dñe adiuua nos
⁊ redime nos ꝓpter nomẽ tuũ. Ps. xliiij.
Eructauit cor meũ verbũ bonũ: dico
ego opa mea regi Ligua mea cala
m⁹ ſcribe velocit̃ ſcribẽt̾ Specioſ⁹ forma
p̄ filijs hoĩ diffuſa ẽ gr̃a ĩ labi̾ tuı̇̃: ꝓpterea

bn̄dixit te deꝰ ī eťnū̄ Accīgere gladio tuo ſup femur tuū̄ potētiſſime Specie tua et pl'chritudīe tua: intēde pſpere ꝓcede ⁊ reg na Propter ūitatē ⁊ mā̄ſuetudinē ⁊ iuſti ciā: ⁊ deducet te mirabilit' dexťa tua. Sa gitte tue acute popľi ſb̄ te cadēt ī corda ini micoꝝ regis Sedes tua deꝰ in ſclꝫ ſcľi: ūga directōis ūga regni tui. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄tatē ꝓp̄ťea vnxit te deꝰ tuꝰ oleo leticie p̄ ꝯſortibꝰ tuiſ Mirra ⁊ gutta ⁊ caſſia a veſtimēťſ tuiſ: a domibꝰ eburneiſ ex q̇bus delectauerūt te filie regū̄ ī honore tuo Aſti tit regīa a dextriſ tuiſ ī veſtitu de aurato cir cū̄date varietate Audi filia ⁊ vide ⁊ īclina aurē tuā: ⁊ obliuiſcé ꝑpľꝫ tuū̄ ⁊ domū̄ pr̄is tui Et ꝯcupiſcet rex decorē tuū qm̄ ipſe eſt dn̄s deꝰ tuꝰ et adorabūt eū̄. Et filie tyri in mūerib ꝰ vultū̄ tuū̄ dep̄cabūť oēs diuites pleb̄ Oīs gľia eiꝰ filie regiſ ab ītꝰ in fibriis aureiſ circū̄ amicta varietatibꝰ. Adducēť regi ūgines poſt eā: ꝓxime eiꝰ afferēť tibi Afferēť ī leticia ⁊ exultatiōe: adducēť ī tē plū̄ regiſ Pro p̄atribꝰ tuiſ nati ſūt tibi filij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

a. Exultavit cor meum in domino

cõſtitues eos pncipes ſup oẽm terrã Me-
mores erũt nois tui dñe: in oĩ gñatione ⁊
gñationẽ Propterea populi ↄfitebũtur
tibi ĩ eternũ: ⁊ in ſcl'm ſcl'i. Ps. xlv

Deꝰ nr̃ refugiũ ⁊ vtꝰ adiutor in tribu-
latiõibꝰ q̃ inuenerũt nos nimis Proptea
nõ timebimꝰ dũ turbabit' terra ⁊ trãſferẽ
tur mõtes in cor maris Sonuerũt ⁊ tur-
bate ſũt aq̃ eor: ↄturbati ſũt mõtes ĩ forti
tudĩe eiꝰ Flumĩs ĩpetus letificat ciuitatẽ
dei: ſcĩficauit tabernaculũ ſuũ altiſſimus
Deꝰ ĩ medio eiꝰ nõ ↄmouebit': adiuuabit
eã deꝰ mane diluculo Cõturbate ſunt gẽ
tes ⁊ iclinata ſunt regna dedit vocẽ ſuam
mota ẽ terra Dñs vtutũ nobiſcũ ſuſcep
tor nr̃ deꝰ iacob Venite et videte opa dñi
q̃ poſuit pdigia ſup terram auferẽs bella
vſq; ad finẽ terre Arcũ ↄteret ⁊ ↄfringet:
arma ⁊ ſcuta cõburet igni. Vacate et vi-
dete qm̃ ego ſũ deꝰ: ⁊ exaltabor in gentibꝰ
⁊ exaltabor in terra. Dñs vtutũ nobiſcũ
ſuſceptor nr̃ deꝰ iacob. Ps. xlvi.

Omnes gẽtes plaudite manibꝰ: iubi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

late deo in voce exultatōis. Qm dn̄s.
excelsus terribilis rex magnus sup om̄ē
terrā. Subiecit populos nobis z gētes sub
pedib9 nostris. Elegit nob' hr̄ditatē suam
spēm iacob quā dilexit, ascēdit ds̄
in iubilo: z dn̄s ī voce tube. Psallite
deo nostro psallite: psallite regi nr̄o
psallite. Qm rex om̄is terre ds̄ psallite
sapienter. Regnabit ds̄ sup gētes
ds sedet sup sedem scām suam. Princi
pes populoꝝ ꝯgregati sunt cū deo
abraā: qm dii fortes terre vehementer
elevati sunt. Cāticum ps̄ filioꝝ cho
re. Ps̄ xlvij.
Magn9 dn̄s z laudabilis nimis. ī ciuita
te nri: ī mōte scō ei9. Fundat' ex
ultatione universe terre: mōs syō latera
aquilonis ciuitas regis magni. Ds ī domib9
ei9 cognoscet' cū suscipiet eā. Qm ecce
reges terre ꝯgregati sūt ꝯuenerūt ī vnū.
Ipsi videtes sic admirati sūt ꝯturbati
sūt ꝯmoti sūt tremor apphēdit eos.
Ibi dolores vt parturiētes: in spū vehe
mēti ꝯteres naues tharsis. Sicut au

diuim⁹. Sic vidim⁹ ī cītate dni virtutū ī ciui
tate dei nr̄i: ds̄ fūdauit eā ī eternū. Suscepi
mus ds̄ misericordiā tuā ī medio tēpli tui.
Scdm nomē tuū deus sic & laus tua ī fines
terre iusticia plena ē dextera tua. Letet᷑ mōs
Syon & exultent filie iude: pp iudicia tua domine.
Circūdate syon & cōplectimini eā. narrate in
turrib⁹ ei⁹. & distribuite domos ei⁹ vt enarretis
ī pgenie altera. Qm̄ hic ē deus deus nr̄ ī eternū
& ī seculū scli. ipse reget nos in secula.
In finē filiis chore. ps. Ps. XLVIIJ.
Audite hec oēs gētes auribus pcipite oēs q habitatis
orbem. Quiq terrigene & filii hoīū simul ī vnū
diues & paup. Os meū loquet᷑ sapiāz: & meditaō
cordis mei prudētiā. Inclinabo ī parabolā
aurē meā: apiā in psalterio ppositionē
meā. Cur timebo ī die mala: ī iquitas calcanei
mei circūdabit me. Qui cōfidūt ī virtute
sua: & ī multitudine diuitiarū suarū
gloriant᷑. Frater nō redimit redimet hō.
nō dabit deo placationē suā. Et preciū rede
ptiōis aīe sue: & laborabit ī eternū & viuet
adhuc ī finē. Nō videbit interitū cū viderit
sapiētes morietes: simul insipiēs & stultus

peribūt Et relinquēt alienꝭ diuitias ſuas
et ſepulchꝛa eoꝝ domus illoꝝ in eternum
Tabernacl'a eoꝝ in ꝓgenie ꝛ ꝓgenie: vo
cauerunt noīa ſua in terris ſuis Et hō cū
in honoꝛe eſſet nō intellexit cōparatꝰ eſt iu
mētis inſipiētibus ꝛ ſimilis fcūs eſt illis
Hec via illoꝝ ſcandalū ipſis: et poſtea in
oꝛe ſuo ꝯplacebūt. Sicut oues in inferno
poſiti ſūt: moꝛs depaſcet eos. Et dñabūt
eoꝝ iuſti in matutio: ꝛ auxiliū eoꝝ veteraſ
cet in inferno a glā eoꝝ. Verūtñ deus redi
met aīa; meā de manu īferni cū acceperit
me Ne timueris cū diues factꝰ fuerit hō
ꝛ cū multiplicata fuerit glia domus eius.
Qm̄ cū interierit nō ſumet oīa neq; deſcē
det cū eo glā eiꝰ Qꝛ aīa eiꝰ ī vita ipiꝰ bñdi.
cet ꝯfitebit' tibi cū benefecerꝭ ei Introibit
vſq; ī ꝓgenies pr̄m ſuoꝝ vſq; in eternum
non videbit lumē. Hō cū in honoꝛe eſſet
nō ītellexit ꝯparatꝰ eſt iumētis inſipiētibꝰ
ꝛ ſimil' factus eſt illis. Pſ. xlix.

Deus deoꝝ dñs locutꝰ ē ꝛ vocauit trā
A ſolis ortu vſq; ad occaſum ex ſyō:

ſpes decoris eius Deus manifeſte veniet
deus noſter ꝛ nō ſilebit. Ignis in cōſpcū
ei⁹ exardeſcit: ꝛ i circuitu ei⁹ tēpeſtas vali.
da Aduocauit celū de ſurſū ꝛ terrā diſcer
nere pplm ſuū. Cōgregate illi ſcōs eius: q
ordināt teſtamētū ei⁹ ſup ſacrificia Et an
nūciabūt celi iuſticiā ei⁹: qm̄ de⁹ iudex eſt.
Audi popl's meus et loqr iſrael: et teſtifi.
cabor tibi de⁹ de⁹ tu⁹ ego ſū Nō in ſacrifi.
is tuis arguā te: holocauſta aūt in cōſpcū
meo ſp Nō accipiā de domo tua vitulos:
neq; de gregib⁹ tuis hircos Qm̄ mee ſūt
oēs fere ſiluaꝝ: iumēta in mōtib⁹ ꝛ boues
Cognoui oia volatilia celi: ꝛ pulchritudo
agri mecū eſt Si eſuriero nō dicā tibi me
us eſt ei orbis t're ꝛ plenitudo ei⁹. Nūqd
mādiucabo carnes taurorū: aut ſanguinē
hircoꝝ potabo Immola deo ſacrificium
laud's: ꝛ redde altiſſimo vota tua Et inuoca
me in die tribulatōis eruā te: ꝛ honorificab'
me Peccatori aūt dixit de⁹: qre tu enarras
iuſticias meas ꝛ aſſumis teſtamētū meū
ꝑ os tuū Tu vo odiſti diſciplinā et proieci.

ſti ſermones meos retrorſū. Si videbas
furē currebas cū eo: et cū adulteris portio
nē tuā ponebas. Os tuū abūdauit mali
cia: ⁊ lingua tua cōcinabat dolos Sedēs
adu̓ſus frēm tuū loq̄baris et adu̓ſus filiū
matris tue ponebas ſcādalū: hec feciſti et
tacui. Exiſtimaſti iniq̄ ꝙ ero tui ſimilis:
arguā te ⁊ ſtatuā ꝯtra faciē tuā Intelligi
te hec q̇ obliuiſcimī deū: neq̄n rapiat ⁊ nō
ſit q̇ eripiat Sacrificiū laudis honorifica
bit me: ⁊ illic iter q̄ oſtēdā illi ſalutare dei.
Miſerere mei de⁹: ſcd̄m mag [Ps. l.
nā miam tuā Et ſcd̄ʒ multitudinē
miſerationū tuar̄: dele iniq̄tatē meā Am
pli⁹ laua me ab īiq̄tate mea: et a pcc̄ō meo
mūda me Qm̄ iniq̄tatē meā ego cognoſ-
co: ⁊ pcc̄m meū contra me eſt ſp̄ Tibi ſoli
peccaui et malū corā te feci: vt iuſtificeris ī
ſermonib⁹ tuis ⁊ vincas cū iudicar̄ Ecce
enī in iniq̄tatib⁹ cōcept⁹ ſū: ⁊ in pcc̄is cōce-
pit me mater mea Ecce enī veritatē dile-
xiſti: incerta ⁊ occulta ſapiētie tue manife-
ſtaſti mihi Aſpges me dn̄e yſopo ⁊ mun

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

dabor: lauabis me et sup niuē dealbabor.
Auditui meo dabis gaudiū ⁊ leticiā: ⁊ ex
ultabūt oſſa humiliata. Auerte faciē tuā
a pccis meis: ⁊ oēs iniquitates meas dele
Cor mundū crea in me de⁊: ⁊ ſpm̄ rectū i.
noua ī viſcerib⁊ me⁊. Ne pijcias me a fa.
cie tua: et ſpm̄ ſanctū tuū ne auferas a me
Redde mihi leticiā ſalutar⁊ tui: ⁊ ſpū pn.
cipali cōfirma me. Docebo iniqs vias tu
as ⁊ impij ad te ɔuertētur. Libera me de
ſanguinib⁊ de⁊ de⁊ ſalutis mee ⁊ exultabit
lingua mea iuſticiā tuā. Dn̄e labia mea
aperies: et os meū annūciabit laudē tuā.
Qm̄ ſi voluiſſes ſacrificiū dediſſem vtiq;
holocauſtis nō delectaberis. Sacrificiū
deo ſpūs ɔtribulat⁊: cor ɔtritū et humilia.
tū deus nō deſpicies. Benigne fac dn̄e in
bona volūtate tua ſpō: vt edificētur muri
hieruſalē. Tūc acceptab⁊ ſacrificiū iuſticie
oblatōes ⁊ holocauſta tūc iponēt ſup alta
re tuū vitulos.   Pſalmus. li.

Q Uid gloriar⁊ in malicia q̄ potēs es in
iiqtate. Tota die iiuſticiā cogitauit

ligua tua ſicut nouacula acuta feciſti dolū
Dilexiſti maliciā ſup̱ benignitatē: iniq̄ta
tē magis q̄ȝ loqui eq̄tatē Dilexiſti oīa ver
ba p̄cipitatiōis ligua doloſa. Propterea
de⁹ deſtruet te in finē euellet te et emigra‐
bit te de tabernac̄lo tuo ꝛ radicē tuā de tra
uiuētiū Videbūt iuſti et timebunt: et ſup̱
eū ridebūt ꝛ dicēt: ecce hō q̄ nō poſuit deū
adiutorē ſuū. Sed ſp̱auit in multitudine
diuitiaꝝ ſuaꝝ: et preualuit in vanitate ſua
Ego āt ſicut oliua fructifera in domo dei
ſp̱aui in mīa dei in eternū ꝛ in ſcl'm ſeculi.
Cōfitebor tibi in ſcl'm q̄a feciſti et expecta
bo nomē tuū qm̄ bonū eſt in ꝯſpectu ſcōꝝ
Dixit inſipiēs in [tuoꝝ. Ps. lij.
corde ſuo nō eſt de⁹ Corrupti ſunt et
abominabiles facti ſūt in iniq̄tatib⁹: nō ē
q̄ faciat bonū. De⁹ de celo ꝓſpexit ſup̱ fili‐
os hoim vt videat ſi eſt intelligēs aut req̄‐
rēs deū. Oēs declinauerūt ſimł inutiles
fci ſūt nō eſt q̄ faciat bonū nō ē vſq; ad vnū
Nōne ſciēt oēs q̄ op̱ant iniq̄tatē q̄ deuo‐
rāt plebē meā vt cibū panꝭ Deū nō inuo‐

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

cauerunt: illic trepidauerũt timore vbi nõ
erat timor. Qm̃ de⁹ diſſipauit oſſa eorũ q̃
hoĩb⁹ placẽt: ↄfuſi ſunt qm̃ de⁹ ſpreuit eos
Quis dabit ex ſyõ ſalutare iſrael: cũ ↄuer
tit dñs captiuitatẽ plebis ſue exultabit ia
cob ⁊ letabitur iſrael. Ps̃. liij.

D Eus in noĩe tuo ſaluũ me fac: ⁊ ĩ vtu
te tua iudica me. De⁹ exaudi o:õem meã
aurib⁹ ꝑcipe ṽba oris mei Qm̃ alieni ĩſur
rexerũt aduerſũ me ⁊ fortes q̃ſierũt aĩam
meã: ⁊ nõ ꝓpoſuerũt deũ añ cõſpectũ ſuũ
Ecce enĩ de⁹ adiuuat me: ⁊ dñs ſuſceptor
ẽ aĩe mee. Au͛te mala ĩimicꝭ meꝭ: ⁊ ĩ veri
tate tua diſꝑde illos. Volũtarie ſacrifica
bo tibi: ⁊ ↄfitebor noĩ tuo dñe qm̃ bonũ eſt
Qm̃ ex oĩ tribulatõe eripuiſti me: ⁊ ſup ĩi
micos meos deſpexit oculus me⁹. Ps̃. liiij.

E Xaudi de⁹ orõnẽ meã ⁊ ne deſpexeris
deꝑcationẽ meã: ĩtende mihi et exau
di me. Cõtriſtat⁹ ſũ in exercitatõe mea: et
ↄturbat⁹ ſũ a voce inimici: et a tribulatõe
ꝑccõris. Qm̃ declinauerũt ĩ me iniq̃tates
⁊ ĩ ira moleſti erãt mihi Cor meũ ↄturba

tū eſt i me: ⁊ formido mort⁹ cecidit ſup me. Timor et tremor venerūt ſup me: et cōte. xerunt me tenebre. Et dixi q̄s dabit mihi pēnas ſicut colūbe: ⁊ volabo ⁊ requieſcam. Ecce elōgaui fugiēs: ⁊ manſi in ſolitudie Expectabā eū q̄ ſaluū me fecit: puſillami tate ſpūs ⁊ tēpeſtate Precipita dn̄e diui. de linguā eoꝝ: qm̄ vidiſti iniq̄tatē ⁊ cōtra. d'ōz i ciuitate. Die ac nocte circūdabit eā ſup muros ei⁹: iniq̄tas ⁊ labor i medio ei⁹ ⁊ iiuſticia Et nō defecit de plate⁹ ei⁹ vſura ⁊ dol⁹ Qm̄ ſi iimic⁹ me⁹ maledixiſſet mihi ſuſtinuiſſē vtiq̄z. Et ſi is q̄ oderat me ſup me magna locut⁹ fuiſſet: abſcōdiſſem me forſitā ab eo. Tu vero hō vnanimis dux me⁹ ⁊ not⁹ me⁹ Qui ſiml' mecū dulces ca. piebas cibos: i domo dei ābulauim⁹ cū cō ſenſu. Ueniat mors ſup illos: ⁊ deſcēdāt i infernū viuētes Qm̄ neq̄cie in habitacul' eoꝝ: in medio eoꝝ Ego āt ad deū clamaui ⁊ dn̄s ſaluauit me Ueſpe ⁊ mane ⁊ meri. die narrabo ⁊ annūciabo ⁊ exaudiet vocē meā. Redime ī pace aīam meā ab his q̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

appropinquāt mihi: qm̄ inter mltos erāt mecū Exaudiet de⁹ ꝛ humiliabit illos q̄ ē ān ſcl'a Nō eni eſt illis ɔmutatio et nō timuerūt deū extēdit manū ſuā in retribuendo Cōtaminauerūt teſtamētū ei⁹ diuiſi ſūt ab ira vult⁹ ei⁹ ꝛ appropiq̄uit cor illi⁹. Molliti ſūt ſmōes ei⁹ ſup oleū ꝛ ipi ſūt iacula. Iacta ſup dn̄; curā tuā q̄a ipe te enutriet ꝛ nō dabit in etnū fluctuationē iuſto Tu vo de⁹ deduces eos in puteū interit⁹ Uiri ſāguinū ꝛ doloſi nō dimidiabūt dies ſuos: ego āt ſpabo in te dn̄e. Ps̄. lv.

Miſerere mei deus qm̄ ɔculcauit me hō tota die ipugnās tribulauit me Cōculcauerunt me inimici mei tota die: qm̄ mlti bellātes adūſū me Ab altitudie diei ego timebo: ego vo in te ſperabo. In deo laudabo ſmōes meos in deo ſperaui nō timebo q̄d faciat mihi caro. Tota die vba mea execrabant̄ aduerſū me oēs cogitationes eoꝝ in malū. Inhabitabunt et abſcondent ipſi calcaneum meū obſeruabunt. Sicut ſuſtinuerunt animā meā

Auertet Dn̄s captiuitatē plebis ſue

ꝑ nihilo facies illos in ira ꝑplos ꝯfringes
Deus vitā meā annūciaui tibi: poſui
ſti lachrimas meas in ꝯſpectu tuo Sicut
⁊ in promiſſiōe tua. tūc ꝯuertētur inimici
mei retrorſū In quācunq; die inuocauero te:
ecce cognoui qm̄ deus meꝰ es In deo lau
dabo verbū in dn̄o laudabo ſmonē i deo
ſperaui non timebo qd faciat mihi homo
In me ſūt deꝰ vota q̄ reddā laudatiōes ti
bi. Qm̄ eripuiſti animā meā de morte et
pedes meos de lapſu: vt placeā corā deo ī
lumine viuentiū Pſalmus. lvi.
Miſerere mei deꝰ miſerere mei: qm̄
in te cōfidit anima mea Et in vm-
bra alarū tuarū ſpabo donec tranſeat ini
quitas Clamabo ad deum altiſſimū: deū
qui benefecit mihi. Miſit de celo et libera
uit me: dedit in opprobriū ꝯculcantes me.
Miſit deꝰ miām ſuā ⁊ vitatē ſuā ⁊ eripuit
aīam meā de medio catuloꝝ leonū dormi
ui cōturbatꝰ Filij hoīm dētes eoꝝ arma
et ſagitte: et lingua eorū gladius acutus.
Exaltare ſup celos deꝰ: ⁊ in oīē t̄ra glīa tua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Laq̃um parauerũt pedib⁊ meꝭ: ⁊ icurua-
uerunt aĩam meã Foderũt añ faciẽ meã
foueã ⁊ ceciderũt ĩ eã Paratũ cor meũ de⁊:
paratũ cor meũ cãtabo ⁊ pſalmũ dicã Ex
urge glĩa mea exurge pſalteriũ et cytha-
ra exurgã diluculo Cõfitebor tibi in populꝭ
dñe: ⁊ pſalmũ dicã tibi ĩ gẽtib⁊ Qm̃ mag-
nificata eſt uſq; ad celos mĩa tua: ⁊ uſq; ad
nubes vitas tua Exaltare ſup celos deus
⁊ ſup oẽm terrã gloria tua Ps. lvij.
Si vere vtiq; iuſticiã loq̃mini recte iu
dicate filij hoĩ; Eteñ in corde iniq̃ta
tes opamĩ in terra ĩiuſticias man⁊ vr̃e cõ
cinnãt Alienati ſũt pctõres: a vulua erra
uerũt ab vtero locuti ſũt falſa Furor illis
ſcḿ ſimilitudinẽ ſerpẽtis ſicut aſpidis ſur
de ⁊ obturãtes aures ſuas. Que nõ exau
diet vocẽ incãtãtiũ: ⁊ venefici incãtãtis ſa
piẽter Deꝰ cõteret dẽtes eoꝝ ĩ corde ipſoꝝ:
molas leonũ ↄfringet dñs Ad nihilũ de-
uenient tanq̃ aqua decurrẽs: intẽdit arcũ
ſuũ donec ĩfirment̄. Sicut cera q̃ fluit au
ferent̄ ſupcecidit ignis et nõ viderũt ſolẽ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Priuſq̄ itelligerēt ſpine vr̄e ramnū ſicut
viuētes: ſic i ira abſorbet eos Letabit iu
ſtus cū viderit vīdictā: man⁹ ſuas lauabit
i ſanguīe pccōr⁹ Et dicet hō ſi vtiq; ē fruct⁹
iuſto: vtiq; ē de⁹ iudicās eos i t'ra. Ps. lviij
Eripe me de iīmicis me⁹ de⁹ me⁹: ⁊ ab
inſurgētib⁹ in me libera me. Eripe
me de opantib⁹ iīqtatē: ⁊ de viris ſāguinū
ſalua me Quia ecce ceperūt aīam meā: ir
ruerūt i me fortes Neq; iīqtas mea neq;
pctm̄ meū dn̄e ſine iīqtate cucurri ⁊ direxi
Exurge i occurſū meū ⁊ vide ⁊ tu dn̄e de⁹
virtutū deus iſrael. Intēde ad viſitādas
oēs gētes nō miſeār⁹ ōnib⁹ q̄ opāt iīqtatē
Cōuertent ad veſperā ⁊ famē patient vt
canes ⁊ circuibūt ciuitatē Ecce loquent i
ore ſuo ⁊ gladi⁹ i labijs eoꝝ qm̄ q̄s audiuit
Et tu dn̄e deridebis eos: ⁊ ad nihilū dedu
ces oēs gētes. Fortitudinē meā ad te cu-
ſtodiā q̄a de⁹ ſuſceptor me⁹ es de⁹ me⁹ mīa
ei⁹ p̄uenit me. De⁹ oſtendit mihi ſup in-
imicos meos: ne occidas eos neq̄n obliuiſ
cant popli mei Diſpge illos in v̄tute tua

et depone eos ꝓtector meus dñe Delictū
oris eoꝝ ſermonū labioꝝ ipſoꝝ ⁊ ꝯprehen-
dātur in ſuꝑbia ſua Et de execratōe ⁊ mē:
datio annūciabūtur in cōſūmatiōe in ira
ꝯſūmatiōis ⁊ nō erūt Et ſciēt q̄a deꝰ dña-
bit iacob ⁊ finiū terre Cōuertētur ad veſ-
perā et famē patient vt canes ⁊ circuibūt
ciuitatē. Ipſi diſꝑgent ad mādūcandum
ſi vero nō fuerīt ſaturati ⁊ murmurabūt
Ego āt cātabo fortitudinē tuā ⁊ exaltabo
mane miāꝫ tuā. Qꝛ fcūs eſt ſuſceptor meꝰ
⁊ refugium meū in die tribulationis mee
Adiutor meꝰ tibi pſallā: q̄a deꝰ ſuſceptor
meꝰ es deꝰ meꝰ miā mea. Pš. lix.
DEus repuliſti nos et deſtruxiſti nos:
iratꝰ es ⁊ miſertꝰ es nobis Cōmoui
ſti terrā ⁊ ꝯturbaſti eā ſana ꝯtritiōes eius
q̄a cōmota eſt Oſtendiſti poplo tuo dura
potaſti nos vino ꝯpunctiōis Dediſti me-
tuētibꝰ te ſignificatiōem: vt fugiāt a facie
arcus. Et liberēt dilcī tui: ſaluū fac dexte-
ra tua et exaudi me Deus locutꝰ eſt in ſācto
ſuo letabor et partibor ſicchimā et cōuallē

Juste iudicate filij hom̄

tabernaculoꝝ metibor Meus ē galaad ⁊
meus ē manaſſes ⁊ effraī fortitudo capit꜄
mei Juda rex meus: moab olla ſpei mee
In ydumeā extendā calciamētū meum
mihi alienigene ſubiecti ſunt Quis dedu-
cet me ī ciuitatē munitam: q̄s deducet me
vſq; ī ydumeā. Nōne tu deus q̇ repuliſti
nos: et nō egredieris deꝰ ī v̇tutibus nr̄is.
Da nobis auxiliū de tribulatōe q̄a vana
ſalus hoīs In deo faciemus v̇tutē: et ipſe
ad nihilū deducet tribulātes nos. Ps̄. lx.
Exaudi deus dep̄cationē meā: intende
orōni mee. A finibꝰ t̄re ad te clama-
ui dū āxiaret̄ cor meū ī petra exaltaſti me.
Deduxiſti me q̄a ſcūs es ſpes mea turris
fortitudīs: a facie inimici. Inhabitabo in
tabernacl'o tuo in ſcl'a: ꝓtegar in velamē-
to alaꝝ tuarū Qm̄ tu deus meus exaudi-
ſti orōem meā: dediſti hereditatē timētibꝰ
nomē tuū. Dies ſup dies regis adiicies:
ānos eius in vſq; diē gn̄atiōis ⁊ gn̄atiōis
Permanet in eternū ī ꝯſpcū dei mīam
et veritatē quis req̄ret. Sic pſalmū dicā

Da nob dne auxiliu de tribulatio

noi tuo in ſcłm ſcłi: vt reddā vota mea d
die in diem. Pſalmus .lxi
Nonne deo ſubiecta erit aīa mea: a
ipſo enī ſalutare meū. Nā ⁊ ipſe de⁊ me
⁊ ſalutaris me⁊ ſuſceptoꝛ me⁊ ⁊ nō mou
boꝛ āpli⁊. Quouſq; irruit⁊ ī hoīe; īterfici
vniuerſi vos tāq̄ȝ parieti īclinato ⁊ mac
rie depulſe Verūtū p̄ciū meū cogitauer
repellere cucurri ī ſiti oꝛe ſuo: bn̄dicebāt
coꝛde ſuo maledicebāt. Verūtn̄ deo ſub
iecta eſto aīa mea qm̄ ab ip̄o patiētia me
Q: ipſe de⁊ me⁊ ſaluatoꝛ me⁊ adiutoꝛ me
nō emigrabo In deo ſalutare meū ⁊ gl
mea: de⁊ auxilij mei ⁊ ſpes mea in deo eſ
Sperate in eo oīs ↄgregatio popłi: effū
dite corā illo coꝛda vr̄a de⁊ adiutoꝛ nr̄ ī ete
nū Verūtn̄ vani filij hoīz mendaces fili
hoīm ī ſtater⁊ vt decipiāt ipſi de vanitat
in idipſū Nolite ſperare in īiq̄tate ⁊ rap
nas nolite ↄcupiſcere: diuitie ſi affluāt no
lite coꝛ apponere Semel locut⁊ eſt de⁊ duo
hec audiui q: poteſtas dei ē ⁊ tibi dn̄e mia
quia tu reddes vnicuiq; iuxta opera ſua.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Deus de⁹ me⁹: ad te de luce Pſ̄. lxij.
vigilo. Sitiuit in te aĩa mea: q̄ȝ mul
tipliciť tibi caro mea. In terra deſerta in
uia ⁊ inaquoſa: ſic in ſcō apparui tibi vt vi
derē vtutē tuā ⁊ gloriā tuā Qm̄ melior eſt
mĩa tua ſup vitas: labia mea laudabūt te
Sic bn̄dicā te in vita mea: et in noīe tuo
leuabo man⁹ meas Sicut adipe ⁊ pigue
die repleať aĩa mea: ⁊ labijs exultationis
laudabit os meū. Si memor fui tui ſup
ſtratū meū in matutinis meditabor in te
q̇a fuiſti adiutor me⁹ Et in velamēto alaꝝ
tuaꝝ exultabo adheſit aĩa mea poſt te me
ſuſcepit dextera tua Ipſi vo in vanū q̄ſie
rūt aĩaȝ meā itroibūt i iferiora tre: tradēť
in man⁹ gladij ptes vulpiū erūt Rex vo
letabiť in deo laudabūtur oēs q̇ iurāt i eo
q̇a obſtructū ē os loquētiū iniq̄. Pſ̄. lxiij.
Exaudi de⁹ orōnē meā cū deprecor a ti
more inimici eripe aĩaȝ meā Protexi
ſti me a cōuētu malignantiū a multitudie
operantiū iniq̄tatē. Quia exacerbauert vt
gladiū linguas ſuas: itenderūt arcū rem

A timore
inimici eripe
animā meā

ãmarē: vt ſagittēt in occultis īmaculatū.
Subito ſagitabūt eū ꝛ nō timebunt: fir
mauerunt ſibi ſermonē nequā Paraue
rūt vt abſconderēt laqos: dixerūt q̇s vide
bit eos. Scrutati ſūt iniq̄tates: defecerūt
ſcrutātes ſcrutinio Accedet hō ad cor altū
ꝛ exaltabit̄ de9. Sagitte puulorꝝ facte ſūt
plage eorꝝ ꝛ infirmate ſūt ꝯtra eos lingue
eorū. Cōturbati ſūt oēs q̇ videbāt eos; et
timuit oīs hō. Et annūciauerūt opa dei
ꝛ facta ei9 intellexerūt Letabit̄ iuſtus in
dño ꝛ ſperabit in eo ꝛ laudabūtur oēs rec

Te decet [ti corde. Pſalmus. lxiiij.
hymn9 de9 in ſyō; et tibi reddet votū
in hieruſalē Exaudi orōnē meā: ad te oīs
caro veniet Verba iniq̄ꝝū p̄ualuerūt ſup
nos ꝛ īpietatib9 nr̄is tu ꝓpiciaberis. Btūs
quē elegiſti ꝛ aſſūpſiſti habitabit in atrijs
tuis Replebimur in bonis dom9 tue ſcm̄
eſt tēplū tuū mirabile in eq̄tate. Exaudi
nos de9 ſalutar9 nr̄ ſpes oīm finium terre
et in mari lōge Preparās mōtes in v̇tu
te tua accinct9 potētia q̇ ꝯturbas pfūdū

maris ſonū fluctuū ei⁹ Turbabūtur gē.
tes et timebūt q̇ habitāt t̕minos a ſignis
tuiſ exit⁹ matutī ⁊ veſpe delectabis Viſita
ſti terrā et inebriaſti eā multiplicaſti locu.
pletare eā Flumē dei repletū eſt aq̇s pa.
ſti cibū illoꝝ qm̄ ita ē p̄paratio ei⁹ Riuos
ei⁹ inebriās mlͭiplica genimina ei⁹ in ſtil.
licidijs ei⁹ letabit̕ germinās Bn̄dices co.
rone āni benignitatis tue: ⁊ cāpi tui reple
būtur vbertate. Pingueſcēt ſpecioſa de.
ſerti ⁊ exultatiōe colles accīgētur Induti
ſūt arietes ouiū et valles abundabūt fru
mēto: clamabūt et ei hȳnū dicēt. Ps̄. lxv
Iubilate deo oīs terra: pſalmū dicite
noī ei⁹ date glīā laudi ei⁹. Dicite deo
q̄ꝫ t̕ribilia ſūt opa tua dn̄e: in multitudīe
v̕tutis tue mētiētur tibi inimici tui. Oīs
terra adoret te de⁹ ⁊ pſallat tibi: pſalmū di
cat noī tuo Venite ⁊ videte opa dei t̕ribil̕
in ꝯſilijs ſup filios hoī: Qui ꝯuertit mare
in aridā in flumīe ptrāſibūt pede ibi leta.
bimur in ipſo Qui dn̄at̕ in v̕tute ſua in et.
nū oculi eius ſup gētes reſpiciūt q̇ exaſpe.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

rāt non exaltētur in ſemetipſis Bn̄dicite
gētes deū nr̄; ⁊ auditā facite vocē laud⁊ ei⁹
Qui poſuit aīa; meā ad vitā ⁊ nō dedit in
ꝯmotionē pedes meos. Qm̄ ꝓbaſti nos
de⁹ igne nos examinaſti: ſicut examinat̄
argentū. Induxiſti nos in laqueū poſui
ſti tribulatiōes ī dorſo nr̄o: īpoſuiſti hoīes
ſup capita nr̄a Tranſiuim⁹ p ignē ⁊ aquā
et eduxiſti nos in refrigeriū Introibo in
domū tuā in holocauſtis: reddā tibi vota
mea q̄ diſtinxer̄t labia mea. Et locutū eſt
os meū: in tribulatiōe mea. Holocauſta
medullata offerā tibi cū icēſo arietū offe-
rā tibi boues cū hyrcis. Venite audite et
narrabo oēs q̄ timetis deū: q̄nta fecit aīe
mee Ad ip̄m ore meo clamaui ⁊ exaltaui
ſub lingua mea. Iniq̄tatē ſi aſpexi in cor
de meo: nō exaudiet dn̄s. Propterea ex-
audiuit de⁹ et attēdit voci dep̄catōis mee.
Bn̄dict⁹ de⁹ q̄ nō amouit orōe; meā et mi
ſericordiā ſuā a me Pſalmus.lxvi.

Deus miſereat̄ nr̄i et bn̄dicat nobis:
illuminet vultū ſuū ſup nos ⁊ miſere

atur nr̃i Ut cognoſcam⁹ in terra viã tuã
in oĩb⁹ gẽtib⁹ ſalutare tuũ Cõfiteant̃ tibi
popłi de⁹ ↄfiteant̃ tibi popłi oẽs Letẽtur
et exultẽt gẽtes qm̃ iudicas pp̃łos ĩ eq̃tate
ꝛ gẽtes in terra dirig⁹ Cõfiteant̃ tibi pp̃łi
de⁹ ↄfiteant̃ tibi pp̃łi oẽs: terra dedit fruc.
tũ ſuũ. Bñdicat nos deus de⁹ nr̃ bñdicat
nos deus: ꝛ metuant eũ õnes fines terre.
Exurgat de⁹ ꝛ diſſipentur [Ps. lxvij.
inimici ei⁹ et fugiãt q̃ oderũt eũ a facie
eius Sicut deficit fum⁹ deficiãt ſicut fluit
cera a facie ignis ſic pereãt pccõres a facie
dei. Et iuſti epulẽtur ꝛ exultẽt ĩ ↄſpcũ dei
ꝛ delectẽtur in leticia Cãtate deo pſalmũ
dicite noĩ ei⁹ iter facite ei: q̃ aſcẽdit ſup occa
ſuꝫ dñs nomẽ illi. Exultate in ↄſpcũ eius
turbabũt a facie ei⁹ pr̃is orphanoꝝ ꝛ iudi
cis viduaꝝ De⁹ in loco ſcõ ſuo q̃ habitare
facit vni⁹ moris in domo Qui educit vinc
tos in fortitudie ſimiliter eos q̃ exaſperãt
q̃ habitãt in ſepłchris De⁹ cũ egredereris
in ↄſpcũ popłi tui cũ ptranſires ĩ deſerto.
Terra mota eſt eteñ celi diſtillauerũt: a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

facie dei ſinay a facie dei iſrael Pluuiam
volūtariā ſegregabis deꝰ hereditati tue ⁊
infirmata eſt: tu v̇o ꝑfeciſti eā Animalia
tua habitabūt in ea: paraſti ī dulcedīe tua
pauꝑi deꝰ Dn̄s dabit v̇bū euangelizātibꝰ
v̇tute mlta. Rex v̇tutū dilcti et ſpeciei do-
mus diuidere ſpolia. Si dormiatis inter
medios cleros penne colūbe de argētate:
⁊ poſteriora dorſi eiꝰ ī pallore auri Dū diſ-
cernit celeſtis reges ſuꝑ eā niue dealbabū-
tur in ſelmō Mōs dei mōs piguis. Mōs
coagulatꝰ mōs pinguis: vt q̇d ſuſpicamī
mōtes coagulatos Mōs in q̄ bn̄placitū ē
deo habitare in eo: etenī dn̄s habitabit in
finē Currꝰ dei decē milibꝰ mltiplex milia
letātiū dn̄s in eis in ſinay in ſcō Aſcēdiſti
in altū cepiſti captiuitatē: accepiſti dona ī
hoībꝰ Etenī nō credētes inhabitare dn̄m
deū Bn̄dictꝰ dn̄s die q̄tidie ꝓſperū iter fa-
ciet nobꝭ: deꝰ ſalutariū nr̄oꝝ Deus nr̄ deꝰ
ſaluos faciendi: et dn̄i dn̄i exitus mortis.
Verūtn̄ deꝰ ꝯfriget capita īimicoꝝ ſuoꝝ:
v̇tutē capilli ꝑambulantiū in delictis ſuis

Dixit dñs ex basan ↄuertã: ↄuertã in pro
fundũ maris Ut intingatur pes tu⁊ in sã
guie: lingua canũ tuoꝝ ex inimicis ab ipo
Uiderũt ingressus tuos de⁊: ingressus dei
mei reg⁊ mei q̃ est in scõ Preuenerũt p̃n-
cipes ↄiũcti psallẽtib⁊ in medio iuuẽcularꝝ
tympanistrarũ. In ecclesijs bñdicite deo
dño: de fõtib⁊ israel Ibi bẽiami adolescen
tul⁊ i mẽtis excessu Principes iuda duces
eoꝝ pricipes ȝabulõ p̃ncipes neptali Mã-
da de⁊ ꝟtuti tue ↄfirma h̃ de⁊ qd̃ opat⁊ es i
nob⁊. A tẽplo tuo i hierusalẽ tibi offerrẽt
reges munera Increpa feras arũdis cõ-
gregatio tauroꝝ i vacc⁊ ppłoꝝ: vt excludãt
eos q̃ pbati sũt argẽto. Dissipa gentes q̃
bella volũt veniẽt legati ex egypto ethyo
pia: pueniẽt man⁊ eius deo Regna terre
cãtate deo psallite dño. Psallite deo q̃ as-
cẽdit sup celũ celi ad orientẽ Ecce dabit vo
ci sup vocẽ ꝟtutis date gl̃iaꝝ deo sup israel
magnificẽtia eius et virt⁊ eius in nubib⁊.
Mirabil̃ de⁊ in scis su⁊ de⁊ israel: ipe dabit
ꝟtutẽ et fortitudinẽ plebi sue bñdict⁊ deus

an In eccl'is benedicite domino ... Deus vitam meam
annunciavi tibi posuisti lacrimas meas in conspectu tuo
Ps ... Sit nomen domini benedictum ...

Inuitato. Adoremus dñm eum qui fecit nos

fer. quīta

SAluū me fac de⁊ [Psalmus .lxviij.
qm̄ intrauerūt aque vſq; ad animā
meā. Infix⁊ ſū in limo ꝓfūdi ⁊ nō eſt ſub.
ſtātia Ueni in altitudinē marꝫ ⁊ tēpeſtas
demerſit me Laboraui clamās rauce fcē
ſūt voces mee: defecerūt oculi mei dū ſpe.
ro in deū meū Multiplicati ſūt ſup capil.
los capitꝫ mei q̇ oderūt me gratꝫ Cōforta
ti ſūt q̇ pſecuti ſūt me inimici mei iniuſte q̄
nō rapui tūc exoluebā. De⁊ tu ſcis inſipi
entiā meā: ⁊ delicta mea a te nō ſūt abſcō.
dita Nō erubeſcāt ī me q̇ expectāt te dñe
dñe vtutū Nō ꝯfundant̄ ſup me: q̇ querūt
te de⁊ iſrł. Qm̄ ꝓpter te ſuſtinui opprobriū
opuit ꝯfuſio faciē meā Extrane⁊ fcūs ſū
frib⁊ meis ⁊ pegrin⁊ filijs mr̄is mee Qm̄
zel⁊ dom⁊ tue comedit me: ⁊ opprobria exꝓ
brātiū tibi ceciderūt ſup me Et opui in ie.
iunio aīa3 meā ⁊ factū eſt ī opprobriū mihi
Et poſui veſtimētū meū ciliciū ⁊ fact⁊ ſū
illis ī pabolā Adūſū me loq̄bātur q̇ ſede
bāt ī porta ī me pſallebāt q̇ bibebāt vinū
Ego vo orōē3 meā ad te dñe tps bn̄placi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ti de⁹ In mľtitudīe mīe tue exaudi me: in
vitate ſalutis tue Eripe me de luto vt nō
infigar libera me ab his q̄ oderūt me et de
ꝓfundis aquaꝝ Nō me demergat tēpe-
ſtas aque neq̄ abſorbeat me ꝓfūdū neq̄
vrgeat ſup me puteus os ſuū Exaudi me
dn̄e qm̄ benigna eſt mīa tua ſm mľtitudi-
nē meſerationē tuaꝝ reſpice in me Et ne
auertas faciē tuam a puero tuo qm̄ tribu-
lor velocit̄ exaudi me Intēde aīe mee ⁊ li-
bera eam ꝓpter inimicos meos eripe me
Tu ſcis iproperiū meū ⁊ ꝯfuſionē meā ⁊
reuerentiā meā In ꝯſpectu tuo ſūt oēs q̄
tribulāt me īproperiū expectāt cor meū ⁊
miſeriā Et ſuſtinui q̄ ſimľ ꝯtriſtaret et nō
fuit: ⁊ q̄ ꝯſolaret ⁊ nō inueni Et dederūt in
eſcā meā fel ⁊ ī ſiti mea potauerūt me aceto
Fiat menſa eoꝝ corā ipſis in laqueū ⁊ in
retributiōes ⁊ in ſcādalū Obſcurēt oculi
eoꝝ ne videāt ⁊ dorſum eoꝝ ſemp incurua
Effunde ſup eos irā tuā ⁊ furor ire tue cō-
ꝓhendat eos Fiat habitatio eoꝝ deſerta:
et in tabernaculis eoꝝ non ſit q̄ inhabitet

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Qm̄ quē tu pcuſſiſti pſecuti ſūt ⁊ ſup dolo
rē vulnerū meoꝝ addiderūt Appone ini.
qtatē ſup iniqtatē eoꝝ: et nō intrēt in iuſti.
ciā tuā. Deleant̄ de libro viuentiū: ⁊ cum
iuſtis nō ſcribātur Ego ſu; paup ⁊ dolēs
ſalus tua deus ſuſcepit me Laudabo no
mē dei cū cātico: ⁊ magnificabo eū ī laude
Et placebit deo ſup vitulum nouellū cor
nua pducentē ⁊ vngulas Videāt paupe
res ⁊ letēt: qrite deū ⁊ viuet aīa vr̄a. Qm̄
exaudiuit paupes dn̄s: ⁊ victos ſuos non
deſpexit Laudēt illū celi ⁊ terra: mare et
oīa reptilia in eis Qm̄ deꝰ ſaluā faciet ſyō
⁊ edificabunt̄ ciuitates iude Et inhabita.
būt ibi: ⁊ hereditate acqrēt eā Et ſemē ſer
uoꝝ eiꝰ poſſidebit eā: et q diligūt nomē eiꝰ
habitabūt in ea. Pſalmus. lxix.

Deꝰ in adiutoriū meū intende dn̄e ad
adiuuandū me feſtina. Cōfundant̄
et reuereāt̄ q qrūt aīam meā. Auertant̄
retrorſum ⁊ erubeſcāt q volūt mihi mala
Auertant̄ ſtatī erubeſcētes: q dicūt mihi
euge euge, Exultēt ⁊ letētur in te oēs qui

a Dñe deꝰ in adiutoriũ meũ intẽde

q̄rũt te ⁊ dicãt ſemꝑ magnificet᷑ dñs q̃ dili
gũt ſalutare tuũ Ego ṽo egenꝰ ⁊ paupꝫ ſũ
deꝰ adiuua me. Adiutoꝛ meꝰ et liberatoꝛ
meꝰ es tu dñe ne moꝛeris. Pſalmꝰ.lxx.
IN te dñe ſperaui nõ ↄfũdar i eternũ:
in iuſticia tua libera me et eripe me.
Inclina ad me aurẽ tuã ⁊ ſalua me Eſto
mihi in deũ ꝓtectoꝛẽ: et in locũ munitũ vt
ſaluũ me facias. Qm̃ firmamẽtũ meũ et
refugiũ meũ es tu.. Deꝰ meꝰ eripe me de
manu pcc̃oꝛis: et de manu ↄtra legẽ agẽtꝫ
⁊ ĩiqui Qm̃ tu es pacientia mea dñe ſpes
mea: a iuuẽtute mea In te ↄfirmatꝰ ſum
ex vtero de vẽtre matris mee: tu es ꝓtec.
toꝛ meꝰ In te cãtatio mea ſemꝑ tanq̃ꝫ pro
digiũ factus ſuꝫ mlt̃is: et tu adiutoꝛ foꝛtis.
Repleat᷑ os meũ laude vt cantẽ glãꝫ tuã
tota die magnitudinẽ tuã. Ne pꝛoijcias
me in tẽpoꝛe ſenectutꝫ cũ defecerit vĩꝰ mea
ne derelinq̃s me. Quia dixerunt inimici
mei mihi: ⁊ q̃ cuſtodiebãt aĩaꝫ meã ↄſiliũ
fecerũt in vnũ. Dicẽtes deꝰ dereliquit eũ
ꝑſequimi ⁊ ↄpꝛehẽdite eũ qꝛ nõ ẽ q̃ eripiat

Deꝰ ne elõgeris a me: deꝰ meꝰ in auxiliũ
meũ reſpice Cõfundant ꝛ deficiãt detra-
hẽtes aĩe mee: opiant ↄfuſione et pudore
q̃ querũt mala mihi. Ego ãt ſemp ſpera-
bo: ꝛ adijciã ſup oẽm laudẽ tuã. Os meũ
annunciabit iuſticiã tuã: tota die ſalutare
tuũ. Qm̃ nõ cognoui literaturã introibo
in potentias dñi: dñe memorabor iuſticie
tue ſoliꝰ Deꝰ docuiſti me a iuuẽtute mea
ꝛ vſq; nũc pronũciabo mirabilia tua. Et
vſq; in ſenectã ꝛ ſeniũ deꝰ ne derelinq̃s me
Donec annũciẽ brachiũ tuũ gñationi oĩ
q̃ ventura eſt Potẽtiã tuã ꝛ iuſticiã tuã de
us: vſq; in altiſſimo feciſti magnalia deus
q̃s ſimilis tibi Quãtas oſtendiſti mihi tri
bulatiões mltas ꝛ malas ꝛ ↄuerſus viui
ficaſti me: de abyſſis t̃re iterꝫ reduxiſti me
Mltiplicaſti magnificẽtiã tuã ꝛ ↄuerſus
cõſolatꝰ es me Nã et ego ↄfitebor tibi in
vaſis pſalmi vitatẽ tuã deus: pſallã tibi ĩ
cythera ſcũs iſrael Exultabũt labia mea
cũ cãtauero tibi: et aĩa mea quã redemiſti
Sed et lingua mea tota die meditabitur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

iuſticiā tuā cū cōfuſi ꝛ reueriti fuerint qui
querūt mala mihi. Pſalmus.lxxi.

DEus iudiciū tuū regi da: ꝛ iuſticiam
tuā filio regꝭ. Iudicare ꝓplm tuū in
iuſticia: ꝛ paupes tuos in iudicio Suſcipi
ant montes pacē ꝓplo ꝛ colles iuſticiā Iu
dicabit paupes ꝓpli ꝛ ſaluos faciet filios
paupm ꝛ hūiliabit calūniatorē Et pma-
nebit cū ſole: ꝛ an̄ lunā in gn̄atiōe ꝛ gn̄ati
onē Deſcendit ſicut pluuia in vellꝰ ꝛ ſicut
ſtillicidia ſtillātia ſup t̄rā Oriet i diebꝰ eiꝰ
iuſticia ꝛ abūdātie pacꝭ donec auferat lūa
Et dn̄abitur a mari vſq; ad mare ꝛ a flu
mie vſq; ad termīos orbis terraꝝ Corā il
lo ꝓcidēt ethyopes: ꝛ īimici eiꝰ t̄rā lingēt.
Reges tharſis ꝛ inſule mūera offerēt re
ges arabū ꝛ ſaba dona adducēt Et adora
bunt eū oēs reges: oēs gentes ſeruient ei
Quia liberabit pauperē a potēte: et pau-
pem cui nō erat adiutor Parcet paupi ꝛ
inopi: ꝛ aīas paupm ſaluos faciet Ex vſu
ris ꝛ iniqtate redimet aīas eoꝝ: ꝛ honora-
bili nomē eoꝝ corā illo Et viuet ꝛ dabit ei

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

/· a Eſto mihi dñe in deum ꝓtectorem

de auro arabie et adorabũt de ipſo ſemꝑ:
tota die bñdicẽt ei Erit firmamẽtũ in t̃ra
in ſũmis montiũ: ſuperextolleť ſup libanũ
fruct⁹ eius ꝛ florebũt de ciuitate ſicut fenũ
terre Sit nomẽ ei⁹ bñdictũ in ſcl'a añ ſolẽ
ꝑmanet nomẽ ei⁹ Et bñdicẽtur ĩ ipo oẽs
tribus terre: oẽs gẽtes magnificabũt eũ.
Bñdict⁹ dñs de⁹ iſrl': q̃ facit mirabilia ſol⁹
Et bñdictũ nomẽ maieſtatis ei⁹ in et̃nũ:
ꝛ replebiť maieſtate ei⁹ oẽs terra fiat fiat.
Quã bon⁹ iſrael de⁹ hijs [Ps. lxxij.
q̃ recto ſunt corde Mei ãt pene moti
ſũt pedes; pene effuſi ſũt greſſus mei Q:
zelaui ſup iniq̃s: pacẽ peccõꝝ vidẽs Q: nõ ẽ
reſpect⁹ morti eoꝝ et firmamẽtũ in plaga
eorũ In labore hoĩm nõ ſũt: et cũ hoĩbus
nõ flagellabũtur Ideo tenuit eos ſupbia
opati ſũt iniq̃tate ꝛ ĩpietate ſua. Prodijt
q̃ſi ex adipe iniq̃tas eoꝝ: trãſierũt in affec.
tũ cordis Cogitauerũt ꝛ locuti ſũt neq̃cia
iniq̃tatẽ in excelſo locuti ſũt Poſuerũt in
celũ os ſuũ: ꝛ lingua eoꝝ trãſiuit in terra.
Ideo cõuertet ꝑpl's me⁹ hic; et dies pleni

inuenient᷑ in eis. Et dixerūt quō ſcit deus:
⁊ ſi eſt ſciētia in excelſo Ecce ipſe pccõꝛes ⁊
abūdantes in ſecula obtinuerūt diuitias
Et dixi ergo ſine cauſa iuſtificaui coꝛ me-
um: ⁊ laui int̃ innocētes manꝰ meas. Et
fui flagellatꝰ tota die: et caſtigatio mea in
matutinis Si dicebā narrabo ſic: ecce nati-
onē filioꝝ tuoꝝ reprobaui Et exiſtimabā
vt cognoſcerē: hoc laboꝛ eſt an̄ me Donec
intrē in ſanctuariū dei: ⁊ intelligā ī nouiſ-
ſimꝫ eoꝝ Verūtn̄ ꝓpter dolos poſuiſti eis
deieciſti eos dū alienarētur Quō fcī ſunt
in deſolationē ſubito defecerūt: perierunt
ꝓpter iniq̄tatē ſuam Velut ſōniū ſurgen-
tiū dn̄e: in ciuitate ſua imaginē ipſoꝝ ad
nihilū rediges Quia inflammatū eſt coꝛ
meū et renes mei commutati ſunt: et ego
ad nihilū redactus ſuꝫ ⁊ neſciui Vt iumē-
tū fcūs ſū apud te: ⁊ ego ſemꝑ tecū Tenu-
iſti manū dexterā meā et in volūtate tua
deduxiſti me: ⁊ cū gl̃a ſuſcepiſti me Quid
em̄ mihi eſt in celo: ⁊ a te quid volui ſuper
terrā. Defecit caro mea et coꝛ meū deus:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

coꝛdis mei ⁊ pars mea deꝰ in eťnū. Quia
ecce q̇ elongant ſe a te ꝑibūt: ꝑdidiſti oēs
q̇ foꝛnicanť abs te Mihi āt adherē deo bo
nū ē: ponē dn̄o deo ſpē ſuā Ut ānūciē oēs
ꝑdicatiões tuas ī poꝛtꝭ filie ſyō. Ps. lxxiij.
UT quid deꝰ repuliſti ī finē: iratus eſt
furoꝛ tuꝰ ſup oues paſcue tue. Me-
moꝛ eſto cōgregatiōis tue: quā poſſediſti
ab initio Redemiſti virgā hēditatis tue
mōs ſyō in q̇ habitaſti in eo Leua manꝰ
tuas ī ſupbias eoꝝ in finē: q̄nta maligna
tus eſt inimicꝰ in ſcō Et gloꝛiati ſūt q̇ ode
rūt te in medio ſolēnitatꝭ tue. Poſuerūt
ſigna ſua ſigna ⁊ nō cognouerūt ſicut in
exitu ſup ſummū Quaſi in ſilua lignarū
ſecuribꝰ exciderūt ianuas eiꝰ in idipſū ī ſe-
curi ⁊ aſcia deiecerūt eā Incenderūt igni
ſāctuariū tuū in terra: polluerūt taberna
culū nōis tui Dixerūt in coꝛde ſuo cogna
tio eoꝝ ſimul q̇eſcere faciamꝰ oēs dies fe-
ſtos dei a terra Signa nr̄a nō vidimus:
iā nō eſt ꝓpheta ⁊ nos nō ꝯnoſcet ampliꝰ:
Uſq̄ q̇ deus ꝓperabit inimicus irritat ad

uerſarius nomen tuū in finē Ut q̄d auer
tis manū tuā ꝛ dexterā tuā de medio ſinu
tuo in finē. Deꝰ āt rex nr̄: an̄ ſcl'a opatꝰ eſt
ſalutē in medio t̄re. Tu ɔfirmaſti in ỽtu-
te tua mare: ɔtribulaſti capita draconū in
aq̄s Tu ɔfregiſti capita draconis: dediſti
eū eſcā populꝭ ethiopū Tu diripuiſti fon
tes ꝛ torrētes: tu ſiccaſti fluuios ethā Tu
us ē dies et tua ē nox: tu fabricatꝰ es auro-
rā ꝛ ſolē Tu feciſti oēs t̄mios t̄re: eſtatē ꝛ
ver tu plaſmaſti ea Memor eſto huiꝰ iīmi
cus īpropauit dn̄o: ꝛ pp̄ls inſipiēs īcitauit
nomē tuū Ne tradas beſtijs aīas ɔfiten
tes tibi: ꝛ aīas pauperū tuoꝝ ne obliuiſca
ris in finē. Reſpice ī teſtamētū tuū q: re-
pleti ſūt q̄ obſcurati ſūt t̄re domibꝰ iniq̄ta
tū. Ne auertat hūilis factꝰ ɔfuſus paup
et inops laudabūt nomē tuū Exurge de
us iudica cauſā tuā: memor eſto īpropioꝝ
tuoꝝ eoꝝ q̄ ab īſipiētie ſūt tota die Ne ob
liuiſcarꝭ vocē iīmicoꝝ tuoꝝ: ſupbia eorū q̄
te oderūt aſcēdit ſemp. Ps. lxxiiij.
Confitebimur tibi deꝰ cōfitebimur ꝛ iuo

ā liberaſti virgam hereditatis tue

cauim⁹ nomē tuū Narrabim⁹ mirabili
a tua cū accepo tēp⁹ ego iuſticias iudicabo
Liquefacta eſt ťra: et oēs q̄ habitāt in ea
ego ꝯfirmaui colūnas ei⁹ Dixi iniq̄s noli
te iniq̄ agere ꝛ deliquētib⁹ nolite exaltare
cornu Nolite extollere ī altū cornu veſtꝝ:
nolite loq̄ adūſus deū iniq̄tatē Quia neq:
ab oriēte neq: ab occidente neq: a deſertis
mōtib⁹ qm̄ de⁹ iudex eſt Hūc humiliat et
hūc exaltat: q: calix ī manu dñi vini meri
plen⁹ mixto Et īclinauit ex hoc in hoc: ve-
rūtn̄ fex ei⁹ nō eſt exinanita bibēt oēs pec-
catores ťre Ego āt annūciabo ī ſclm cāta
bo deo iacob Et oīa cornua pctōꝝ ꝯfrigā
ꝛ exaltabunť cornua iuſti. Pſ. lxxv.
Notus in iudea de⁹: in iſrael magnū
nomē eius Et fcūs eſt in pace locus ei⁹: et
habitatio ei⁹ in ſiō Ibi ꝯfregit potentias
arcū ſcutū gladiū et bellū. Illuminās tu
mirabilr̄ a mōtibus eťn⁹: turbati ſūt oēs
inſipientes corde Dormierūt ſomnū ſuū
ꝛ nihil īuenerūt oēs viri diuitiarū in ma-
nibus ſuis Ab increpatiōe tua deus iacob

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

doꝛmitauerūt q̄ aſcēderūt eq̄s. Tu terri-
bilis es ⁊ q̄s reſiſtet tibi ex tūc ira tua De
celo auditū feciſti iudiciū: t̄ra tremuit ⁊ q̄e
uit. Dū exurgeret ī iudiciū de⁹: vt ſaluos
faceret oēs māſuetos t̄re. Qm̄ cogitatio
hoīs cōfitebit̄ tibi: ⁊ reliq̄e cogitatiōis diē
feſtū agēt tibi Vouete et reddite dn̄o deo
veſtro: oēs q̄ ī circuitu eius affertꝫ mūera
Terribili et ei q̄ aufert ſpūꝫ ꝑncipū terri
bili apud reges terre. Ps̄. lxxvi.

Voce mea ad dn̄z clamaui: voce mea
ad deū ⁊ intēdit mihi In die tribulatiōis
mee deū exq̄ſiui manib⁹ meis nocte cōtra
eū ⁊ nō ſum decept⁹ Rēnuit cōſolari aīa
mea mē oꝛ fui dei ⁊ delectat⁹ ſū ⁊ exercitat⁹
ſū et deficit ſpirit⁹ me⁹ Anticipauerūt vi-
gilias oculi mei turbat⁹ ſū: et nō ſū locut⁹
Cogitaui dies ātiq̄s ⁊ ānos eternos ī mē
te habui. Et meditat⁹ ſum nocte cū coꝛde
meo: ⁊ exercitabar et ſcopebā ſpm̄ meum
Nunq̄d in et̄nū ꝓijciet de⁹: aut nō appo-
net vt cōplacitioꝛ ſit adhuc Aut in finem
miam ſuā abſcindet a gn̄atōe ī gn̄ationē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Aut obliuiſcet᷑ miſereri deꝰ: aut cõtinebit
in ira ſua mĩas ſuas Et dixi nũc cepi hec:
mutatio dextere excelſi Memor fui operũ
dñi q: memor ero ab ĩitio mirabiliũ tuoꝝ
Et meditabor in oĩbus opibus tuis: et in
adinuentiõib; tuis exercebor. Deꝰ in ſctã
via tua q̇s deꝰ magnus ſicut deꝰ nr̃: tu es
deus q̇ facis mirabilia Notã feciſti in po
pl'is ṽtutẽ tuã: redemiſti ĩ brachio tuo po
pulũ tuũ filios iacob et ioſeph Viderunt
te aque deꝰ viderũt te aque: et timuerunt et
turbate ſũt abyſſi. Multitudo ſonitꝰ aq̃ꝝ
vocẽ dederũt nubes. Etenĩ ſagitte tue trã
ſeũt: vox tonitrui tui ĩ rota Illuxerunt co
ruſcatiões tue orbi t̃re ɔmota ẽ ⁊ ɔtremu
it terra. In mari via tua et ſemite tue in
aq̇s mult̃: et veſtigia tua nõ cognoſcẽtur.
Deduxiſti ſicut oues populũ tuũ in ma
nu moyſi ⁊ aaron. Pſalmꝰ. lxxvij.
Attendite ꝑpl'e meꝰ legẽ meã: inclina
te aurẽ veſtrã in ṽba oris mei Aperiã in
pabolis os meũ: loquar ꝑpoſitiões ab in
itio Quãta audiuimꝰ et ɔgnouimꝰ ea pa

tres noſtri narrauerũt nobis. Nõ ſunt oc
cultata a filijs eoꝝ:in gñatõe altera Nar
rãtes laudes dñi ⁊ ṽtutes eiꝰ: ⁊ mirabilia
eiꝰ q̄ fecit Et ſuſcitauit teſtimoniũ ĩ iacob:
⁊ legẽ poſuit in iſrl̓. Quãta mãdauit pa.
tribꝰ nr̄is nota facere ea filijs ſuis:vt cog.
noſcat gñatio altera Filij q̇ naſcent̄ et ex.
urgẽt:⁊ narrabũt filijs ſuis Ut ponãt in
deo ſpẽ ſuã et nõ obliuiſcãtur operũ dñi:⁊
mãdata eius exquirãt. Ne fiãt ſicut prẽs
eoꝝ:gñatio praua ⁊ exaſperãs. Gñatio q̄
nõ direxit coꝛ ſuũ: ⁊ nõ ẽ creditus cum deo
ſpũs eiꝰ Filij effrẽ ĩtẽdẽtes ⁊ mittẽtes ar
cũ:cõuerſi ſunt in die belli Nõ cuſtodierũt
teſtamẽtum dei:⁊ ĩ lege eiꝰ noluerũt ãbula.
re Et obliti ſũt bñfactoꝝ eiꝰ:et mirabilium
eiꝰ que oſtendit eis Corã patribꝰ eoꝝ fecit
mirabilia ĩ t̄ra egipti:ĩ cãpo taneos. Inter
rupit mare ⁊ ꝑduxit eos ſtatuit aq̄s quaſi
in vtre. Et deduxit eos in nube diei:⁊ tota
nocte ĩ illuminatõe ignis Interrupit pe.
tram de heremo: et adaquauit eos velut
in abyſſo multa. Et eduxit aquã de petra

⁊ eduxit tanquam flumina aquas Et ap
poſuerūt adhuc peccare ei:et in iram exci.
tauerūt excelſū in inaq̊ſa Et tētauerūt deū
in cordibꝰ ſuis:vt peterēt eſcas aīabꝰ ſuis.
Et male locuti ſūt de deo:dixerūt nūquid
poterit deꝰ ꝑare menſā in deſerto Qm̄ ꝑ.
cuſſit petrā et fluxerūt aq̄:et torrētes īunda
uerūt. Nunq̄d et panē poterit dare : aut
ꝑare menſā ꝑpl'o ſuo. Ideo audiuit dn̄s ⁊
diſtulit ⁊ ignis accēſus eſt ī iacob:et ira aſ.
cendit in iſrael. Qui nō crediderūt in deo:
nec ſꝑauerūt in ſalutari eiꝰ Et mandauit
nubibꝰ deſuꝑ:et ianuas celi aꝑuit Et plu.
it illis māna ad mādu cādū:⁊ panē celi de
dit eis. Panē angeloꝝ māducauit hō:ci.
baria miſit eis ī habūdātia Trāſtulit au
ſtrū de celo:et induxit in v̊tute ſua affricā.
Et pluit ſuꝑ eos ſicut puluerē carnes:⁊ ſi
cut arenā marꝭ volatilia pēnata. Et ceci.
derūt in medio caſtroꝝ eorū circa taberna
cula eoꝝ. Et māducauerūt et ſaturati ſūt
nimis:et deſideriū eorū attulit eis nō ſūt
fraudati a deſiderio ſuo. Adhuc eſce eorū

erāt in ore ipſoꝝ:et ira dei aſcendit ſuꝑ eos
Et occidit pigues eoꝝ:ꝛ electos iſrael īpe
diuit In ōnib⁹ hĳs peccauerunt adhuc:ꝛ
nō crediderūt mirabilib⁹ ei⁹. Et defecer̄t
in vanitate dies eoꝝ:et āni eorum cū feſti.
natiōe Cū occideret eos q̄rebāt eū et reu.
tebāt ꝛ diluculo veniebāt ad eū:et ↄcitaue
rūt eū in collib⁹ Et rememorati ſt̄ q: deus
adiutor eſt eoꝝ ꝛ de⁹ excelſus redēptor eoꝝ
eſt Et dilexerūt eū in ore ſuo ꝛ lingua ſua
mētiti ſunt ei. Cor āt eoꝝ nō erat rectū cū
eo:nec fideles habiti ſt̄ in teſtamento eius
Ipſe āt eſt miſericors ꝛ ꝓpici⁹ fiet peccatꝭ
eoꝝ ꝛ nō diſꝑdet eos Et abūdauit vt aūte
ret irā ſuā:ꝛ nō attēdit oēm irā ſuā Et re.
cordat⁹ ē q: caro ſunt:ſpūs vadēs et nō re.
diēs Quotiēs exacerbauer̄t eum in deſer
to:in ira ↄcitauer̄t eum in aq̄ſa Et ↄuerſi
ſunt et tētauer̄t deum:et ſcm̄ iſrl̄ exacerba
uerunt Non ſt̄ recordati man⁹ eius die q̄
redemit eos de manu tribulantis Sicut
poſuit in egipto ſigna ſua ꝛ ꝓdigia ſua in
cāpo chaneos Et ↄuertit in ſanguinē flu

mina eoꝝ ⁊ ym̄bres eoꝝ ne biberēt Miſit in
eos cynomiā ⁊ comedit eos: ranā ⁊ diſꝑdi
dit eos Et didit erugini fruct⁹ eoꝝ: ⁊ labo-
res eorū locuſte. Et occidit in grādine vi-
neas eoꝝ: ⁊ moros eorū in pruina. Et tra
didit grādini iumēta eoꝝ: et poſſeſſionem
eoꝝ igni Miſit in eos irā indignatōis ſue
īdignationē ⁊ irā ⁊ tribulatiōe; īmiſſiōes
ꝑ angelos malos Viā fecit ſemite ire ſue
nō pepcit a morte aīaꝝ eoꝝ: ⁊ iumēta eorū
in morte ꝯcluſit Et ꝑcuſſit oē ꝑ̇mogenitū
in terra egipti ꝑ̇mitias oīs laboris eoꝝ in
tabnaculis chā Et abſtulit ſicut oues po
pulū ſuū: ⁊ ꝑducit eos tāq̄; gregē in deſer-
to. Et duxit eos in ſpe et nō timuerunt: et
inimicos eoꝝ operuit mare. Et īduxit eos ī
montē ſctificatiōis ſue: mōtē quē acq̇ſiuit
dextera ei⁹ Et eiecit a facie eoꝝ gētes: ⁊ ſor
te diuiſit eis terrā in funiclo diſtributiōis
Et habitare fecit ī tabernaculis eoꝝ trib⁹
iſrl' Et tētauerūt ⁊ exacerbauerūt deū ex-
celſū: ⁊ teſtimonia ei⁹ non cuſtodierūt Et
auerterūt ſe et non ſeruauerūt pactū quē

admodū prēs eorū cōuerſi ſūt in arcū pra
uū In ira ↄcitauerūt eū in collibꝰ ſuis: ⁊ ī
ſculptilibꝰ ſuis ad emulationē eū ꝓuoca.
uerūt Audiuit deꝰ ⁊ ſpreuit: ⁊ ad nihilū re.
degit valde iſrael. Et repulit tabnaculū
ſylo: ⁊ tabnaculū ſuū vbi habitauit in hoī
bꝰ Et tradidit in captiuitatē v̓tutē eorū: ⁊
pulchritudinē eoꝝ in manꝰ inimici. Et cō
cluſit in gladio ꝑplm ſuū: ⁊ hereditatē ſuā
ſpreuit Iuuenes eoꝝ comedit ignis: ⁊ vir
gines eorū nō ſūt lamētate. Sacerdotes
eorū in gladio ceciderūt ⁊ vidue eorū non
plorabāt. Et excitatꝰ ē tāq̄ȝ dormiēs dn̄s
tāq̄ȝ potēs crapulatꝰ a vino Et ꝑcuſſit ini
micos ſuos ī poſteriora: opprobriū ſempi.
ternū dedit illꝰ Et repulit tabernaculū io.
ſeph: et tribū effraȳ nō elegit. Sed elegit
tribū iuda: mōtē ſyō quē dilexit Et edifica
uit ſicut vnicorniū ſacrificiū ſuū in t̓ra: q̄ȝ
fūdauit in ſcl'a Et elegit dauid ſeruū ſuū:
⁊ ſuſtulit eū de gregibꝰ ouiū de poſt fetan.
tes accepit eū Paſcere iacob ſeruū ſuū: ⁊
iſrl' hereditatē ſuā Et pauit eos in inocē.

ā dn̄ d⁹ q̄ facis mirabilia

tia cordis ſui: ⁊ itellectib⁹ manuū ſuarꝫ de.

Deus venerūt [duxit eos. Pſ. lxxviij
gētes in hereditatē tuā polluerūt tē
plū ſcm̄ tuū: poſuerūt ihr̄lz in pomorꝫ cuſto.
diā. Poſuerūt morticina ſeruorꝫ tuorꝫ eſ.
cas volatilib⁹ celi carnes ſcōꝝ tuorꝫ beſtijs
terre. Effuderūt ſāguinē ipſorꝫ tāq̄ʒ aquā:
i circuitu ihr̄lm ⁊ nō erat q̄ ſepeliret Facti ſūt
opprobriū vicin̄ nr̄is: ſubſānatio ⁊ illuſio
his q̄ in circuitu nr̄o ſūt Uſq̄ʒ q̄ dn̄e iraſce
ris i finē: accēdet velut ignis zel⁹ tu⁹ Effū
de irā tuā in gētes q̄ te nō nouerūt: ⁊ i reg
na q̄ nomē tuū nō iuocauerūt. Qr comede
rūt iacob: ⁊ locū ei⁹ deſolauerunt Ne me
mineris iniq̄tatū noſtrarꝫ ātiquarꝫ cito an
ticipēt nos miſericordie tue q̄a pauperes
facti ſum⁹ nimis Adiuua nos de⁹ ſaluta.
ris nr̄: et ꝓpter gloriā noīs tui dn̄e libera
nos et ꝓpicius eſto peccatis nr̄is ꝓpter no
mē tuū. Ne forte dicāt in gentib⁹ vbi eſt
de⁹ eorꝫ: et innoteſcāt in natiōib⁹ corā ocul
nr̄is Ultio ſanguinis ſeruorꝫ tuorꝫ q̄ effu.
ſus ē introeat in ɔſpectu tuo: gemit⁹ cōpe.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ditoꝝ Scđꝫ magnitudinē brachij tui poſ-
ſide filios mortificatoꝝ. Et redde vicinis
nr̄is ſeptuplū in ſinu eoꝝ īproperiū ipſoꝝ
qđ exꝓbrauerūt tibi dn̄e Nos āt ꝑpl's tu⁹
ꝛ oues paſcue tue cōfitebimur tibi in ſcl'ꝫ.
In gn̄atōe ꝛ gn̄atiōeꝫ ānūciabim⁹ laudē
Qui regis iſrael itēde [tuā. Ps̄. lxxix
Qꝗ deduc' velut oues ioſeph. Qui ſe-
des ſup cherubin: manifeſtare corā effraī
bēiamin ꝛ manaſſe Excita potēciā tuā et
veni: vt ſaluos facias nos. Deus cōuerte
nos ꝛ oſtēde faciē tuā: ꝛ ſalui erim⁹. Dn̄e
de⁹ virtutū quuſqꝫ iraſcer' ſup orōem ſui tui
Cibabis nos pane lachrimaꝝ: ꝛ potū da
bis nobis ī lachrim' in mēſura Poſuiſti
nos ī ꝯtradictionē vicinis nr̄is: et inimici
nr̄i ſubſanauerūt nos. Deus virtutum
cōuerte nos: et oſtende faciē tuā ꝛ ſalui eri
mus Vineam de egypto tranſtuliſti: eie-
ciſti gētes et plantaſti eam. Dux itineris
fuiſti in cōſpectu eius: et plantaſti radices
eius et impleuit terrā. Operuit montes
vmbra ei⁹: ꝛ arbuſta ei⁹ cedros dei Exten-

[illegible] isto [illegible] Gaudebunt l[abia]
mea cum cantauero tibi Et anima mea quam redemis-
ti [illegible] Sit nomen domini benedictum &c.

dit palmites ſuos vſq; ad mare et vſq; ad
flumē ꝓpagines ei⁹. Ut qd deſtruxiſti ma
ceriā ei⁹ et vindemiāt eā oēs q̄ ꝑtergrediū-
tur viā Exterminauit eā ap de ſilua: ꝛ ſin
glar⁹ fer⁹ depaſtus ē eā Deus vtutū cōu-
tere reſpice de celo ꝛ vide et viſita vineā iſ-
tā Et ꝑfice eā quā plātauit dextera tua et
ſup filiū hoīs quē cōfirmaſti tibi. Incēſa
igni et ſuffoſſa ab increpatiōe vult⁹ tui ꝑi
būt. Fiat man⁹ tua ſup virū dextere tue
ꝛ ſup filiū hoīs quē cōfirmaſti tibi Et nō
diſcedim⁹ a te viuificabis nos: et nomē tu
um īuocabimus. Dñe deus vtutū cōuer
te nos: et oſtende faciē tuā et ſalui erimus
Exultate deo adiutori nr̄o [Ps̄. lxxx.
iubilate deo iacob. Sumite pſalmū
et date tȳpanū pſalteriū iocūdū cū cytha
ra. Buccinate in neomenia tuba inſigni
die ſolēnitat⁹ vr̄e Quia ꝓceptū in iſraele ē:
et iudiciū deo iacob. Teſtimoniū in ioſeph
poſuit illud cū exiret de t̄ra egypti: linguā
q̄ nō nouerat audiuit Diuertit ab oneribꝰ
dorſū ei⁹: man⁹ ei⁹ in cophino ſeruierunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

In tribulatõe inuocaſti me et liberaui te
exaudiui te ĩ abſcondito tẽpeſtatꝫ probaui
te apud aq̃ꝫ ꝯtradictõis Audi pp̄ls meus
et cõteſtabor te iſrael ſi audierꝫ me: nõ erit
ĩ te deus recens neq; adorabis deũ alienũ
Ego enĩ ſũ dñs deus tu⁹ q̇ eduxi te de ter-
ra egypti: dilata os tuũ et ĩplebo illud Et
nõ audiuit pp̄ls me⁹ vocẽ meã: et iſrael nõ
ĩtendit mihi Et dimiſi eos ſecũdũ deſide-
ria cordis eorũ: ibũt in adĩuentõibus ſuis
Si pp̄ls meus audiſſet me: iſrael ſi ĩ vijs
meis ãbulaſſet. Pro nihilo forſitã inimi
cos eorũ humiliaſſẽ: ⁊ ſup tribulãtes eos
miſiſſem manũ meã Inimici dñi mẽtiti
ſunt ei: et erit tp̄s eorũ ĩ ſecula. Et cibauit
illos ex adipe frumẽti: et de petra melle ſa
turauit eos. Ps. lxxxi.
Deus ſtetit ĩ ſynagoga deorum: ĩ me
dio ãt deos dijudicat Uſqueq̃ iudicatꝫ ini
q̃tatẽ: ⁊ facies pccõꝝ ſumitꝫ. Iudicate ege
no ⁊ pupillo: humilẽ ⁊ paupem iuſtificate
Eripite paupem et egenũ: de manu pec-
catorꝫ liberate Neſciuerũt neq; ĩtellexerũt

in tn̄bris ābulāt mouebunt̄ oīa fundamē
ta t̄re. Ego dixi dij estis: et filij excelsi oēs
Vos āt sicut hoīes moriemi̅: et sicut vnꝰ
de ꝑncipibꝰ cadetꝭ. Surge deꝰ iudica t̄rā
qm̄ tu hereditabis ī oībꝰ gētibꝰ. Ps. lxxxij
DEꝰ q̄s simil's erit tibi: ne taceas neq;
ꝯpescaris deꝰ Qm̄ ecce inimici tui so
nuerūt ⁊ q̄ oderūt te extulerūt caput Sup
popl'm tuū malignauerunt cōsiliū: ⁊ cogi
tauerūt adu'sus scōs tuos. Dixerūt veni
te et disꝑdamꝰ eos de gēte: et nō memoret̄
nomē israel vltra Qm̄ cogitauerūt vnani
mit̄ simul adu'sū te: testamētū disposuerūt
tabnacula ydumeoꝝ et ysmahelite. Mo-
ab ⁊ agareni gebal ⁊ amā ⁊ amalech alie
nigene cū habitātibꝰ tyꝝ. Etenī assur ve
nit cū illis: facti sūt in adiutoriū filijs loth
Fac illis sicut madiā et cisare: sicut iabin
in torrente cison. Disperierūt in endor: fac-
ti sūt vt stercus terre. Pone ꝑncipes eoꝝ
sicut oreb et zebet zebee et salmana. Oēs
pricipes eoꝝ q̄ dixerūt hereditate posside-
amꝰ sanctuariū dei Deus meꝰ pone illos

vt rotā ⁊ ſicut ſtipulā añ faciē vēti. Sicut
ignis q̄ ꝯburit ſiluā ⁊ ſicut flāma ꝯburēs
mōtes Ita ꝑſeq̄ris illos in tēpeſtate tua:
et in ira tua turbabis eos. Imple facies
eoꝝ ignominia et querent nomē tuū dñe
Erubeſcāt ⁊ ꝯturbētur in ſcl'm ſcli ⁊ ꝯfū.
dātur ⁊ pereāt Et ꝯnoſcant qꝛ nomē tibi
dñe tu ſol⁹ altiſſim⁹ in oī t̄ra. Ps. lxxxiij.

Quā dilctā tabnacula tua dñe v̄tutū:
ꝯcupiſcit ⁊ deficit aīa mea ī atria dñi
Cor meū ⁊ caro mea exultauerūt in deū vi
uū Eteni paſſ inuenit ſibi domū ⁊ turt ni
dum vbi ponat pullos ſuos Altaria tua
dñe v̄tutū rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹ Bti q̄ habitāt
ī dō tua dñe ī ſcl'a ſcloꝝ laudabūt te Btūs
v̄ cui⁹ ē auxiliū abs te aſcēſiōes ī corde ſuo
diſpoſuit ī valle lachrimaꝝ ī loco q̄ poſuit
Eteni bñdictionē dabit legiſlator: ibunt
de v̄tute ī v̄tutē videbit de⁹ eoꝝ ī ſyō Dñe
de⁹ v̄tutū exaudi orōez meā: aurib⁹ ꝑcipe
de⁹ iacob. Protector nr̄ aſpice de⁹ ⁊ reſpi
ce ī faciē chriſti tui Qꝛ melior ē dies vna in
atriis tuis ſup milia Elegi abiect⁹ eſſe ī dō

dei mei magis q̄ꝫ habitare in tabernaculis
peccatoꝝ. Quia miam ꝛ veritatē diligit deus:
grām ꝛ gloriam dabit dn̄s. Non ꝑuabit bo
nis eos q̄ ābulāt in innocētia dn̄e virtutū
btūs hō q̄ ſperat in te. Ps. lxxxiiij.

Benedixiſti dn̄e terrā tuā: auertiſti cap
tiuitatē iacob. Remiſiſti iniq̄tatem
plebis tue: operuiſti oīa pccā eoꝝ. Mitigaſti
oēm irā tuā: auertiſti ab ira indignatiōis
tue. Conuerte nos deus ſalutaris nr̄: ꝛ auerte
irā tuā a nobis. Nūqd in eternum iraſce
ris nobis: aut extēdes irā tuā a gn̄atōe in
gn̄atōem. Deus tu conuerſus viuificabis nos:
ꝛ plebs tua letabit in te. Oſtēde nobis dn̄e
miam tuā: ꝛ ſalutare tuū da nobis. Audiā
q̄d loquat in me dn̄s deus: qm̄ loquet pacem
in plebē ſuā. Et ſup ſcōs ſuos ꝛ in eos q̄ cō
uertunt ad cor. Verūtn̄ ꝓpe timētes eum
ſalutare ipſius: vt inhabitet gl'ia in terra nr̄a.
Mia ꝛ veritas obuiauerūt ſibi: iuſticia ꝛ pax
oſculate ſunt. Veritas de terra orta eſt: et
iuſticia de celo proſpexit. Etenim dn̄s dabit
benignitatē: ꝛ terra nr̄a dabit fructum ſuū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Iuſticia añ eũ ambulabit: ⁊ ponet in via
greſſus ſuos. Pſalmus lxxxv.
Inclina dñe aurẽ tuã ⁊ exaudi me: q̄m
inops ⁊ paup ſũ ego. Cuſtodi aiam meã
q̄m ſcũs ſũ: ſaluũ fac ſeruũ tuum deꝰ meꝰ
ſperantẽ i te Miſerere mei dñe q̄m ad te cla
maui tota die letifica aiã ſerui tui q̄m ad
te dñe aiam meã leuaui. Q̄m tu dñe ſua.
uis ⁊ mitis: ⁊ mlte miẽ oibꝰ inuocãtibꝰ te.
Auribꝰ pcipe dñe orõez meã: ⁊ itẽde voci
depcatiõis mee. In die tribulatiõis mee
clamaui ad te: q̄a exaudiſti me. Nõ eſt ſi.
milſ tui in diis dñe: et nõ eſt ſcdm opa tua.
Oẽs gẽtes quaſcunq; feciſti veniẽt ⁊ ado
rabũt corã te dñe ⁊ glorificabũt nomẽ tuũ
Q̄m magnꝰ es tu ⁊ faciens mirabilia: tu
es deꝰ ſolꝰ Deduc me dñe in via tua et in.
grediar in ṽitate tua: letetur cor meũ vt ti
meat nomẽ tuũ. Cõfitebor tibi dñe deus
meꝰ in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomẽ
tuũ in eternũ. Quia mia tua magna eſt
ſup me: ⁊ eruiſti aiam meã ab inferno iſe.
riori. Deꝰ iniq̄ inſurrexerũt ſup me: et ſp.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

nagoga potētū q̄ſierūt aiām meā: et nō
ꝓpoſuerūt te in ꝯſpectu ſuo. Et tu dn̄e deꝰ
miſerator et mi̅ors patiēs ꝛ multe mie et
verax. Reſpice in me ꝛ miſerere mei: da
ſpiū tuū puero tuo ꝛ ſaluū fac filiū ancille
tue. Fac mecū ſignū in bono vt videāt q̄
oderūt me ꝛ ꝯfūdant̄ qm̄ tu dn̄e adiuuiſti
me ꝛ ꝯſolatus es me. Ps̄. lxxxvi.

Fundamēta eiꝰ in mōtibꝰ ſcīs diligit
dn̄s portas ſyō ſup oīa tabernacl'a iacob.
Glo'ſa dicta ſūt de te ciuitas dei. Memor
ero raab ꝛ babilonis ſciētiū me Ecce alie
nigene ꝛ tyrus ꝛ pp'ſ ethiopū hi fuerūt il
lic. Nūq̄d dicet ſyō hō ꝛ hō natꝰ eſt i ea et
ipſe fūdauit eā altiſſimꝰ. Dn̄s narrabit i
ſcripturꝭ ppl'oꝝ ꝛ p̄ncipū hoꝝ q̄ fuerūt in ea.

Domine deꝰ ſalutꝭ mee [Ps̄. lxxxvij.
Ji die clamaui ꝛ nocte corā te Intret i
ꝯſpcū tuo orō mea īclina aurē tuā ad p̄cē
meā Qr repleta eſt malis aīa mea et vita
mea i inferno appropinquit Eſtiatꝰ ſū cū
deſcēdētibꝰ in lacū factꝰ ſū ſicut hō ſine ad
iutorio inter mortuos liber Sicut vulne

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

rati dormiẽtes in ſepulchris quoꝝ non es
memor ãplius ⁊ ipſi de manu tua repulſi
ſũt Poſuerũt me i lacu īferiori in tnbro-
ſis ⁊ i vmbra mortꝭ Sup me ꝯfirmat9 eſt
furor tu9 ⁊ oẽs fluct9 tuos īduxiſti ſup me
Lõge feciſti notos meos a me poſuerũt
me abhominationẽ ſibi Tradit9 ſũ ⁊ nõ
egrediebar: oculi mei lãguerũt pre iopia
Clamaui ad te dñe tota die: expãdi ad te
man9 meas Nũqd mortuꝭ facies mirabi
lia aut medici ſuſcitabũt et ꝯfitebunt tibi
Nũqd narrabit qs in ſepłchro miã tuã:
⁊ ỽitatẽ tuã i pditiõe Nũqd cognoſcẽt in
tñbꝭ mirabilia tua ⁊ iuſticia tua i ẽra ob-
liuiõis Et ego ad te dñe clamaui: ⁊ mane
orõ mea pueniet te Ut qd dñe repell' orõ
nẽ meã auẽtꝭ faciẽ tuã a me Pauper ſũ ego
⁊ in laborib9 a iuuẽtute mea: exaltat9 aũt
humiliat9 ſũ ⁊ ꝯtbat9 In me trãſiert ire
tue ⁊ terrores tui ꝯturbauerũt me. Circũdede
rũt me ſicut aqua tota die: circũdederũt me
ſimul Elongaſti a me amicũ ⁊ proximũ et
notos meos a miſeria. Pˢ. lxxxvij.

a ffundamẽta eius in montibꝰ ſanctis

Miſericordias dñi:in eternū cātabo.
In ḡnatōe ⁊ ḡnationē: ānūciabo
veritatē tuā in ore meo Qm̄ dixiſti in eter
nū mīa edificabit' in celis:p̄parabit' vitas
tua in eis. Diſpoſui teſtamētū electꝭ meꝭ:
iuraui dauid ſeruo meo vſq; i eternum p̄.
parabo ſemē tuū. Et edificabo i ḡnatiōe
et ḡnationē ſedē tuā. Cōfitebunt celi mi.
rabilia tua dñe: eteni vitatē tuā i eccleſia
ſanctorꝝ Qm̄ q̄s in nubibꝰ equabit' dño:ſi
milis erit deo ī filijs dei. Deꝰ q̄ glorificat'
i cōſilio ſctōꝝ:magnus et terribil' ſup oēs
q̄ i circuitu eius ſunt Dñe deus vtutū q̄s
ſimil' tibi potens es dñe:et vitas tua ī cir.
cuitu tuo Tu dominaris poteſtati marꝭ:
motū āt fluctuū eius tu mitigas. Tu hu
miliaſti ſicut vulneratū ſupbū in brachio
virtutis tue:diſperſiſti iimicos tuos Tui
ſūt celi ⁊ tua eſt terra:orbē terre ⁊ plenitu
dinē eius tu fundaſti aquilonē et mare tu
creaſti. Thabor ⁊ hermō:ī noīe tuo exul.
tabūt tuū brachiū cū potētia. Firmetur
manus tua ⁊ exaltet' dexťa tua iuſticia: et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

iudiciū ꝑparatio ſedis tue Mia ⁊ ỽitas p̄.
cedēt faciē tuā: btūs pplˢ q̄ ſcit iubilationē
Dn̄e in lumīe vultꝰ tui ābulabūt ⁊ ī noīe
tuo exultabūt tota die: et in iuſticia tua ex.
ultabunt. Qm̄ gloria ỽtutis eoꝝ tu es: et
bn̄placito tuo exaltabit̄ cornu nr̄m Quia
dn̄i ē aſſumptio nr̄a: ⁊ ſācti iſrael regꝭ nr̄i.
Tūc locutus es in viſione ſanctis tuis: ⁊
dixiſti poſui adiutoriū ī potēte et exaltaui
electū de plebe tua. Inueni dauid ſeruū
meū: oleo ſcō meo vnxi eū Manꝰ eni mea
auxiliabit̄ illi ⁊ brachiū meū ꝯfirmabit eū
Nihil ꝓficiet inimicꝰ in eo: ⁊ filiꝰ iniq̄tatꝭ
nō apponet nocere ei Et ꝯcidā a facie ipſiꝰ
inimicos eiꝰ ⁊ odiētes eū in fugā cōuertā
Et ỽitas mea et mīa mea cū ipo: et ī noīe
meo exaltabit̄ cornu eiꝰ Et ponā in mari
manū eiꝰ: ⁊ in fluminibꝰ dexterā eiꝰ. Ipſe
inuocauit me pr̄ meꝰ es tu deus meꝰ ⁊ ſuſ.
ceptor ſalutis mee Et ego ꝑmogenitum
ponā illū excellſum p̄ regibꝰ terre In eter
nū ſeruabo illi mīam meā ⁊ teſtamētum
meū fidele ipſi. Et ponā in ſclm̄ ſemē eiꝰ:

ſu

et thronū ei⁹ ſicut dies celi Si āt dereliq̄-
rīt filij ei⁹ legē meā ⁊ in iudicijs meis non
ābulauerit Si iuſticias meas ꝓphanaue
rint ⁊ mādata mea nō cuſtodierit Viſita
bo ī vḡa īiq̄tates eoꝝ: et ī vberib⁹ peccata
eorū Miam āt meā nō diſpgā ab eo: neq;
nocebo in vitate mea Neq; ꝓphanabo te
ſtamētū meū: et q̄ ꝓcedūt de labijs meis
nō faciā irrita. Semel iuraui in ſcō meo
ſi dauid mētiar: ſemē ei⁹ in e[illegible]nū manebit
Et thron⁹ ei⁹ ſicut ſol in ɔſpcū meo ⁊ ſicut
luna pfecta in et̄nū et teſtis in celo fidelis.
Tu vero repuliſti ⁊ deſpexiſti: deſtruxiſti
chriſtū tuū. Auertiſti teſtamētū ſerui tui
ꝓphanaſti in t̄ra ſāctuariū ei⁹ Deſtruxiſti
oēs ſepes ei⁹ poſuiſti firmamētū ei⁹ formi
dinē Dirupuerūt eū oēs trāſeūtes viā fac-
t⁹ eſt opprobriū vicinis ſuis Exaltaſti dex-
terā deꝑmētiū eū: letificaſti oēs inimicos
ei⁹ Auertiſti adiutoriū gladij ei⁹: et nō es
auxiliat⁹ ei ī bello Deſtruxiſti eū ab emū
datiōe: ⁊ ſedē ei⁹ ī t̄ra colliſiſti Minoraſti
dies tēpis ei⁹: pfudiſti eū ɔfuſiōe Vſq; q̄

dn̄e auertis in finē: exardeſcit ſicut ignis
ira tua. Memorare q̄ mea ſubſtātia nūq̄d
enī vane ꝯſtituiſti oēs filios hoim. Quis
eſt hō q̄ viuet et nō videbit mortem: eruet
aīam ſuā de manu iferi. Ubi ſūt mie tue
antiq̄ dn̄e ſicut iuraſti dauid in v̄itate tua.
Memor eſto dn̄e opprobrij ſeruorū tuorū
qd̄ ꝯtinui in ſinu meo multarū gētiū. Qd̄
exꝓbrauerūt inimici tui dn̄e qd̄ exprobra
uerunt ꝯmutationē chriſti tui. Bn̄dictus
dn̄s in eternū fiat fiat. Ps̄. lxxxix.
Domine refugiū fact⁹ es nob' a gn̄a
tiōe in gn̄ationē. Priuſq̄ mōtes fierent
aut formaret terra ⁊ orbis a ſcl'o et vſq; in
ſcl'm tu es de⁹. Ne auītas hoiē in hūilita
tē et dixiſti ꝯūtimi filij hoiz. Qm̄ mille ānī
an̄ oculos tuos tanq̄ dies heſterna q̄ p̄te
rijt. Et cuſtodia ī nocte q̄ pro nihilo habē
tur eorū anni erūt. Mane ſicut herba trā
ſeat mane floreat et trāſeat veſpe decidat
induret et areſcat. Quia defecim⁹ ī ira tua
⁊ in furore tuo turbati ſum⁹. Poſuiſti ini
q̄tates noſtras in ꝯſpcū tuo: ſcl'z noſtrū in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Sup Dn̄s protector vite mee

illuminatione vult⁹ tui Qm̄ oēs dies nr̄i
defecerūt: ꝛ in ira tua defecim⁹ Anni nr̄i
ſicut aranea meditabūt᷑ dies annoꝝ nr̄oꝝ
in ipſis ſeptuaginta āni Si āt in potēta-
tib⁹ octogīta anni ꝛ āpli⁹ eoꝝ labor ꝛ dolor
Qm̄ ſuperueniet manſuetudo: ꝛ corripie
mur Quis nouit poteſtatē ire tue: ꝛ pre ti
more tuo irā tuā dinumerare. Dexterā
tuā ſic notā fac: ꝛ eruditos corde ī ſapiētiā.
Conuetere dn̄e uſq₃ q̄: et dep̄cabilis eſto
ſup ſeruos tuos Repleti ſum⁹ mane mi-
ſericordia tua: et exaltauim⁹ ꝛ delectati ſu-
mus in oīb⁹ dieb⁹ nr̄is. Letati ſumus ꝓ
diebus quibus nos hūiliaſti: annis q̄bus
vidim⁹ mala. Reſpice ſeruos tuos et in
opa tua: et dirige filios eoꝝ. Et ſit ſplēdor
dn̄i dei nr̄i ſup nos et opa manuū nr̄arū
dirige ſup nos et opus manuū nr̄aꝝ diri-
Qui habitat in adiutorio [ge. Ps. xc.
altiſſimi: in ꝓtectiōe dei celi ꝯmorabi
tur. Dicet dn̄o ſuſceptor meus es tu: et re-
fugiū meū deus meus ſpabo in eū. Qm̄
ipſe liberauit me de laqueo venantiū: et a

verbo aſpo. Scapul' ſuis obūbrabit tibi
⁊ ſub pēnis ei⁹ ſpabis. Scuto circūdabit
te vitas eius nō timebis a timore nocťno
A ſagitta volante in die a negocio pābu
lāte in tñbris ab incurſu ⁊ demonio meri
diano Cadēt a latere tuo mille et decē mi
lia a dextris tu⁹: ad te āt nō appropinqͥbit
Verūtñ ocul' tuis ɔſiderabis ⁊ retributi
onē pctoꝝ videb⁹ Qm̄ tu es dñe ſpes mea
altiſſimū poſuiſti refugiū tuū Non acce
det ad te malū ⁊ flagellū nō appropinqͥbit
tabnaculo tuo Qm̄ āgelis ſuis mādauit
de te: vt cuſtodiāt te in oībus vijs tuis In
manib⁹ portabūt te: ne forte offendas ad
lapidē pedē tuū Sup aſpidē ⁊ baſiliſcum
ābulabis: et ɔculcabis leonē et draconem
Qm̄ ī me ſpauit liberabo eū: ptegā eū q̄-
niā ɔnouit nomē meū. Clamauit ad me
⁊ ego exaudiā eū cū ipo ſū ī tribulatōe eri
piā eū ⁊ glificabo eū. Lōgitudie dieꝝ re
plebo eū ⁊ oſtēdā illi ſalutare meū Ps. xci
BOnū eſt ɔfiteri dño: ⁊ pſallere nomi
tuo altiſſime Ad ānūciandū mane

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ſmiam tuā et v̄itatē tuā ꝑ noctē. In deca
cordo pſalterio cū cātico ī cythara. Quia
delectaſti me dn̄e ī factura tua: et in opibꝰ
manuū tuaꝝ exultabo. Quā magnifica
ta ſūt opa tua dn̄e nimis ꝓfunde facte ſūt
cogitatiōes tue Vir īſipiēs nō gnoſcet et
ſtultꝰ nō ītelliget hec Cū exorti fuerīt pec
catores ſicut fenū: ⁊ apparuerit oēs q̄ opāt
īiq̄tatē. Ut itereāt in ſcl̄m ſcl̄i: tu āt altiſſi
mus ī eternū dn̄e Qm̄ ecce īimici tui dn̄e
qm̄ ecce īimici tui ꝑibūt: ⁊ diſꝑgent oēs q̄
opant̄ īiq̄tatē Et exaltabit̄ ſicut vnicorniſ
cornu meū: ⁊ ſenectꝰ mea ī mīa vberi Et
deſpexit oculꝰ meꝰ īimicos meos ⁊ īſurgē
tibꝰ ī me: malignātibꝰ audiet auris mea.
Iuſtꝰ vt palma florebit: ſicut cedrꝰ libani
mltiplicabit̄ Plātati ī domo dn̄i: ī atrijs
domus dei nr̄i florebūt Adhuc mltiplica
buntur ī ſenecta vberi ⁊ bn̄ patiētes erūt
vt ānūciēt Qm̄ rectus dn̄s deus nr̄ ⁊ nō
Dominus reg [ē īiq̄tas ī eo. Ps. xcij
nauit decorē indutus eſt indutus eſt
dn̄s fortitudinē et p̄cinxit ſe Eteni firma

uit orbē terre q̄ nō ꝯmouebit' Parata eſt
ſedes tua ex tūc: a ſcl'o tu es Eleuauerūt flu
mina dn̄e: eleuauerūt flumīa vocē ſuā Ele
uauerūt flumīa fluct⁹ ſuos: a vocib⁹ aquaꝝ
multaꝝ Mirabiles elationes mar': mira
bilis in alt' dn̄s Teſtimonia tua credibi.
lia facta ſūt nimis domū tuā decet ſcītudo
dn̄e in lōgitudine dierū. Pſ. xciij.

Deus vltionū dn̄s: deus vltionū libe
re egit Exaltare q̄ iudicas terrā: redde re
tributionē ſuꝑbis Uſq; q̄ pctōres dn̄e: vſ.
q; q̄ pctōres gloriabūtur Effabūtur et lo.
quētur iniq̄tatē loquētur oēs q̄ opātur iu
ſticiā Populū tuū hūiliauerūt: et heredi
tatē tuā vexauerūt. Uiduā et aduenā in.
terfecerūt: ⁊ pupillos occiderūt Et dixerūt
nō videbit dn̄s: nec itelliget de⁹ iacob In.
telligite īſipiētes in ꝑplo: ⁊ ſtulti aliq̄n ſapi
te Qui plātauit aurē nō audiat: aut q̄ fin.
xit oculū nō ꝯſiderat Qui corripit gentes
nō arguet: aut q̄ docet hoīez ſcientiā Dn̄s
ſcit cogitatiōes hoīm: q̄m vane ſūt Btūs
hō quē tu erudieris dn̄e: ⁊ de lege tua docu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

er᷑ eũ. Ut mitiges ei a dieb⁹ malis donec
fodiat᷑ pccõri fouea Q: nõ repellet dñs ple
bẽ ſuã ⁊ hereditatẽ ſuã nõ derelinqt Quo
adusq; iuſticia ꝯuertat᷑ ĩ iudiciũ: ⁊ qui iux.
ta illã oẽs qui recto ſũt corde Quis cõſur.
get mihi adũſus malignantes aut qs ſta.
bit mecũ aduerſus opãtes iniqtatẽ Niſi
qa dñs audiuit me: paulominꝰ habitaſſet
in inferno aĩa mea Si dicebã motꝰ ẽ pes
meus mĩa tua dñe adiuuabit me. Secũ.
dũ multitudinẽ dolorꝝ meorꝝ in corde meo
ꝯſolatões tue letificauerũt aĩaꝫ meã Nũ
qd adheret tibi ſedes iniqtatis q̇ finges la
borẽ in pcepto Captabũt in aĩam iuſti et
ſanguinẽ innocẽtẽ ꝯdẽnabũt Et factus ẽ
mihi dñs ĩ refugiũ ⁊ deus meus ĩ adiuto.
riũ ſpei mee Et reddet illis iniqtatẽ ipſorꝝ:
⁊ in malicia eorꝝ diſpdet illos dñs deus nr̃
Venite exultemus dño iu [Ps. xciiij
bilemus deo ſalutari nr̃o Preoccu
pemꝰ faciẽ eiꝰ ĩ ꝯfeſſiõe: ⁊ ĩ pſalmis iubile.
mꝰ ei Qm̃ deꝰ magnꝰ dñs ⁊ rex magnus
ſup oẽs deos: qm̃ nõ repellit dñs plebẽ ſu.

am Qꝛ in manu eiꝰ ſūt oēs fines t̄re ⁊ alti
tudines mōtiū ipſiꝰ ſūt Qm̄ ipſiꝰ ē mare
et ipſe fecit illud ⁊ ſiccā manꝰ eius foꝛma-
uerūt Venite adoꝛemꝰ ⁊ ꝓcidamꝰ ⁊ ploꝛe-
mꝰ añ deū q̄ fecit nos: qꝛ ipe eſt dñs deꝰ nr̄
Et nos pp̄ls paſcue eiꝰ ⁊ oues manꝰ eius
Hodie ſi vocē eius audieritꝭ nolite obdu
rare coꝛda veſtra Sicut i irritatione ſecū
dū diē tētatiōis in deſerto Vbi tētauerūt
me patres vr̄i ꝓbauerūt ⁊ viderunt opa
mea Quadꝛagita ānis offenſus fui gn̄a-
tioni illi ⁊ dixi ſp hi errāt coꝛde. Et iſti nō
cognouerunt vias meas vt iuraui in ira
mea ſi introibūt in requiē meā. Ps xcv.
CAntate dño cāticū nouū: cātate dño
oīs t̄ra Cātate dño ⁊ bn̄dicite nomī
eius ānūciate de die i diē ſalutare eiꝰ An
nūciate int̄ gētes gl̄am eius in oibꝰ pp̄lis
mirabilia eiꝰ Qm̄ magnꝰ dñs ⁊ laudabi-
lis nimis terribilis eſt ſup oēs deos Qm̄
oēs dij gentiū demonia dñs āt celos fecit
Cōfeſſio et pulchritudo in ɔſpcū eiꝰ ſācti-
moīa ⁊ magnificētia in ſcīficatione eius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Afferte dño patria gentium afferte dño
gl'iaz et honorē afferte dño gloriā noī eius
Tollite hoſtias ꝛ introite ī atria ei⁹: ado-
rate dn̄m in atrio ſcō eius. Cōmoueat' a
facie ei⁹ vniu'ſa terra dicite ī gētib⁹ q2 dñs
regnauit Etenī correxit orbē terre q̄ non
ꝯmouebit' iudicabit ppl'os in eq̄tate. Le
tētur celi ꝛ exultet terra ꝯmoueat' mare ꝛ
plenitudo ei⁹ gaudebūt cāpi ꝛ oīa q̄ in eis
ſūt Tūc exultabūt oīa ligna ſiluarū a fa
cie dñi q2 venit: qm̄ venit iudicare t'rā Iu-
dicabit orbē terre in eq̄tate ꝛ ppl'os in vita
Dominꝰ regnauit [te ſua. Ps. xcvi.
exultet terra letent' iſule multe Nu
bes ꝛ caligo ī circuitu ei⁹: iuſticia ꝛ iudiciū
correctio ſedis eius Ignis an̄ ipſū p̄cedet ꝛ
iflāmabit ī circuitu ĩimicos eius. Illuxe-
rūt fulgura eius orbi t're vidit et ꝯmota ē
terra. Mōtes ſicut cera fluxer̄t a facie dñi
a facie dñi oīs terra Annūciauer̄t celi iu-
[illegible]ā eius et vider̄t oēs ppl'i gl'iaz eius Cō
fūdan[illegible] oēs q̄ adorāt ſculptilia ꝛ q̄ glorian
tur in ſi[illegible]ulachꝛ ſuis Adorate eū oēs an

Cantate dño et bñdicite nōi eiꝰ V' Intret
oīo mea in cōſpectu tuo dñe Inclina aurē
tuā ad precē meā [illegible]
[illegible]

geli eius audiuit et letata eſt ſyō. Et exul-
tauerūt filie iude: propter iudicia tua dñe.
Qm̄ tu dñs altiſſimus ſup oēz terrā nimꝭ
exaltatꝰ es ſup oēs deos Qui diligitis dñz
odite malū: cuſtodit dñs aīas ſctōꝝ ſuoꝝ
de manu pctōꝝis liberauit eos Lux orta
eſt iuſto: et rectis corde leticia. Letamini iu-
ſti i dño ꝛ ↄfitemini memorie ſctificatōis eiꝰ
Cantate dño cāticū nouū [Ps. xcvij.
qꝛ mirabilia fecit Saluauit ſibi dex-
tera eiꝰ: et brachiū ſcm̄ eiꝰ Notū fecit dñs
ſalutare ſuū: ī ↄſpcū gētiū reuelauit iuſti-
ciā ſuā. Recordatꝰ eſt miē ſue ꝛ vitatꝭ ſue
domui iſrl. Viderūt oēs termī terre: ſalu-
tare dei nrī Iubilate deo oīs terra cātate
ꝛ exultate ꝛ pſallite Pſallite dño ī cytha-
ra ī cythara ꝛ voce pſalmi: ī tubꝭ ductilibꝰ
tube ꝛ voce cornee Iubilate in ↄſpcū regꝭ
dñi moueatᵘ mare ꝛ pleītudo eius orbꝭ ter-
raꝝ ꝛ q̄ habitāt ī eo Flūia plaudēt manu
ſimlˀ mōtes exultabūt in ↄſpcū dñi qm̄ ve-
nit iudicare terrā. Iudicabit orbē terraꝝ
in iuſticia: et ꝑplos in eq̄tate. Ps. xcviij.

k

Dominꝰ regnauit iraſcãtur ppłi q̃ ſe-
des ſup cherubin moueaṫ tra Dñs
in ſyon magnꝰ ⁊ excelſꝰ ſup oẽs pplos Cõ
fiteanṫ noĩ tuo magno qm̃ tribile et ſcm̃
eſt:et honoꝛ regꝭ iudiciũ diligit. Tu paſti
directiones iudiciũ ⁊ iuſticiã in iacob tu fe-
ciſti Exaltate dñm deũ noſtrũ et adorate
ſcabellũ pedũ eiꝰ qm̃ ſcm̃ eſt Moyſes ⁊ aa-
rõ in ſacerdotibꝰ eiꝰ ⁊ ſamuel inṫ oẽs q̃ in-
uocãt nomẽ eiꝰ Inuocabãt dñm ⁊ ipſe ex
audiebat eos:in colũna nubis loq̃baṫ ad
eos Cuſtodiebãt teſtimoĩa eiꝰ ⁊ preceptũ
qđ dedit illis. Dñe deꝰ nr̃ tu exaudiebas
eos deꝰ tu ꝓpiciꝰ fuiſti eis: et vlciſcẽs ĩ oẽs
adiuẽtioẽs eoꝝ. Exaltate dñm deũ nr̃ʒ et
adorate ĩ mõte ſcõ eiꝰ qm̃ ſcũs dñs deꝰ nr̃.
Iubilate deo oĩs tra:ſerui. [Ps.xcix.
te dño in leticia Introite in ꝯſpcũ eiꝰ
in exultatõe. Scitote qm̃ dñs ipſe eſt deꝰ:
ipſe fecit nos ⁊ nõ ipſi nos Popłs eius ⁊
oues paſcue eiꝰ introite portas eiꝰ in ꝯfeſ-
ſiõe atria eiꝰ in hymnis ꝯfitemĩ illi Lauda
te nomẽ eiꝰ qm̃ ſuauis ẽ dñs ĩ eternũ mia

ei⁹ ⁊ vſq₃ ī gñatione et gñationē vitas ei⁹

M Iſericordiā et iudiciū cāta. [Pſ. c.
bo tibi dñe. Pſallā ⁊ intelligam ī
via imaculata qñ venies ad me Peram
bulabā in inocētia cordis mei ī medio do-
m⁹ mee Non ꝓponā añ oculos meos rē
iniuſtā: facietes ꝑuaricatiões odiui. Nō
adheſit mihi cor ꝑuū declinātem a me ma
lignū nō cognoſcebā. Detrahētē ſecreto
ꝓximo ſuo hūc ꝑſeqbar. Supbo oculo et
inſatiabili corde: cū hoc non edebā. Oculi
mei ad fideles t̄re: vt ſedeāt mecū ābulās
i via ī maculata h̄ mihi miniſtrabat Nō
habitabit ī medio dom⁹ mee qui facit ſup
biā q̇ loquit̄ iniq̄ nō direxit in ꝯſpectu ocu-
loꝝ meoꝝ. In matutino interficiebā oēs
pctōres terre vt diſpderem de ciuitate dñi
ōnes opantes iniquitatē. Pſ. c. i.

D Omine exaudi orōe₃ meā: et clamor
me⁹ ad te veniat. Nō auertas faciē
tuā a me ī q̄cūq₃ die tribulor īclina ad me
aurē tuā. In q̄cūq₃ die inuocauero te. ve-
lociter exaudi me. Qr defecerunt ſicut fu-

mi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

mus dies mei:et oſſa mea ſicut cremium
aruerũt. Percuſſus ſum vt fenũ ⁊ aruit
cor meũ q: oblitus ſũ comedere panẽ meũ
A voce gemitus mei adheſit os meum
carni mee Similis fcũs ſũ pellicano ſoli-
tudis fcũs ſũ ſicut nicticorax in domicilio
Vigilaui ⁊ fcũs ſũ ſicut paſſer ſolitarius
in tecto Tota die exprobrabãt mihi inimi-
ci mei ⁊ q̇ laudabãt me aduſũ me iurabãt
Q: cinerẽ tanꝙ panẽ mãducabã:et potũ
meũ cũ fletu miſcebã A facie ire indigna
tiõis tue:q: eleuãs alliſiſti me. Dies mei
ſicut vmbra declinauerũt ⁊ ego ſicut fenũ
arui Tu ãt dñe in eternũ ꝑmanes et me-
moriale tuũ in gñatione ⁊ gñationẽ Tu
exurgẽs dñe miſereberis ſyõ:q: tps miſerẽ
di ei⁹ q: venit tps. Qm̃ placuerũt ſeruis tuis
lapides ei⁹ ⁊ terre ei⁹ miſerebũt. Et time-
bunt gentes nomẽ tuũ dñe: et oẽs reges
terre glãm tuã Q: edificauit dñs ſyõ:⁊ vi-
debit in gloria ſua Reſpexit in orõnẽ hu-
miliũ:et nõ ſpreuit precẽ eoꝝ. Scribãtur
hec in gñatione altera; ⁊ ppls q̇ creabitur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

landabit dn̄m Qr ꝓſpexit de excelſo ſc̄to
ſuo dn̄s de celo in terrā aſpexit. Ut audi-
ret gemit⁹ ꝯpeditorū: vt ſolueret filos ite-
rētoꝝ Ut anuūcient in ſyon nomē dn̄i: et
laudē eius in hieruſalē In ꝯueniendo po
pl'os in vnū: et reges vt ſeruiāt dn̄o Reſ
pōdit ei in via ꝟtut' ſue paucitatē dieꝝ me
oꝝ nūcia mihi. Ne reuoces me ī dimidio
dieꝝ meoꝝ: in gn̄atōe in gn̄ationē āni tui
Initio tu dn̄e t'rā fundaſti: ⁊ opa manuū
tuaꝝ ſūt celi. Ipſi pibūt tu āt pmanes: et
oēs ſicut veſtimentū veteraſcēt. Et ſicut
opertoriū mutabis eos ⁊ mutabūt: tu āt
idē ipſe es ⁊ āni tui nō deficiēt Filij ſeruo
rū tuoꝝ habitabūt ⁊ ſemē eoꝝ ī ſcl'ꝫ diriget
BEnedic aīa mea dn̄o ⁊ oīa [Ps. c. ij.
q̄ intra me ſūt nomi ſcō eius Bn̄dic
aīa mea dn̄o ⁊ noli obliuiſci oēs retributi
ones ei⁹ Qui ꝓpiciat oīb⁹ iniq̄tatibus tu**:
qui ſanat oēs īfirmitates tuas Qui redi-
mit de īteritu vitā tuā q̄ coronat te ī mīa ⁊
miſeratōib⁹ Qui replet ī bonis deſideriū
tuū renouabit vt aq̄le iuuētus tua Faci-

ẽs miĩas dñs et iudiciũ oĩbus ĩiuriã patiẽ
tibꝰ. Notas fecit vias ſuas moyſi: filijs
iſrael volũtates ſuas Miſerator ⁊ miſeri-
cors dñs longanimis ⁊ multũ miſericors
Nõ ĩppetuũ iraſcet᷑: neq; in eternũ ꝯmi-
nabit᷑ Nõ ſecũdũ pccã nr̃a fecit nobꝭ neq;
ſecũdũ ĩiq̇tates nr̃as retribuit nobꝭ. Qm̃
ſcd̃; altitudinẽ celi a t̃ra corroborauit miãz
ſuã ſup timẽtes ſe Quãtũ diſtat oŕtꝰ ab oc
cidẽte: lõge fecit a nobis ĩiq̇tates noſtras
Quõ miſeret᷑ pat̃ filioꝝ: miſertꝰ eſt dñs ti
mẽtibus ſe qm̃ ipẽ cognouit figmẽtũ nr̃z
Recordatꝰ ẽ qm̃ puluꝭ ſumꝰ hõ ſicut fenũ
dies eiꝰ tanq̃ꝫ flos agri ſic efflorebit. Qm̃
ſpũs ptrãſibit ĩ illo: ⁊ nõ ſubſiſtet ⁊ nõ cog
noſcet ãpliꝰ locũ ſuũ Mĩa aũt dñi ab et̃no
⁊ vſq; in et̃nũ ſup timẽtes eũ. Et iuſticia
illiꝰ in filios filioꝝ: his q̇ ſeruãt teſtamẽtũ
eiꝰ Et memores ſũt mãdatoꝝ ipſiꝰ: ad fa-
ciẽdũ ea Dñs in celo pauit ſedẽ ſuã ⁊ reg
nũ ipſiꝰ oĩbꝰ dñabit᷑ Bñdicite dño oẽs an
geli eiꝰ potẽtes v̓tute faciẽtes v̓bũ illiꝰ ad
audiẽdã vocẽ ſermonũ eiꝰ. Bñdicite dño

oēs v̄tutes ei⁹ miniſtri ei⁹ q̄ facit⁹ volunta
tes ei⁹ Bn̄dicite dn̄o oīa opa ei⁹: in oī loco
dn̄atiōis ei⁹ bn̄dic aīa mea dn̄o. Ps̄.c.iij.
BEnedic aīa mea dn̄o: dn̄e deus me⁹
magnificat⁹ es vehement̄ Cōfeſſio
nē ꝛ decorē induiſti: amict⁹ lumīe ſicut ve
ſtimēto Extendēs celū ſicut pellē: q̄ tegis
aquas ſupiora ei⁹ Qui pon⁹ nubē aſcenſū
tuū q̄ ābulas ſup pēnas vētoꝝ Qui facis
āgelos tuos ſpūs: ꝛ miniſtros tuos ignē
vrentē. Qui fundaſti terrā ſup ſtabilitatē
ſuā nō inclinabit in ſcl'm ſcl'i. Abyſſus ſi
cut veſtimētū amict⁹ ei⁹ ſup mōtes ſtabūt
aque. Ab increpatiōe tua fugiēt: a voce to
nitrui tui formidabūt. Aſcēdūt mōtes ꝛ
deſcēdūt cāpi in locū quē fūdaſti eis Ter
minū poſuiſti quē nō tranſgredient neq;
quertēt opire terrā. Qui emitt⁹ fōtes i cō
uallib⁹: inē mediū mōtiū ptrāſibūt aque.
Potabunt oēs beſtie agri: expectabunt
onagri ī ſiti ſua. Sup ea volucres celi ha
bitabunt: de medio petraꝝ dabunt voces
Rigās mōtes de ſuperioribus ſuis et de

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

fructu opeꝝ tuoꝝ ſatiabit̃ t̃ra. Producẽs
fenũ iumẽtis ⁊ herbã ſeruituti hoim̃ Ut
educas panẽ de terra: et vinũ letificet coꝛ
hoĩs Ut exhilaret faciẽ ĩ oleo et panis coꝛ
hoĩs ↄfirmet Saturabũtur ligna cãpi ⁊
cedꝛi libani q̃s plãtauit illic paſſeres nidi-
ficabũt Herodij dom⁹ dux eſt eoꝝ mõtes
excelſi ceruis petra refugiũ herinacijs Fe
cit lunã ĩ tp̄a ſol cognouit occaſũ ſuũ Po
ſuiſti tñbꝛas et facta ẽ nox: in ipſa ptranſi-
bũt oẽs beſtie ſilue. Catuli leonũ rugien
tes: vt rapiant ⁊ q̃rant a deo eſcã ſibi. Oꝛ-
tus eſt ſol ⁊ ↄgregati ſũt: in cubilib⁹ ſuis col
locabũtur Exibit hõ ad op⁹ ſuũ: ⁊ ad opa
tõe; ſuã vſq; ad veſpa;. Quã magnificata
ſunt opa tua dñe oĩa ĩ ſapiẽtia feciſti: iple-
ta ẽ terra poſſeſſiõe tua. Hoc mare mag
nũ ⁊ ſpacioſũ manib⁹ illic reptilia q̃ꝝ nõ
ẽ numer⁹. Aialia puſilla cũ magnis: illic
naues ptranſibũt. Draco iſte quẽ foꝛma
ſti ad illudẽdũ ei: oĩa a te expectant vt des
illis eſcam in tp̄e Dante te ill' colligẽt api
ẽte te manum tuã oĩa ĩplebunt̃ bonitate

Aůtente āt te faciē turbabūt auferes ſpi
ritū eoꝝ ⁊ deficiēt ⁊ in puluerē ſuū reůten
tur. Emitte ſpm̄ tuū ⁊ creabūt ⁊ renoua
bis faciē terre Sit gl'a dn̄i in ſclm̄ letabit
dn̄s in opibus ſuis Qui reſpicit terrā ⁊ fa
cit eā tremere: q̇ tangit mōtes ⁊ fumigāt
Cantabo dn̄o ī vita mea pſallā deo meo
quā diu ſū Iocūdū ſit ei eloquiū meū ego
vͦo delectabor in dn̄o Deficiant pc̄ōres a
t̃ra ⁊ iniq̇ ita vt nō ſint bn̄dic aīa mea dn̄o
Confitemī dn̄o ⁊ īuocate [Ps̄. c.iiij.
nomē eiꝰ: annūciate inter gētes opa
eiꝰ. Cātate ei ⁊ pſallite ei: narrate oīa mi
rabilia eius Laudamī ī noīe ſcō eius le
tet cor q̄rentiū dn̄m Querite dn̄m ⁊ cōfir
mamī q̄rite faciē eiꝰ ſp. Memētote mira
biliū eius q̄ fecit: ꝓdigia eiꝰ et iudicia oris
eiꝰ. Semē abrahā ſerui eiꝰ: filij iacob elec
ti eius Ipſe dn̄s deus nr̄: ī vniu͛ſa t̃ra iu
dicia eiꝰ Memor fuit in ſclm̄ teſtamēti ſui
vͦbi qđ mādauit in mille gn̄atiōes. Qđ diſ
poſuit ad abrahā ⁊ iuramēti ſui ad yſaac
Et ſtatuit illđ iacob in p̄ceptū: ⁊ iſrł inte.

ſtamētū eternū. Dicēs tibi dabo trā cha
naan: funiculū hereditatis tue Cū eſſent
nūero breui pauciſſimi ⁊ icole ei⁹ Et ptrā
ſierūt de gēte in gentē: ⁊ de regno ad ppl̄ꝫ
alterꝫ Nō reliqt hoiem nocere eis ⁊ corri
puit ꝓ eis reges. Nolite tāgere chriſtos
meos: ⁊ in ꝓphet̄ meis nolite malignari.
Et vocauit famē ſup terrā ⁊ oē firmamē
tū panis ꝯtriuit Miſit an̄ eos virū: in ſer.
uū venūdatus ē ioſeph Humiliauerūt i
ꝯpedib⁹ pedes ei⁹ ferrū ptranſijt aīam ei⁹
donec veniret vbū ei⁹ Eloqū dn̄i iſlāma.
uit eū miſit rex et ſoluit eū pnceps ꝓplorꝫ
et dimiſit eū Cōſtituit eū dn̄m dom⁹ ſue:
⁊ principē oīs poſſeſſiōs ſue Ut erudiret
pncipes ei⁹ ſicut ſemetipſū: ⁊ ſenes prudē
tiā doceret Et itrauit iſrael i egyptū: ⁊ ia
cob accola fuit i terra chā. Et auxit ppl̄m
ſuū vehemenť. ⁊ firmauit eū ſup iimicos
ei⁹ Cōuertit cor eorꝫ vt odirēt ppl̄ꝫ ei⁹: et do
lū facerēt i ſeruos eius. Miſit moſen ſer.
uū ſuū: aarō quē elegit ipſū. Poſuit i eis
vba ſignorꝫ ſuorꝫ: ⁊ pdigiorꝫ i terra cham

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Miſit tn̄bras ⁊ obſcurauit et nō exacerba
uit ſ̄mōes ſuos Conuertit aq̄s eoꝝ in ſan-
guinē ⁊ occidit piſces eoꝝ Et dedit t̄ra eoꝝ
ranas in penetralib⁹ regū ipſoꝝ Dixit et
venit cinomia ⁊ cynifes in oīb⁹ finib⁹ eoꝝ
Poſuit pluuias eoꝝ grādinē ignē cōbu-
rentē in t̄ra ipſoꝝ. Et ꝑcuſſit vineas eoꝝ
⁊ ficulneas eoꝝ et ꝯtriuit lignū finiū eoꝝ
Dixit ⁊ venit locuſta: ⁊ bruc⁹ cui⁹ nō erat
numer⁹. Et comedit oē fenū in terra eoꝝ
⁊ comedit oē; fructū terre eoꝝ. Et ꝑcuſſit
ōne ꝑmogenitū i terra eoꝝ: ꝑmitias ōnis
laboꝝ eoꝝ Et eduxit eos cū argēto ⁊ auro
⁊ nō erat in tribub⁹ eoꝝ infirm⁹. Letata
eſt egypt⁹ i ꝓfectiōe eoꝝ: q̄a icubuit timoꝛ
eoꝝ ſup eos Expandit nubē in ꝓtectionē
eoꝝ: ⁊ ignē vt luceret eis per noctē Petie
rūt ⁊ venit coturnix: ⁊ pane celi ſaturauit
eos. Dirupit petrā ⁊ fluxerūt aque: abie-
rūt i ſicco flumīa Qm̄ memoꝛ fuit v̄bi ſc̄ti
ſui: quod habuit ad abrahā puerū ſuū Et
eduxit pplm̄ ſuū in exultatōe: ⁊ electos ſuos
in leticia. Et dedit illis regiōes gentiū: et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Bndic aīa mea Dno

laboꝛes pploꝝ poſſederūt. Ut cuſtodiant
iuſtificatiões ei⁹: ⁊ legē ei⁹ exq̄rāt. Ps. c v

Confitemini dño qm̄ bon⁹: qm̄ in ſclꝫ
mīa ei⁹. Quis loquet̄ potencias dñi:
auditas faciet oēs laudes ei⁹. Bti q̄ cuſto-
diūt iudiciū: ⁊ faciūt iuſticiā in ōni tēpoꝛe.
Memēto nr̄i dñe in bñplacito ppłi tui: vi-
ſita nos in ſalutari tuo. Ad vidēdū in bo-
nitate electoꝝ tuoꝝ: ad letādū in leticia gē-
tis tue vt lauderis cū hereditate tua Pecca-
uim⁹ cū patrib⁹ nr̄is: iniuſte egim⁹ iniq̄ta-
tē fecim⁹ Pr̄es nr̄i in egypto nō itellexe-
rūt mirabilia tua nō fuerūt memoꝛes mul-
titudīs mīe tue. Et irritauerūt aſcēdētes
in mare: mare rubꝛo. Et ſaluauit eos ꝓpē
nomē ſuū: vt notā faceret potētiam ſuam
Et icrepuit mare rubꝛū ⁊ exiccatū ē: et de-
duxit eos ī abyſſis ſicut in deſerto. Et ſal-
uauit eos de manu odiētiū: ⁊ redemit eos
de manu īimici. Et opuit aqua tribulan-
tes eos: vn⁹ ex eis nō remāſit. Et credide-
rūt vbis ei⁹: et laudauerūt laudē ei⁹. Cito
fecerūt ⁊ obliti ſūt opeꝝ ei⁹ ⁊ nō ſuſtinuerūt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ꝯſiliū ei⁹ Et cō cupierūt ꝯcupiſcētiā in de
ſerto ꝛ tētauerūt deū in inaq̄ſa. Et dedit
eis petitionē ipoꝝ ꝛ miſit ſaturitatē ī aīas
eoꝝ Et irritauerūt moſen in caſtris aarō
ſcm̄ dn̄i. Apta eſt t̄ra et deglutiuit dathā
et opuit ſup ꝯgregationē abyrō. Et exar-
ſit ign⁹ ī ſynagoga eoꝝ flāma cōbuſſit pec
catores Et fecerūt vitulū in oreb ꝛ adoraue
rūt ſculptile. Et mutauerūt gl'am ſuā in ſi
militudinē vituli comedētis fenū Obliti
ſūt deū q̄ ſaluauit eos q̄ fecit magnalia in
egypto mirabilia ī t̄ra chā t̄ribilia ī mari
rubro Et dixit vt diſp̄deret eos: ſi nō moy
ſes elect⁹ ei⁹ ſtetiſſet ī ꝯfractōe in ꝯſpctū ei⁹
Ut auerteret irā ei⁹ ne diſp̄deret eos: ꝛ p̄ ni
hilo habuerūt t̄rā deſiderabilē Nō credi
derūt v̄bo ei⁹: et murmurauerūt in taber
nacl'is ſuis nō exaudierunt vocē dn̄i. Et ele
nauit manū ſuā ſup eos: vt p̄ſterneret eos
in deſerto. Et vt deijceret ſemē eoꝝ in na-
tionib⁹: ꝛ diſp̄geret eos ī regionib⁹. Et initiati
ſūt beelphegor et comederūt ſacrificia mor
tuoꝝ Et irritauerūt eū ī adinuētionib⁹ ſuis

et mľtiplicata eſt in eis ruina Et ſtetit phi
nees ⁊ placauit: ⁊ ceſſauit quaſſatio Et re
putatū eſt ei ī iuſticia: in gñatiōe ⁊ gñatio
nē vſq; ī ſempiternū. Et irritauerūt eū ad
aquas ꝯtradictiōis: ⁊ vexat⁹ ē moyſes ꝓp.
ter eos q̇a exacerbauerūt ſpiritū ei⁹ Et di
ſtinxit in labijs ſuꝭ: non diſꝑdiderūt gētes
quas dixit dñs illis. Et commixti ſunt
inter gētes. ⁊ didicerūt opa eoꝝ ⁊ ſeruierūt
ſculptilib⁹ eoꝝ: et fcm̄ eſt ill' in ſcandalum.
Et īmolauerunt filios ſuos et filias ſuas
demonijs Et effuderūt ſāguinē īnocentē
ſanguinē filioꝝ ſuoꝝ ⁊ filiarū ſuarū quas
ſacrificauerūt ſculptilib⁹ chaneā Et inter
fecta eſt terra ī ſāguinib⁹ et cōtaminata ē
in opib⁹ eoꝝ: ⁊ fornicati ſūt ī adinuētiōib⁹
ſuꝭ Et irat⁹ eſt furore domin⁹ in ꝓplm ſuū
et abominat⁹ eſt hereditatē ſuā. Et tradi
dit eos ī man⁹ gētiū: ⁊ dominati ſunt eoꝝ
q̇ oderūt nos Et tribulauerūt eos īimici
eoꝝ: et humiliati ſunt ſub manib⁹ eorū ſe.
pe liberauit eos. Ipſi aūt exacerbauerūt
eū ī ꝯſilio ſuo ⁊ humiliati ſūt ī iniq̄tatib⁹ ſuꝭ

Et vidit cū tribularēt̄ ⁊ audiuit oꝛationē
eoꝛū. Et memoꝛ fuit teſtamēti ſui: et peni
tuit eū ſcd̄m multitudinē mīe ſue Et dedit
eos in mīas: in ꝯſpectu oīm q̇ ceperāt eos
Saluos fac nos dn̄e deus nr̄: et cōgrega
nos de nationibꝰ. Ut ꝯfiteamur noī ſctō
tuo: ⁊ gloꝛiemur ī laude tua. Bn̄dictꝰ dn̄s
deꝰ iſrael a ſcl'o et vſq; in ſcl'm: et dicet ōnis
pp̄l's fiat fiat.   Pſalmus. c. vi.

Confitemī dn̄o qm̄ bonꝰ: qm̄ in ſecl'm
mīa eiꝰ. Dicāt nūc q̇ redēpti ſūt a dn̄o: q̊s
redemit de manu īimici de regiōibꝰ ꝯgre
gauit eos A ſolis oꝛtu ⁊ occaſu ab aq̇lone
et mari. Errauerūt in ſolitudine ī inaq̊ſa
viā ciuitatis habitaculi nō īuenerūt Eſu
riētes ⁊ ſitiētes: aīa eoꝛū ī ipſis defecit Et
clamauerūt ad dn̄m cū tribularent̄: et de
neceſſitatibus eoꝝ eripuit eos. Et eduxit
eos in viā rectā: vt irēt ī ciuitatē habitatio
nis. Cōfiteāt̄ dn̄o mīe eiꝰ: ⁊ mirabilia eiꝰ
filijs hoīm Quia ſatiauit aīam inanē: et
aīam eſurientē ſatiauit bonꝭ Sedētes in
tn̄bꝛꝭ ⁊ vmbꝛa moꝛtꝭ victos ī mēdicitate ⁊

ferro Quia exacerbauerūt eloq̄a dei: et cō
ſiliū altiſſimi irritauerūt. Et hūiliatū eſt
in laboribꝰ cor eoꝝ: ⁊ infirmati ſūt nec fuit q̄
adiuuaret. Et clamauerūt ad dn̄: cū tribu-
larent: ⁊ de neceſſitatibꝰ eoꝝ liberauit eos
Et eduxit eos de tn̄bris et vmbra mortis
et vincula eoꝝ dirupit. Cōfiteātur dn̄o mīe
eiꝰ: et mirabilia eiꝰ filijs hoīm. Qꝛ ↄtriuit
portas ereas: et vectas ferreos confregit
Suſcepit eos de via iniq̄tatis eoꝝ: ꝓpt̄ in
iuſticias enī ſuas humiliati ſūt Omnē eſ-
cā abominata eſt aīa eorū: ⁊ appropinqua
uerūt vſq; ad portas mortis Et clamaue-
rūt ad dn̄: cū tribularētur: ⁊ de neceſſitatibꝰ
eorū liberauit eos. Miſit vbū ſuū et ſana
uit eos: et eripuit eos de īteritōibꝰ eoꝝ Cō
fiteātur dn̄o mīe eiꝰ ⁊ mirabilia eiꝰ filijs hoīꝫ
Et ſacrificēt ſacrificiū laudis: ⁊ annūciēt
oꝑa eiꝰ ī exultatiōe. Qui deſcendūt mare
in nauibꝰ faciētes oꝑationē ī aquis mltis
Ipſi viderūt oꝑa dn̄i ⁊ mirabilia eiꝰ in ꝓ
fundo Dixit ⁊ ſtetit ſpiritꝰ ꝓcelle: et exalta
ti ſūt fluctꝰ eiꝰ Aſcēdūt vſq; ad celos et deſ

cendūt vſq; ad abyſſos: aīa eorū in malis
tabeſcebat Turbati ſūt ⁊ moti ſunt ſicut
ebri⁹: ⁊ oīs ſapiētia eoꝝ deuorata ē. Et cla-
mauerūt ad dn̄m cū tribularēt: ⁊ de neceſ
ſitatib⁹ eorū eduxit eos. Et ſtatuit ꝓcellā
ei⁹ in aurā: ⁊ ſiluerūt fluct⁹ ei⁹. Et letati ſūt
q̄ ſiluerūt: ⁊ eduxit eos ī portū volūtat⁹ eorū
Cōfiteāt dn̄o mīe ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs
hoīm Et exaltēt eū in eccl'a plebis: ⁊ in ca
thedra ſeniorū laudēt eū. Poſuit flūina ī
deſertū: et exit⁹ aquarū in ſiti Terrā fruc
tiferā ī ſalſuginē: a malicia īhabitātiū ī ea
Poſuit deſertum in ſtagna aquarum: ⁊
terrā ſine aqua ī exitus aquarū. Et collo-
cauit illic eſuriētes: et cōſtituerūt ciuitatem
habitatiōis. Et ſeminauerūt agros ⁊ plā-
tauerūt vineas: et fecerūt fructū natiuita
tis Et bn̄dixit eis ⁊ mltiplicati ſūt nimis:
et iumēta eoꝝ nō minorauit. Et pauci fcī
ſūt: et vexati ſūt a tribulatiōe malorū ⁊ do
lore Effuſa eſt ɔtētio ſup ꝑncipes: et erra-
re fecit eos in inuio et nō in via. Et audi-
uit pauperē de inopia: ⁊ poſuit ſicut oues

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

a Viſita nos Dñe in ſalutari tuo

familias Videbũt recti et letabunt̃ et oĩs
iniq̃tas opilabit os ſuũ Quis ſapiẽs et cu
ſtodiet hec: ꝛ ĩtelliget mĩas dñi. Pſ̃. c. vij.
Paratũ cor meũ deꝰ paratũ cor meũ: cã
tabo et pſallã in glĩa mea. Exurge
pſalteriũ ꝛ cythara exurgã diluculo Confi
tebor tibi ĩ ppl'is dñe: ꝛ pſallã tibi ĩ natõibꝰ
Qꝛ magna ẽ ſup celos mĩa tua: et vſqꝫ ad
nubes v'itas tua. Exaltare ſup celos deꝰ:
ꝛ ſup oẽꝫ t'rã gl'a tua vt liberent' dilecti tui
Saluũ fac dext'a tua et exaudi me: deꝰ lo-
cutꝰ eſt in ſcõ ſuo Exultabo et diuidã ſichi
mã: ꝛ ɔuallẽ tab'naculorũ dimetiar. Meꝰ
eſt galaad et meus eſt manaſſes et effrayñ
ſuſceptio capitꝭ mei Iuda rex meꝰ: moab
lebes ſpei mei In idumeã extendã calcia-
mẽtũ meũ: mihi alienigene amici fcĩ ſunt
Quis deducet me in ciuitatẽ munitã: q̃s
deducet me in ydumeã Nõne tu deꝰ q̃ re-
puliſti nos: ꝛ nõ exibis deꝰ in v'tutibꝰ nr̃is
Da nobis auxiliũ de tribulatiõe: qꝛ vana
ſalꝰ hoĩs. In deo faciemꝰ v'tutẽ: ipẽ ad ni-
hilũ deducet inimicos nr̃os. Pſ̃. c. viij.

Deꝰ laudē meā ne tacueris: q̄a os pec
catorꝫ et os dolosi sup me aptum est.
Locuti sūt adu'sū me lĩgua dolosa: ⁊ ser
monibꝰ odiȷ̄ circūdederūt me ⁊ expugna-
uerūt me gratis. Pro eo ut me diligerēt
detrahebāt mihi: ego āt orabā. Et posue
rūt adu'sū me mala ꝑ bonis: et odiū ꝑ dilec
tiōe mea. Cōstitue sup eū pccorē: ⁊ diabolꝰ
stet a dextris eiꝰ. Cū iudicat̃ exeat cōdēna
tus: ⁊ orō eiꝰ fiat ĩ pctm̄. Fiāt dies eiꝰ pau-
ci: ⁊ episcopatū eiꝰ accipiat alter. Fiāt filiȷ̄
eiꝰ orphani ⁊ uxor eiꝰ vidua. Nutātes trā[s]
ferant̃ filiȷ̄ eiꝰ: ⁊ mēdicent eiȷ̄ciant̃ de habi-
tatiōibꝰ suis. Scrutet̃ fenerator oēm sub-
stantiā eiꝰ: et diripiant alieni labores eius.
Non sit illi adiutor: nec sit q̄ misereat̃ pu-
pillis eiꝰ. Fiāt nati eiꝰ ĩ interitū ĩ gn̄atiōe
una deleat̃ nomē eiꝰ. In memoriā redeat
iniq̄tas patrꝫ eiꝰ ĩ ɔspectu dn̄i ⁊ pctm̄ mr̄is
eiꝰ nō deleat̃. Fiāt ɔtra dn̄ꝫ sp̄ ⁊ dispereat
de t̃ra mēoria eorꝫ: ꝑ eo qđ nō est recordatꝰ
facere miam. Et ꝑsecutꝰ est hominē ĩopē
et mendicū: ⁊ cōpunctū corde mortificare.

Et dilexit maledcōe; et veniet ei:⁊ noluit
bn̄dictōe; ⁊ elōgabit̄ ab eo Et īduit male
dcōe; ſicut veſtimētū:et ītrauit ſicut aq̄ in
īteriora ei⁹ ⁊ ſicut oleū ī oſſib⁹ ei⁹ Fiat ei ſi
cut veſtimētū q̄ opit̄ ⁊ ſicut zona q̄ ſp p̄cigit̄
Hoc op⁹ eoꝝ q̄ detrahūt mi apd dn̄; ⁊ q̄ lo
quūt̄ mala adu̾ſ⁹ aīa; meā. Et tu dn̄e fac
mecū ꝓpter nomē tuū q̄a ſuau ē mīa tua
Libera me q̄a egen⁹ ⁊ paup ego ſū:⁊ cor
meū ↄt̄batū ē ītra me Sicut vmbra cū de
clinat ablat⁹ ſu;:⁊ excuſſus ſu; ſicut locuſte
Genua mea infirmata ſunt a ieiunio: et
caro mea īmutata eſt ꝓpter oleū. Et ego
fcūs ſu; ob ꝓbriū illis:viderūt me ⁊ moue
rūt capita ſua Adiuua me dn̄e deus me⁹
ſaluū me fac ꝓp̄t mīam tuā Et ſciēt q: ma
nus tua hec:et tu dn̄e feciſti eā. Maledicēt
illi ⁊ tu bn̄dices q̄ inſurgūt in me ↄfundāt̄
ſeru⁹ āt tu⁹ letabit̄ Induant̄ q̄ detrahunt
mihi pudore:⁊ opiant̄ ſicut diploide ↄfuſi
one ſua Cōfitebor dn̄o nimis ī ore meo:⁊
in medio multoꝝ laudabo eū. Qui aſtitit
a dextris paupis vt ſaluū faceret a pſequē

tibus aīam meā. Ps̄.c.ix.

Dixit dn̄s dn̄o meo:ſede a dextrꝫ meis
Donec ponā ĩimicos tuos:ſcabellū pedū
tuoꝝ Virgā v̈tutis ſue emittet dn̄s ex ſy-
on:dn̄are ĩ medio inimicorū tuorū Tecū
p̄ncipiū in die v̈tutis tue:ĩ ſplēdorib⁹ ſctōꝝ
ex vtero añ luciferum genui te. Iurauit
dn̄s ꝛ nō penitebit eū tu es ſacerdos ĩ eter
nū ſcd̄m ordinē melchiſedech. Dn̄s a dex
tris tuis:ꝯfregit in die ire ſue reges. Iudi
cabit ĩ natiōib⁹ ĩplebit ruinas ꝯquaſſabit
capita in t̄ra multoꝝ De torrēte in via bi
bet:ꝓpterea exaltabit caput. Ps̄.c.x.

Confitebor tibi dn̄e ĩ toto corde meo:ĩ
ꝯſilio iuſtorū ꝛ ꝯgregatiōe. Magna
opa dn̄i:exq̄ſita ĩ oēs volūtates ei⁹. Cōfeſ
ſio ꝛ magnificētia op⁹ ei⁹:ꝛ iuſticia ei⁹ ma
nꝫ ĩ ſcl'ꝫ ſcl'i. Memoriā fecit mirabiliū ſuoꝝ
miſoꝛs ꝛ miſerator dn̄s:eſcā dedit timētib⁹
ſe Memor erit in ſcl'm teſtamēti ſui:v̈tutē
operū ſuorū annūciabit pp̄lo ſuo. Vt det
illis hereditatē gētiū:opa manuū ei⁹ veri
tas et iudiciū. Fidelia oīa mādata ei⁹ cō-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

firmata in ſcl'm ſcl'i facta in veritate ⁊ eq̄tate
Redēptionē miſit dñs pp'lo ſuo: manda-
uit in eternū teſtamētū ſuū Sc̄m ⁊ terribi-
le nomē eius: ĩitiū ſapiētie timor dñi. In
tellect⁹ bon⁹ õnibus faciētib⁹ eū: laudatio
eius manet in ſcl'm ſcl'i. Pſalmus.c.xi.

BEat⁹ vir q̄ timet dñm: in mādatis ei⁹
volet nimis Potēs in t̃ra erit ſemē
eius: gñatio rectoꝝ bñdicet̃ Gl'a ⁊ diuitie
in domo ei⁹: et iuſticia ei⁹ manet i ſcl'm ſcl'i.
Exortū eſt ĩ tñbris lumē rect⁹: miſericors
et miſerator et iuſtus Iocūdus hō q̄ miſe
ret̃ ⁊ ꝯmodat diſponet ſmões ſuos ĩ iudi-
cio: q̄a in eternū nõ ꝯmouebit̃ In memo-
ria eterna erit iuſtus: ab auditione mala
nõ timebit. Paratū cor ei⁹ ſperare ĩ dño
ꝯfirmatū eſt cor eius nõ ꝯmouebit̃ donec
deſpiciat ĩimicos ſuos. Diſp̄ſit dedit pau
peribus iuſticia ei⁹ manet in ſcl'm ſcl'i: cor
nu eius exaltabit̃ in gl'a. Pctõꝛ videbit et
iraſcet̃ dētibus ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſi
deriū pctõꝝ peribit. Pſ.c.xij.

LAudate pueri dñm: laudate nomē

an. In mādatis eius volet nimis

dn̄i Sit nomē dn̄i bn̄dictū ex h̄ nūc ꝛ uſqꝫ
i ſcl'm A ſolis ortu uſqꝫ ad occaſum: lauda
bile nomē dn̄i. Excelſus ſup oēs gentes
dn̄s: ꝛ ſup celos gl'ia eius Quis ſicut dn̄s
de⁹ nr̄ q̄ i altis habitat: et hūilia reſpicit in
celo ꝛ i terra Suſcitās a terra inopē: ꝛ de
ſtercore erigens paupe; Ut collocet eū cū
pncipib⁹: cū pncipib⁹ ppl'i ſui. Qui habita
tare facit ſterilē i domo matrē filioꝝ letātē
In exitu iſrael de egypto [Pš. c. xiij
dom⁹ iacob de ppl'o barbaro Facta ē
iudea ſctificatio ei⁹: iſrl' poteſtas eius Ma
re vidit ꝛ fugit: iordan' cōu'ſus eſt retrorſū
Mōtes exultauerūt ut arietes: et colles ſi
cut agni ouiū Quid eſt tibi mare qd̄ fugi
ſti: ꝛ tu iordanis q̄a ꝯuerſus es retrorſum
Mōtes exultaſtis ſicut arietes: et colles ſi
cut agni ouiū. A facie dn̄i mota eſt terra
a facie dei iacob Qui ꝯuertit petrā i ſtag-
na aquarū: ꝛ rupē i fōtes aquaꝝ. Nō no
bis dn̄e nō nobis: ſed noī tuo da gloriam
Sup mia tua ꝛ vitate tua: neqn̄ dicāt gē
tes ubi eſt deus eoꝝ. De⁹ āt nr̄ in celo: oia

q̄cūq; voluit fecit Simulachꝛa gentiū ar
gētū ⁊ aurū:opa manuū hoīꝫ. Os habēt
et nō loquēt:oculos habēt et nō videbunt
Aures habēt ⁊ nō audiēt:nares habēt ⁊
nō odoꝛabūt. Manus hn̄t ⁊ nō palpabūt
pedes hn̄t ⁊ nō ābulabūt:nō clamabūt in
gutture ſuo Similes illis fiāt q̄ faciūt ea:
⁊ oēs q̄ cōfidūt ĩ eis Domus iſrael ſpauit
in dn̄o:adiutoꝛ eoꝝ ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ ē Dom⁹
aarō ſpauit in dn̄o: adiutoꝛ eoꝝ et ꝓtectoꝛ
eoꝛū eſt Qui timēt dn̄m ſpauerūt in dn̄o:
adiutoꝛ eoꝝ ⁊ protectoꝛ eoꝛū eſt. Dn̄s me
moꝛ fuit nr̄i:⁊ bn̄dixit nobis Bn̄dixit do.
mui iſrael:bn̄dixit domui aaron Bn̄dixit
oīb⁹ qui timēt dn̄ꝫ:puſillis cū maioꝛibus.
Adijciat dn̄s ſup vos:ſup vos et ſup fili.
os vr̄os. Bn̄dicti vos a dn̄o:q̄ fecit celū et
terrā Celū celi dn̄o:t̄rā āt dedit filijs hoīꝫ
Nō moꝛtui laudabunt te dn̄e:neq; oēs q̄
deſcēdūt in infernū. Sed nos q̄ viuimus
bn̄dicimus dn̄o:ex h̄ nūc et vſq; in ſeculū
Dilexi qm̄ exaudiet dn̄s [Ps̄.c.xiiij
vocē oꝛōis mee Q꞉ īclinauit aurē ſu

ammihi: ⁊ in dieb⁹ meis īuocabo. Circū-
dederūt me dolores mortꝭ: et p̄icula īferni
inuenerūt me Tribulatōē ⁊ dolorē īueni:
et nomē dn̄i inuocaui. O dn̄e libera aīaꝫ
meā miſericors dn̄s et iuſtus: et de⁹ nr̄ mi
ſeret. Cuſtodiēs puulos dn̄s: hūiliat⁹ ſū
et liberauit me Cōuertere aīa mea ī reqē
tuā: qꝛ dn̄s bn̄fecit tibi. Quia eripuit aīaꝫ
meā de morte: oculos meos a lachrimꝭ pe
des meos a lapſu Placebo dn̄o in regio-
ne viuorū. Pſalmus. c. xv
Credidi pp̄ter qđ locut⁹ ſū: ego āt hūili
atus ſū nimis Ego dixi ī exceſſu meo: oīs
hō mēdax. Quid retribuā dn̄o p̄ oībus q̄
retribuit mihi Calicē ſalutaris accipiā: et
nomē dn̄i īuocabo Uota mea dn̄o reddā
corā oī pp̄lo ei⁹: p̄cioſa in ɔſpectu dn̄i mors
ſctorꝝ eius O dn̄e q̄a ego ſeru⁹ tu⁹: ego ſer-
uus tu⁹ ⁊ fili⁹ ācille tue Dirupiſti vincula
mea tibi ſacrificabo hoſtiā laudis ⁊ nomē
dn̄i īuocabo Uota mea dn̄o reddā ī ɔſpū
oīs pp̄li ei⁹: in atrījs domus dn̄i in medio
tui hieruſalem. Pſalmus. c. xvi.

LAudate dñ͞: oēs gētes: laudate eum oēs ppl'i. Qm̄ ꝯfirmata eſt ſup nos mīa eiꝰ ⁊ ỽitas dñi manꝫ ī etnū. Ps. c. xvij.

COnfitemini dño qm̄ bonꝰ qm̄ in ſeculū mīa eiꝰ Dicat nūc iſrl' qm̄ bonꝰ qm̄ ī ſcl'm mīa eiꝰ Dicat nūc domꝰ aarō qm̄ bonꝰ: qm̄ in ſcl'm mīa eiꝰ Dicant nūc q̇ timēt dñ͞: qm̄ in ſcl'm mīa eiꝰ De tribulatiōe invocaui dñ͞: ⁊ exaudiuit me ī latitudīe dñs Dñs m̄ adiutor: non timebo q̇d faciat m̄ hō Dñs mihi adiutor: ⁊ ego deſpiciā īimicos meos. Bonū eſt ꝯfidere in dño: q̄ꝫ ꝯfidere in hoīe Bonū eſt ſpare in dño: q̄ꝫ ſpare in p̄ncipibꝰ Oēs gentes circuierūt me et in noīe dñi q: vltꝰ ſū in eos Circūdātes circūdederūt me: ⁊ ī noīe dñi q: vltꝰ ſū ī eos Circūdederūt me ſicut apes et exarſerūt ſicut ignꝰ in ſpinis: et in noīe dñi q: vltꝰ ſuꝫ ī eos Impulſus euerſus ſū vt caderē ⁊ dñs ſuſcepit me. Fortitudo mea et laus mea dñs: et fcūs eſt mihi in ſalutē Vox exultationis et ſalutis: in tabernaculis iuſtorū. Dextera dñi fecit ỽtutē: dextera dñi exal.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

tauit me dextera dñi fecit vͤtutē. Nō mo
riar ſed viuam: et narrabo opa dñi Caſti
gans caſtigauit me dñs: et morti nō tradi
dit me. Aperite mihi portas iuſticie ingreſ
ſus in eas ꝯfitebor dño: hec porta dñi iuſti
intrabūt i eā Cōfitebor tibi qm̄ exaudiſti
me: ꝛ fcūs es mihi in ſalutē. Lapidē quē
reprobauerūt edificātes: hĳ fcūs eſt i caput
anguli. A dño fctm̄ eſt iſtud: ꝛ eſt mirabi
le in oculis nr̄is. Hec ē dies quā fecit dñs
exultemꝰ et letemur i ea. O dñe saluū me
fac o dñe bn̄ ꝓſperare bn̄dictus q̇ venit in
noīe dñi Bn̄diximꝰ vobꝭ de domo dñi: de
us dñs ꝛ illuxit nob̄ Cōſtituite diē ſolēnē
in ꝯdēſis vſq; ad cornu altarꝭ. Deꝰ meꝰ es
tu ꝛ ꝯfitebor tibi deus meus es tu ꝛ exalta
bo te Cōfitebor tibi qm̄ exaudiſti me ꝛ fac
tus es m̄ in ſalutē Cōfitemi dño qm̄ bonꝰ
qm̄ in ſclm̄ mia eius. Pſal. c. xviĳ.

Beati imaculati i via q̇ ābulāt in lege
dñi Beati q̇ ſcrutāt̄ teſtimonia eius
in toto corde exq̇rūt eū. Nō eni q̇ opātur
iniq̇tatē: in vĳs eius ābulauert Tu man

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

daſti:mandata tua cuſtodiri nimꝭ Utinã
dirigant͛ vie mee:ad cuſtodiẽdas iuſtifica-
tões tuas. Tũc nõ ꝯfũdar cum ꝑſpexero
ĩ oĩbꝰ mãdatꝭ tuꝭ Cõfitebor tibi ĩ directiõe
cordꝭ:ĩ eo qđ didici iudicia iuſticie tue. Iu-
ſtificatiões tuas cuſtodiã nõ derelinquas

IN q̊ corrigit adoleſcẽ [me vſq;quaq;
tior viã ſuã ĩ cuſtodiẽdo ſmões tuos
In toto corde meo exq̇ſiui te:ne repellas
me a mãdatꝭ tuis In corde meo abſcondi
eloq̇a tua:vt nõ peccẽ tibi Bñdictꝰ es dñe
doce me iuſtificatiões tuas: In labijs meꝭ
ꝓnũciaui oĩa iudicia oris tui. In via teſti
moniorꝫ tuorꝫ delectatꝰ ſuꝫ:ſicut in õnibus
diuicijs. In mãdatꝭ tuꝭ exercebor:et ꝯſide
rabo vias tuas In iuſtificatõibꝰ tuis me
ditabor:nõ obliuiſcar ſermones tuos

REtribue ſeruo tuo viuifica me et cu
ſtodiã ſmões tuos. Reuela ocl'os
meos:et ꝯſiderabo mirabilia de lege tua.
Incola ego ſũ in terra:nõ abſcõdas a me
mãdata tua Cõcupiuit aĩa mea deſidera
re iuſtificatiões tuas in õni tẽpore Incre-

paſti ſupbos: maledicti q̄ declinãt a mãda
tis tuis Aufer a me opprobriũ ꝛ cõtẽptũ:
q̄a teſtimoĩa tua exq̄ſiui Etenĩ ſederũt pn
cipes ꝛ adũſũ me loq̄bãt: ſeruꝰ aũt tuꝰ exer-
cebat̃ ĩ iuſtificatiõibꝰ tuꝫ. Nã ꝛ teſtimoĩa
tua meditatio mea eſt: ꝛ ꝯſiliũ meũ iuſtifi
Adheſit pauimẽto aĩa [catiões tue
mea: viuifica me ſcd̃m v̓bũ tuũ Ui
as meas annũciaui et exaudiſti me: doce
me iuſtificatões tuas Uiã iuſtificationũ
tuarũ inſtrue me: ꝛ exercebor ĩ mirabilibꝰ
tuꝫ. Dormitauit aĩa mea p̄ tedio: ꝯfirma
me ĩ v̓bis tuꝫ Uiã iniq̄tatꝫ amoue a me: ꝛ
de lege tua miſerere mei Uiã v̓itatꝫ elegi
iudicia tua nõ ſuꝫ oblitꝰ. Adheſi teſtimo-
nijs tuis dñe: noli me ꝯfundere. Uiã mã
datorꝫ tuorꝫ cucurri: cũ dilataſti cor meũ.
Legẽ pone mihi dñe viã iuſtificatio
nũ tuarũ: ꝛ exq̄rã eã ſp Da mihi in
tellectũ ꝛ ſcrutabor legẽ tuã ꝛ cuſtodiã illã
in toto corde meo Deduc me ĩ ſemita mã-
datorꝫ tuorꝫ: q2 ipſã volui Inclina cor meũ
in teſtimoĩa tua ꝛ nõ ĩ auariciã Aůte ocu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

los meos ne videāt vanitatē: in via tua vi
uifica me Statue ſeruo tuo eloq̄ū tuū: in
timore tuo. Amputa opprobriū meū q̄d
ſuſpicatus ſū: q̄a iudicia tua iocūda. Ecce
ꝯcupiui mandata tua: ī eq̄tate tua viuifi-
ET veniat ſup me mīa tua [ca me.
dn̄e: ſalutare tuū ſcd̄m eloquium tuū:
Et reſpōdebo exprobrātibus mihi v̄bū: q̄a
ſperaui ī ſmonib⁹ tuis. Et ne auferas de
ore meo v̄bū veritatis vſq;quaq;: q: ī iudi
ciȷs tuis ſupſpaui Et cuſtodiā legē tuam
ſp: ī ſclm ꝛ ī ſcl'm ſcli Et ambulabam ī lati
tudīe q̄a mandata tua exq̄ſiui Et loq̄bar
teſtioniȷs tu ī ꝯſpcū regū: ꝛ nō ꝯfūdebar.
Et meditabar ī mandat tu: q̄ dilexi. Et
leuaui manus meas ad mādata tua q̄ di-
lexi: et exercebor ī iuſtificationibus tuis
MEmor eſto v̄bi tui ſeruo tuo: in quo
mihi ſpē dediſti. Hec me ꝯſolata ē
in hūilitate mea: q̄a eloq̄ū tuū viuificauit
me. Supbi īiq̄ agebant vſq;quaq;: a lege
āt tua nō declinaui. Memor fui iudicioꝝ
tuorū a ſclo dn̄e et ꝯſolat⁹ ſū. Defectio te-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

nuit me ꝑ pctõꝛib⁹ derelinq̃ntib⁹ legẽ tuã
Cãtabiles mihi erãt iuſtificatiões tue: in
loco ꝑegrinatiõis mee. Memoꝛ fui nocte
nõis tui dñe: ⁊ cuſtodiui legẽ tuã. Hec fcã
eſt mihi: q̃a iuſtificatiões tuas exq̃ſiui.
Poꝛtio mea dñe: dixi cuſtodire legẽ
tuã. Deꝑcat⁹ ſu; faciẽ tuã ĩ toto coꝛ
de meo: miſerere mei ſecundũ eloq̃u; tuũ.
Cogitaui vias meas: ⁊ ꝯuerti pedes me
os in teſtimoĩa tua. Parat⁹ ſum ⁊ nõ ſu;
turbat⁹: vt cuſtodiã mãdata tua. Funes
ꝑcõꝝ circũplexi ſũt me: ⁊ legẽ tuã nõ ſum
oblit⁹. Media nocte ſurgebã ad cõfitendũ
tibi: ſuꝑ iudicia iuſtificatiõis tue. Parti
ceps ego ſu; oĩm timẽtiũ te: et cuſtodiẽtiũ
mãdata tua. Mia tua dñe plena eſt terra
iuſtificationes tuas doce me.
Bonitatẽ feciſti cũ ſeruo tuo dñe: ſcd;
ṽbũ tuũ Bonitatẽ ⁊ diſciplinã ⁊ ſciam do
ce me: q̃a mãdat⁹ tu⁹ credidi. Priuſq̃ hũi
liarer ego deliq̃ ꝓpterea eloq̃ũ tuũ cuſtodiui
Bon⁹ es tu et ĩ bonitate tua doce me iuſti
ficatiões tuas. Multiplicata ẽ ſuꝑ me ini

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ĩq̄tas ſupborū:ego āt ī toto corde meo ſcru-
tabor mādata tua. Coagulatū ē ſicut lac
cor eoꝝ:ego vero legē tuā meditatus ſum
Bonū mihi q̄a hūiliaſti me:vt diſcā iuſti-
ficatões tuas Bonū mihi lex oris tui:ſup
Manꝰ tue dñe [milia auri et argēti.
fecerūt me et pſalmauerūt me: da
mihi ītellectū vt diſcā mādata tua Qui ti
mēt te videbūt me ꝛ letabūt:q̄a ī v̾ba tua
ſupſperaui. Cognoui dñe q̄a eq̄tas iudi-
cia tua:ꝛ in v̾itate tua humiliaſti me. Fi-
at mīa tua vt ꝯſolet̾ me:ſ̄m eloq̄ū tuū ſer-
uo tuo. Veniāt mihi miſeratões tue ꝛ vi
uā:qꝛ lex tua meditatio mea ē. Cōfundāt
ſupbi qꝛ īiuſte iniq̄tatē fecerūt ī me:ego āt
exercebor in mādatiſ tuiſ Cōuertāt mihi ti
mētes te:ꝛ q̄ nouerūt teſtimoīa tua Fiat
cor meū īmaculatū in iuſtificatiōibꝰ tuis:
Defecit ī ſalutare tuū [vt nō ꝯfūdar.
aīa mea:ꝛ ī v̾bū tuū ſupſperaui De
fecerūt oculi mei eloq̄ū tuū dicētes:q̄n ꝯſo
laberis me. Quia fcūs ſū ſicut vter ī prui-
na:iuſtificatiões tuas nō ſum oblitꝰ. Qō

ſūt dies ſerui tui: qn̄ facies de pſequētib⁹
me iudiciū Narrauerūt mihi iniq̄ fabu-
latiōes: ſed nō vt lex tua Oīa mādata tua
veritas: iniqui pſecuti ſūt me adiuua me.
Paulomin⁹ ꝯſummauerūt me in terra
ego āt nō dereliq̄ mādata tua Scd̄ꝫ miaꝫ
tuā viuifica me: et cuſtodiā teſtimoīa oris
In eternū dn̄e v̄bū tuū pmanet [tui
in celo. In gn̄atōe ꝛ gn̄atōem vitas
tua fūdaſti t̄rā ꝛ pmanet. Ordinatōe tua
pſeuerat dies qm̄ oīa ſeruiūt tibi Niſi q̄ᵭ
lex tua meditatio mea ē: tūc forte periȷ̈ſſeꝫ
in hūilitate mea. In et̄nū non obliuiſcar
iuſtificatōes tuas: q̄r ī ipſis viuificaſti me
Tu⁹ ſū ego ſaluū me fac: qm̄ iuſtificatio-
nes tuas exq̄ſiui Me expectauer̄t pctōres
vt pderēt me: teſtimoīa tua intellexi Oīs
ꝯſūmatiōis vidi finē: latū mādatū tuū ni
Quomō dilexi legē tuā dn̄e [mis.
tota die meditatio mea eſt Sup ini
micos meos prudētē me feciſti mandato
tuo: q̄a in et̄nū mihi eſt Sup oēs docētes
me itellexi: q̄a teſtioīa tua meditatio mea

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ꝛ. Sup ſenes ītellexi:q: mādata tua q̄ſiui
Ab ōni via mala ꝓhibe pedes meos: vt
cuſtodiā v̓ba tua A iudicijs tuis nō decli
naui:q: tu legē poſuiſti mihi. Quā dulcia
faucibꝰ meis eloq̄a tua:ſup mel ori meo.
A mandatis tuis intellexi: ꝓpterea odiui
L omnem viam īiquitatis.
Ucerna pedibꝰ meis v̓bū tuū:ꝛ lumē
ſemitis meis. Iuraui ꝛ ſtatui cuſtodire iu.
dicia iuſticie tue Hūiliatus ſu; vſq;quaq;
dn̄e:viuifica me ſcd̄; v̓bū tuū. Uoluntaria
oris mei beneplacita fac dn̄e:ꝛ iudicia tua
doce me. Aia mea in manibꝰ meis ſp:ꝛ le.
gē tuā nō ſu; oblitꝰ. Poſuerūt pc̄ōres la
queū mihi:ꝛ de mandatis tuis nō erraui.
Hereditate acq̇ſiui teſtimōia tua ī et̓nū:
q̄a exultatio cordis mei ſūt. Inclinaui cor
meū ad faciēdas iuſtificatiōes tuas i eter.
I Niq̄s odio [nū:ꝓpter retributionē
habui:ꝛ legē tuā dilexi Adiutor ꝛ ſuſ
ceptor meꝰ es tu:ꝛ in v̓bū tuū ſupſperaui.
Declinate a me maligni:ꝛ ſcrutabor mā
data dei mei. Suſcipe me ſcd̄; eloq̄u; tuū

et viuã: ⁊ nõ ꝯfundas me ab expectatione
mea Adiuua me ⁊ saluꝰ ero: ⁊ meditabor
in iuſtificatiõibꝰ tuꝭ ſp Spꝛeuiſti oẽs diſce
dẽtes a iudicijs tuꝭ: qꝛ ĩiuſta cogitatio eoꝝ
Pꝛeuaricãtes reputaui oẽs pccõꝛes t̃re.
ideo dilexi teſtimoĩa tua. Confige timoꝛe
tuo carnes meas: a iudicijs enĩ tuꝭ timui.
FEci iudiciũ et iuſticiã: nõ tradas me
calũniãtibꝰ me Suſcipe ſeruũ tuũ ĩ
bonũ nõ calũnient me ſuꝑbi. Oculi mei
defecerũt ĩ ſalutare tuũ: ⁊ in eloq̄ũ iuſticie
tue Fac cũ ſeruo tuo ſcd̃m miaꝫ tuã: et iu-
ſtificatõẽs tuas doce me. Seruꝰ tuus ſuꝫ
ego da mihi ĩtellectũ: vt ſciã teſtimoĩa tua
Tẽpus faciẽdi dñe: diſſipauer̃t legẽ tuã.
Ideo dilexi mãdata tua ſuꝑ aurũ et topa
zion. Pꝛopterea ad oĩa mãdata tua diri-
gebar oẽm viã iniquã odio habui.
MIrabilia teſtimoĩa tua: ideo ſcruta
ta eſt ea aĩa mea. Declaratio ſ̃mo
nũ tuoꝝ illuminat: et intellectũ dat puulꝭ.
Os meũ apui ⁊ attraxi ſpiritũ: q̈a mãda-
ta tua deſiderabã Aſpice ĩ me ⁊ miſerere

mei ſcd̄m iudiciū diligentiū nomē tuum.
Greſſus meos dirige ſ̄m eloq̄ū tuū ⁊ nō
dominet̄ mei oīs iniuſticia. Redime me
a calūnijs hoīm: vt cuſtodiā mādata tua.
Faciē tuā illumina ſup ſeruū tuū: ⁊ doce
me iuſtificatōes tuas Exit⁹ aquaꝝ dedux
erūt oculi mei: q̄a nō cuſtodierūt legē tuā

Iuſtus es dn̄e: et rectu; iudiciū tuum.
Mādaſti iuſticiā teſtimoīa tua ⁊ v̄ita
tē tuā nim⁹. Tabeſcere me fecit zelus me⁹
q̄a obliti ſūt v̄ba tua inimici mei Ignitū
eloq̄ū tuū vehemēt̄ ⁊ ſeru⁹ tu⁹ dilexit illud
Adoleſcētul⁹ ſū ego et ɔtempt⁹ iuſtifica.
tōes tuas nō ſū oblit⁹. Iuſticia tua iuſti.
cia in et̄nū: ⁊ lex tua v̄itas Tribulatio ⁊ ā
guſtia inuenerūt me: mādata tua medita
tio mea eſt. Eq̄tas teſtimoīa tua ī eternū
intellectū da mihi et viuam.

Clamaui in toto corde meo exaudi me
iuſtificatiōes tuas exq̄rā. Clamaui ad te
ſaluū me fac: vt cuſtodiam mandata tua.
Preueni ī maturitate ⁊ clamaui: q: ī v̄ba
tua ſupſperaui Preuenerūt ocl'i mei ad te

diluculo vt meditarer eloq̄a tua. Vocē meā audi ſcḋm miam̄ tuā dn̄e: ⁊ ſcḋm iudiciū tuū viuifica me. Appropinq̄uerūt pſequētes me iniq̄tati: a lege āt tua longe facti ſunt. Prope es tu dn̄e: ⁊ oēs vie tue v̓itas Initio cognoui de teſtimonijs tuis: q̄a in eter. V s de hūilitatē meā [nū fundaſti ea. Vide hūilitatē meā: ⁊ eripe me: q̄a legē tuā nō ſum oblit⁹. Iudica iudiciū meū et redime me: ꝓpter eloq̄ū tuū viuifica me Longe a pctōrib⁹ ſal⁹: q̄a iuſtificatōes tuas nō exquiſierunt Mie tue multe dn̄e: ſcḋm iudiciū tuū viuifica me Multi q̄ pſequūtur me ⁊ tribulant me: a teſtimonijs tuis nō declinaui Vidi p̄uaricātes ⁊ tabeſcebā: q̄a eloq̄a tua non cuſtodierūt. Vide qm̄ mādata tua dilexi dn̄e ī mīa tua viuifica me Principiū verbor̄ tuor̄ v̓itas: in eternū oīa iudicia iuſticie tue. Principes pſecuti ſūt me gra [cie tue tis et a v̓bis tu̓ formidauit cor meū Letabor ego ſup eloq̄a tua ſicut q̄ īuenit ſpolia multa Iniq̄tatē odio habui et abominat⁹ ſū: legē āt tuā dilexi Septies ī die

laudem dixi tibi ſuper iudicia iuſticie tue.
Pax multa diligētibꝰ legē tuā:ꝛ nō eſt illꝭ
ſcandalū. Expectabā ſalutare tuū dñe:et
mādata tua dilexi Cuſtodiuit aīa mea te.
ſtimoīa tua:ꝛ dilexit ea vehemēt᷑ Serua.
ui mādata tua ꝛ teſtimoīa tua:q̇a oēs vie
APpropīquet de [tue in cõſpcū tuo
ꝓcatio mea ī ꝯſpectu tuo dñe:iuxta
eloq̇ū tuū da mihi ītellectū Intret poſtu
latio mea ī ꝯſpcū tuo:ſ̄m eloq̇ū tuū eripe
me. Eructabūt labia mea hymnū:cū do
cueris me iuſtificatões tuas Pronuncia
bit lingua mea eloq̇ū tuū:q̇a oīa mādata
tua equitas. Fiat manꝰ tua vt ſaluet me
qm̄ mādata tua elegi. Cõcupiui ſalutare
tuū dñe:ꝛ lex tua meditatio mea ē Viuet
aīa mea ꝛ laudabit te: et iudicia tua adiu.
uabūt me. Erraui ſicut ouis q̄ periȷ̇t q̄re
ſeruū tuū dñe q̇a mādata tua nō ſū oblitꝰ
AD dñm cū tribularer [Pſ̄.c.xix.
clamaui:et exaudiuit me. Dñe libe
ra aīaꝫ meā a labȷ̇s iniq̇s:ꝛ a ligua doloſa
Quid det᷑ aut q̇d apponatur tibi ad linguā

doloſā Sagitte potētis acute:cū carboni
bus deſolatorijs. Heu mihi q: incolatus
meꝰ ꝓlongatꝰ eſt habitaui cū habitantibꝰ
cedar multū incola fuit aīa mea. Cū his
q̄ oderunt pacē erā pacificꝰ:cū loq̄bar illis
īpugnabāt me gratis. Pš.c.xx.
LEuaui oculos meos in mōtes vnde
veniet auxiliū mihi. Auxiliū meū
a dño:q̄ fecit celū et t̄rā Nō det in ɔmotio
nem pedē tuū:neq; dormitet q̄ cuſtodit te.
Ecce nō dormitabit neq; dormiet:q̄ cuſto
dit iſrael. Dñs cuſtodit te dñs ꝓtectio tua
ſup manū dexteram tuā. Per diē ſol nō
vret te:neq; luna ꝑ noctē. Dñs cuſtodit te
ab ōni malo:cuſtodiat aīa; tuā dñs Dñs
cuſtodiat introitū tuū et exitū tuū: ex hoc
nūc et vſq; i ſeculū. Pš.c.xxi.
LEtatꝰ ſu; in his q̄ dicta ſunt mihi:in
domū dñi ibimꝰ Stātes erāt pedes nři:i
atrijs tu; hieruſalē. Hieruſalē q̄ edificat
vt ciuitas:cuiꝰ ꝑticipatio eiꝰ ī idipſū Illuc
enī aſcēderūt tribꝰ tribꝰ dñi teſtimoniū iſrl:
ad ɔfitendū noī dñi. Q: illic ſederūt ſedes

in iudicio: ſedes ſup domū dauid. Roga
te q̄ ad pacē ſūt hieruſalē ⁊ abūdantia dili
gētib⁹ te Fiat pax ī vtute tua: ⁊ abūdātia
ī turrib⁹ tuis. Propt̄ frēs meos ⁊ primos
meos: loq̄bar pacē de te. Propter domū
dn̄i dei nr̄i: q̄ſiui bona tibi/ Ps. c.xxij

Ad te leuaui oculos meos q̄ habitas
in celis Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ ī ma-
nib⁹ dn̄oꝝ ſuoꝝ Sicut ocl'i ācille ī manib⁹
dn̄e ſue: ita ocl'i nr̄i ad dn̄ȝ deū nr̄m donec
miſereat' nr̄i. Miſerere nr̄i dn̄e miſerere
nr̄i: q̄a mlt'ū repleti ſum⁹ deſpectōe Quia
multū repleta eſt aīa nr̄a: opprobriū abū-
dātibus et deſpectio ſupbis. Ps. xxiij.

Niſi q̄a dn̄s erat ī nob' dicat nūc iſrl':
niſi q' dn̄s erat in nob'. Cū exurge
rēt hoīes in nos: forte viuos deglutiſſent
nos. Cū iraſceret' furor eoꝝ in nos: forſitā
aqua abſorbuiſſet nos Torrētē ptrāſiuit
aīa nr̄a forſitā ptranſiſſet aīa nr̄a aquam
intollerabilē Bn̄dict⁹ dn̄s q̄ nō dedit nos
in captionem dentibus eoꝝ. Anima no-
ſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venā-

tium. Laqueus contritus eſt: et nos libe
rati ſumus Adiutorium noſtrū in nomi
ne domini: qui fecit celum et terram

Pſalmus. c. xxiiij.

Qui cōfidūt in dn̄o ſicut mōs ſion: nō
cōmouebit in eṫnū q̄ habitat i ihr̄lm
Mōtes in circuitu ei⁹ ⁊ dn̄s i circuitu pplī
ſui: ex hoc nūc ⁊ vſq; i ſclm Quia nō relin-
quet dn̄s virgā pccōꝝ ſup ſortē iuſtoꝝ: vt
nō extendāt iuſti ad iniq̄tatē manus ſuas
Bn̄fac dn̄e bon⁹ ⁊ rect⁹ corde Declinātes
āt in obligatōes adducet dn̄s cū opantib⁹
iniq̄tatē: pax ſup iſrael. Pō. c. xxv.

In cōuertēdo dn̄s captiuitatē ſiō: fcti
ſum⁹ ſicut ꝯſolati Tūc repletū ē gau
dio os nr̄m: et lingua nr̄a exultatōe Tūc
dicēt inter gētes: magnificauit dn̄s facere
cū eis. Magnificauit dn̄s facere nobiſcū:
fcti ſum⁹ letātes Conuertere dn̄e captiui
tatē nr̄aꝫ: ſicut torrēs in auſtro. Qui ſemi
nāt in lachrim̄: in exultatōe metēt Eūtes
ibāt ⁊ flebant: mittētes ſemīa ſua Venie
tes āt veniēt cū exultatiōe: portātes mani

fferia qrta ad vſp

N pulos ſuos. Pſalmus.c.xxvi.
Iſi dñs edificauerit domũ:in vanũ
laborauerũt q̇ edificãt eã Niſi dñs cuſto-
dierit ciuitatẽ:fruſtra vigilat q̇ cuſtodit eã
Vanũ eſt vobis añ lucẽ ſurgere : ſurgite
poſtq̃ʒ ſederitis q̇ mãducatis panẽ dolorꝫ.
Cũ dederit dilcĩs ſuꝫ ſõnũ : ecce hereditas
dñi filij merces fruct⁹ vẽtris. Sicut ſagit
te i manu potẽtis:ita filij excuſſorꝫ. Beat⁹
vir q̇ iplevit deſideriũ ſuũ ex ipſis:nõ ꝯfũ-
det̃ cũ loq̇t̃ inimicꝫ ſuꝫ i porta. Pſ.c.xxvij
BEati oẽs q̇ timẽt dñm q̇ ambulãt in
vijs eius Labores manuũ tuarꝫ q̄
manducabis:beatus es et bene erit tibi.
Uxor tua ſicut vitꝫ abũdãs in laterib⁹ do
mus tue. Filij tui ſicut novelle oliuarꝫ:in
circuitu mẽſe tue. Ecce ſic bñdicet̃ hõ:q̇ ti-
met dñm Bñdicat tibi dñs ex ſyõ:vt vide
as bona hieruſalẽ oĩb⁹ dieb⁹ vite tue. Et
videas filios filiorꝫ tuorꝫ:pacẽ ſup iſrael
SEpe expugnauerũt me [Pſ.c.xxviij
a iuuẽtute mea:dicat nũc iſrl' Sepe
expugnauerũt me a iuuentute mea eteni

Beati oẽs q̇ timẽt dñm

nō potuerūt mihi Supra dorſū meū fa-
bricauerūt pctōres: plōgauerūt iniqtatē ſuā
Dñs iuſtus ↄcidet ceruices pccōꝝ: cōfun-
dant᷑ ꝛ ↄuertant᷑ retrorſū oēs q̄ oderūt ſion
Fiāt ſicut fenū tectorū: qđ priuſq̄ euellat᷑
exaruit. De q̄ nō iplebit manū ſuā q̄ me-
tet: ꝛ ſinū ſuū qui manipulos colliget Et
nō dixerūt q̄ p̄teribāt bñdictio dñi ſup vos
bñdiximꝰ vobis i noīe dñi. Ps.c.xxix.

De pfundis clamaui ad te dñe dñe ex-
audi vocē meā Fiāt aures tue intē-
dentes: in vocē dep̄catōis mee Si iniqta-
tes obſeruaueris dñe: dñe quis ſuſtinebit
Quia apđ te ꝓpiciatio eſt: ꝛ ꝓpter legē tuā
ſuſtinui te dñe Suſtinuit aīa mea in v̄bo
eius: ſperauit aīa mea in dño A cuſtodia
matutia vſq; ad noctē: ſperet iſrael in dño
Quia apđ dñm mia: ꝛ copioſa apđ eū re-
dēptio. Et ipſe redimet iſrl: ex oībꝰ iniqta
[tibꝰ eiꝰ. Ps.c.xxx.

Domine nō eſt
exaltatū cor meū: neq; elati ſūt oculi
mei Neq; ābulaui i magnis: neq; i mira
bilibꝰ ſup me Si nō hūilit᷑ ſentiebā: ſed ex

altaui aīam meā. Sicut ablactat⁹ eſt ſup
matre ſua: ita retributio in aīa[m] mea[m].
Speret iſrl'i dn̄o: ex hoc nūc ⁊ vſq; i ſcl'm.
Memēto dn̄e dauid [Pſ. c.xxxi
et oīs māſuetudinis ei⁹. Sicut iu-
rauit dn̄s: votū vouit deo iacob Si itroie
ro in tabernaculū dom⁹ mee: ſi aſcendero
in lectū ſtrati mei. Si dedero ſōnū oculis
meis: ⁊ palpebris meis dormitationē Et
requiē tēporib⁹ meis: donec inueniā locū
dn̄o tabernaculū deo iacob. Ecce audiui-
mus eā i effrata: īuenim⁹ eā in cāpis ſilue
Introibim⁹ i tabernaculū ei⁹ adorabim⁹
in loco vbi ſteterūt pedes ei⁹. Surge dn̄e
in requiē tuā: tu ⁊ archa ſanctificatōis tue
Sacerdotes tui induant iuſticia: ⁊ ſci tui
exultēt Propt' dauid ſeruū tuū: nō auer-
tas faciē chriſti tui. Iurauit dauid v'itatē
⁊ nō fruſtrabit eū: de fructu vētris tui po-
nā ſup ſedē tuā. Si cuſtodierit filij tui te-
ſtamētū meū: ⁊ teſtimoīa mea hec q̄ doce
bo eos. Et filij eoꝝ: vſq; in ſcl'ʒ ſedebūt ſup
ſedē tuā. Qm̄ elegit dn̄s ſyō: elegit eā i ha-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

bitatiōē ſibi Hec reqes mea in ſclm̄ ſecli
hic habitabo qm̄ elegi eā Viduā ei⁹ bn̄di
cēs bn̄dicā: paupes ei⁹ ſaturabo panibus
Sacerdotes ei⁹ induā ſalutari ⁊ ſcti ei⁹ ex
ultatōe exultabūt. Illuc pducā cornu da
uid: paraui lucernā chriſto meo. Inimi.
cos ei⁹ induā ꝯfuſione: ſup ipſuȝ āt efflore.
bit ſanctificatio mea. Ps. c. xxxij.

Ecce q̄ȝ bonū ⁊ q̄ȝ iocūdū habitare fra
tres i vnū Sicut vngētū in capite: qd̄ deſ
cendit in barbā barbā aarō. Quod deſcē.
dit i orā veſtimēti ei⁹ ſicut ros hermō: qui
deſcēdit in montē ſyō Qm̄ illic mandauit
dn̄s bn̄dictōe: ⁊ vitā vſqȝ i ſclȝ. Ps. c. xxxiij

Ecce nūc bn̄dicite dn̄m: oēs ſerui dn̄i.
Qui ſtatis in domo dn̄i: in atrijs do
m⁹ dei nr̄i In noctib⁹ extollite man⁹ vr̄as
in ſācta: ⁊ bn̄dicite dn̄. Bn̄dicat te dn̄s ex
ſyon: q̄ fecit celū ⁊ terrā. Ps. c. xxxiiij.

Laudate nomē dn̄i: laudate ſerui dn̄ȝ
Qui ſtat⁹ in domo dn̄i: in atrijs do
mus dei nr̄i. Laudate dn̄m q: bon⁹ dn̄s
pſallite noī ei⁹ qm̄ ſuaue Qm̄ iacob elegit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ſibi dñs: iſrł in poſſeſſionē ſibi. Quia ego
cognoui qđ magnꝰ eſt dñs: et deꝰ nr̄ p̄ õni
bus diȷ̈s. Oĩa q̄cũq; voluit dñs fecit ĩ celo
et in t̉ra in mari ⁊ ĩ oĩbꝰ abyſſis Educens
nubes ab extremo terre: fulgura ĩ pluuiã
fecit Qui ꝓducit vẽtos de theſauris ſuis:
q̇ pcuſſit primogenita egipti ab hoĩe vſq;
ad pecꝰ Et miſit ſigna ⁊ ꝓdigia in medio
tui egipti: in pharaonẽ ⁊ in oẽs ſeruos eiꝰ
Qui pcuſſit gẽtes multas: ⁊ occidit reges
fortes. Seõ regẽ amorreoꝝ: ⁊ og regẽ ba
ſon ⁊ oĩa regna chanaã Et dedit t̉rã eorũ
hereditatẽ: hereditatẽ iſrał ꝑplo ſuo. Dñe
nomẽ tuũ ĩ et̉nũ dñe mẽoriale tuũ in gña
tione et gñationẽ. Q: iudicabit dñs ꝑpl'm
ſuũ: ⁊ in ſeruis ſuꝭ dep̄cabit̉. Simulachra
gẽtiũ argentũ ⁊ aurũ: opa manuũ hoĩm
Os hñt et nõ loquentur: oculos hñt ⁊ nõ
videbũt Aures hñt ⁊ nõ audiẽt: neq; eni
eſt ſpũs ĩ ore ipſoꝝ Similes illis fiãt q̇ fa-
ciũt ea: ⁊ oẽs q̇ ꝯfidũt in eis. Domꝰ iſrael
bñdicite dño: domus aaron bñdicite dño
Domꝰ leui bñdicite dño: q̇ timetis dñm

Ora quidquid voluit Dominus fecit

bn̄dicte dn̄o. Bn̄dict⁹ dn̄s ex ſion: q̄ habi
tat in hierusalē Pſal. c.xxxv.
Confitemi dn̄o qm̄ bon⁹ qm̄ i eternū
mīa eius Cōfitemi deo deoꝝ: qm̄ in. xc.
Cōfitemi dn̄o dn̄oꝝ: qm̄. Qui facit mira
bilia magna ſol⁹: qm̄ Qui fecit celos in in
tellectu: qm̄ Qui firmauit t̄rā ſup aquas:
qm̄ Qui fecit luminaria magna: q̊niam
Solē in potēſtatē diei: qm̄ Lunā et ſtel
las: i poteſtatē noct⁹: qm̄ Qui pcuſſit egip
tū cū ꝑmogenit⁹ eoꝝ: qm̄. Qui eduxit iſrl':
de medio eoꝝ: q̊. In manu potenti et bra
chio excelſo: qm̄. Qui diuiſit mare rubrū:
in diuiſiōes: q̊ Et eduxit iſrl' per medium
ei⁹: qm̄. Et excuſſit pharaonē et v̄tutē ei⁹:
in mari rubro: q̊. Qui tranſduxit ppl'm ſuū
per deſertū: qm̄ Qui percuſſit reges mag
nos: qm̄. Et occidit reges fortes: quoniā.
Seon regē amorreoꝝ qm̄ Et og regē ba
ſan: q̊. Et dedit terrā eoꝝ hereditatem: q̊.
Hereditatē iſrl' ſeruo ſuo: q̊. Quia in hūi
litate nr̄a memor fuit nr̄i: q̊. Et redemit
nos ab inimicis nr̄is: qm̄. Qui dat eſcam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

d̄ni carni: qm̄ Cōfitemi̅ deo celi: qm̄ Cōfi
temi̅ dn̄o dn̄oꝝ: qm̄ in. ẜc. Ps̄. c. xxxvi.
SUp flumi̅a babilonis illic ſedim⁹ et
fleuim⁹: dū recordaremur tui ſyon
In ſalicib⁹ in medio ei⁹: ſuſpēdimus orga
na nr̄a Quia illic i̅terrogauer̄t nos q̇ cap
tiuos duxerūt nos: v̇ba cātionū. Et q̇ ab
duxer̄t nos: hẏmnū cātate nobis de canticis
ſiō. Quō cātabim⁹ cāticū dn̄i i t̄ra aliena
Si oblit⁹ fuero tui hieruſalē: obliuiōi det̄
dextera mea. Adhereat li̅gua mea fauci
bus me̅ ſi nō memi̅ero tui Si nō ꝓpoſue
ro hieruſalē in principio leticie mee. Me
mor eſto dn̄e filioꝝ edō: in die hieruſalem.
Qui dicūt exi̅anite exi̅anite vſq; ad funda
mētū i̅ ea. Filia babilon̅ miſera: beat⁹ q̇
retribuet tibi retributiōe; tuā quā retribui
ſti nob̄ Btūs q̇ tn̄bit et allidet puulos ſuos
COnfitebor [ad petrā. Ps̄. c. xxxvij.
tibi dn̄e in toto corde meo: qm̄ audiſti
v̇ba oris mei In ꝯſpcū āgeloꝝ pſallā tibi
adorabo ad tēplū ſcm̄ tuū et cōfitebor noi̅
tuo. Sup mi̅a tua et v̇itate tua qm̄ mag

Feria ſexta ad [illegible]

nificaſti ſup oē nomē ſcm̄ tuū. In quacūq3
die inuocauero te exaudi me mltiplicab' in
aīa mea vtutē. Cōfiteant tibi dñe oēs re.
ges t̃re: q2 audierūt oīa v̊ba or' tui. Et cā.
tent in vijs dñi: qm̄ magna eſt gloria dñi.
Qm̄ excelſus dñs ⁊ hūilia reſpicit: et alta
a longe cognoſcit. Si ābulauero i medio
tribulatiōis viuificab' me: ⁊ ſup irā inimi
corū meoꝝ extēdiſti manū tuā ⁊ ſaluū me
fecit dext̃a tua. Dñs retribuet ꝑ me dñe
mīa ī ſcl'm: opa manuū tuaꝝ ne deſpicias

DOmie ꝓbaſti me [Ps. c.xxxviij.
⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſio
nē meā ⁊ reſurrectionē meā. Intellexiſti
cogitatōes meas de lōge: ſemitē meā ⁊ fu
nicl'm meū inueſtigaſti Et oēs vias meas
ꝑuidiſti: q2 nō eſt s̃mo i lingua mea. Ecce
dñe tu cognouiſti oīa nouiſſima ⁊ ātiq̄: tu
formaſti me ⁊ poſuiſti ſup me manū tuā.
Mirabilis facta eſt ſciētia tua ex me: ꝯfor.
tata eſt et nō potero ad eā. Quo ibo a ſpū
tuo: et q̄ a facie tua fugiā Si aſcendero in
celū tu illic es: ſi deſcēdero in infernū ades

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Si ſūpſero pēnas meas dilucl'o ⁊ habita
uero ī extremꝭ marꝭ Etenī illuc manꝰ tua
deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua. Et
dixi forſitā tn̄bꝛe ꝯculcabūt me: ⁊ nox illu-
minatio mea ī delicijs meis. Quia tn̄bꝛe
nō obſcurabūt a te ⁊ nox ſicut dies illūia-
bit: ſicut tn̄bꝛe eiꝰ ita et lumē eiꝰ. Quia tu
poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de vte
ro matris mee Cōfitebor tibi qm̄ t̄ribilit̄
magnificatꝰ es: mirabilia opa tua et aīa
mea cognoſcet nimis. Nō eſt occultū os
meū a te qd̄ feciſti in occulto: et ſubſtantia
mea ī inferioribꝰ t̄re. Impfectū meū vide
rūt oculi tui et ī libro tuo oēs ſcribent: dies
formabunt ⁊ nemo in eis Mihi āt nimis
honorificati ſūt amici tui deꝰ nimis ꝯforta
tus ē pͥncipatꝰ eoꝝ. Dinūerabo eos ⁊ ſup
arenā multiplicabunt: exurrexi et adhuc
ſum tecū Si occiderꝭ deꝰ pccōres: viri ſāgui
nū declinate a me Qꝛ dicitꝭ ī cogitatōe: ac-
cipiā ī vanitate ciuitates ſuas Nonne q̄
oderūt te dn̄e oderā: ⁊ ſup īimicos tuos ta
veſcebā Perfecto odio oderā illos: īimici

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Dn̄e probaſti me et cognouiſti me

fci ſūt mihi Probame deꝰ ⁊ ſcito cor meū
interroga me et cognoſce ſemitas meas.
Et vide ſi via iniq̄tatis in me eſt: ⁊ deduc
me in via eterna. Pſ̄ c.xxxix.
Eripe me dn̄e ab hoīe malo a viro ini
quo eripe me Qui cogitauerūt iniq̄tates
in corde: tota die ꝯſtituerūt prelia Acuerūt
liguas ſuas ſicut ſerpētes: venenū aſpidū
ſub labijs eoꝝ Cuſtodi me dn̄e de manu
pctōris: ⁊ ab hoībꝰ iniq̄s eripe me Qui co
gitauerūt ſupplātare greſſus meos abſcō
derūt ſupbi laqueū mihi. Et funes extēde-
runt in laqueū: iuxta iter ſcādalū poſuerūt
mihi. Dixi dn̄o deꝰ meꝰ es tu: exaudi dn̄e
vocē dep̄catiōis mee Dn̄e deꝰ vtus ſalutꝭ
mee: obūbraſti ſup caput meū in die belli.
Nō tradas me dn̄e a deſiderio meo pctō
ri cogitauerūt ꝯtra me ne derelinquas me
ne forte exaltent Caput circuitꝰ eoꝝ: labor
labioꝝ ipſoꝝ operiet eos. Cadent ſup eos
carbones: in ignē deijcies eos in miſerijs
nō ſubſiſtēt. Vir linguoſus nō diriget in
terra: virū iniuſtū mala capiēt in interitu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

a̅ A viro iniquo eripe me

Cognoui q̈a faciet dñs iudiciũ inopꝫ ⁊ vi
dictã paupũ. Verũtñ iuſti ↄfitebunt̃ noĩ
tuo ⁊ habitabũt rcti cũ vultu tuo. Pſ. c.xl

DOmiue clamaui ad te exaudi me: in
tende voci mee cum clamauero ad
te. Dirigatur orõ mea ſicut incenſum in
ↄſpcũ tuo eleuatio manuum meaꝝ ſacrifi
ciũ veſptinum. Pone dñe cuſtodiam ori
meo: ⁊ oſtiũ circũſtãtie labijs meꝭ Nõ de
clines cor meũ in v̈ba malicie: ad excuſan-
das excuſatões in pctis Cũ hoibus opan
tib⁹ iniqtatẽ ⁊ nõ ↄmunicabo cũ electꝭ coꝝ
Corripiet me iuſtus ĩ miã ⁊ ĩcrepabit me
oleũ ãt pctõris nõ impinguet caput meũ
Qm̃ adhuc ⁊ orõ mea in bñplacitꝭ coꝝ: ab
ſorpti ſũt iũcti petre iudices coꝝ. Audiẽt
v̈ba mea qm̃ potuerũt ſicut craſſitudo tre:
erepta eſt ſup terrã Diſſipata ſũt oſſa no
ſtra ſec⁹ ĩfernũ q̈a ad te dñe dñe oculi mei
in te ſperaui nõ auferes aĩaꝫ meã. Cuſto-
di me dñe de laq̈o quẽ ſtatuerũt mihi: et a
ſcãdalis opãtiũ iniqtatẽ. Cadẽt ĩ retiacl'o
ei⁹ pctõres ſingulariť ſũ ego donec trãſeã

a̅ Domine clamaui ad te exaudi me

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Voce mea ad dñz clamaui [Pš c.xli
voce mea ad dñm deprecatus ſum.
Effundo in ɔſpcũ ei⁹ orõem meã:et tribu
latõem meã ãte ipſũ p̃nũcio In deficiẽdo
ex me ſpiritum meũ:⁊ tu cognouiſti ſemĩ
tãs meas In via hac qua ãbulabã:abſcõ
derũt ſupbi laqueũ mihi. Cõſiderabã ad
dexterã ⁊ videbã: ⁊ nõ erat q̇ cognoſceret
me. Periȷ̈t fuga a me:⁊ nõ eſt qui reqrat
aĩam meã. Clamaui ad te dñe dixi tu es
ſpes mea portio mea in terra viuentium
Intẽde ad dep̃catõem meã q̇a huĩliatus
ſũ nimis. Libera me a pſeqntib⁹ me:q̇a
ɔfortati ſũt ſup me. Educ de cuſtodia aĩaʒ
meã ad ɔfitẽdũ noĩ tuo: me expectãt iuſti
donec retribuas mihi. Pſal.c xlij

Domine exaudi orõeʒ meã aurib⁹ pcĩ
pe obſecratõeʒ meã ĩ vitate tua exau
di me ĩ tua iuſticia. Et nõ intres ĩ iudiciũ
cũ ſeruo tuo q: nõ iuſtificabit in ɔſpcũ tuo
oĩs viuẽs. Quia pſecut⁹ eſt inimic⁹ aĩam
meã:huĩliauit in terra vitã meã Colloca
uit me in obſcurĩs ſicut mortuos ſcli:⁊ anxĩ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

atus eſt ſuꝑ me ſpūs meus ī me turbatuꝫ
eſt coꝛ meū. Memoꝛ fui dieꝝ ātiqꝛū medi-
tatꝰ ſū in oībꝰ opibus tuis: ī fctīs manuū
tuarū meditabar Expādi manus meas
ad te: anima mea ſicut t̓ra ſine aqua tibi.
Velocit̓ exaudi me dn̄e: defecit ſpūs meꝰ.
Nō auertas faciē tuā a me: et ſimilis ero
deſcēdētibus ī lacū. Auditā fac mihi ma
ne miaꝫ tuā q̇a in te ſꝑaui Notā fac mihi
viā in qua ābulē: q̇a ad te leuaui aīaꝫ meā
Eripe me de inimicꝭ meꝭ dn̄e ad te ꝯfugi:
doce me fac̓ volūtatē tuā qꝛ deꝰ meꝰ es tu
Spūs tuꝰ bonꝰ deducet me ī t̓rā rcāꝫ ꝓp̓
nomē tuū dn̄e viuificabꝭ me in eq̄tate tua
Educes de tribulatōe aīam meā: ⁊ ī miā
tua diſꝑdes oēs inimicos meos Et ꝑdes
oēs q̇ tribulāt aīaꝫ meā qm̄ ego ſuꝰ tuꝰ ſū
BEnedictꝰ dn̄s deꝰ meus [Pš. c.xliij.
q̇ docet manꝰ meas ad ꝑliū ⁊ digitos
meos ad bellū. Mia mea ⁊ refugiū meū
ſuſceptoꝛ meꝰ et liberatoꝛ meꝰ Protectoꝛ
meus ⁊ in ip̄o ſꝑaui qui ſubdis ꝑplm̄ meū
ſub me. Dn̄e q̇d eſt hō q̇a īnotuiſti ei: aut

filiꝰ hoīs q̄a reputás eū Homo vanitati
ſimilis fcūs ē: dies eiꝰ ſicut vmbra p̄tereūt
Dn̄e iclina celos tuos ⁊ deſcēde: tāge mō
tes ⁊ fumigabūt Fulgura coruſcatōē; et
diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas ⁊ con
turbabis eos. Emitte manū tuā de alto
eripe me et libera me de aq̄s multis: et de
manu filioꝝ alienoꝝ. Quoꝝ os locutū eſt
vanitatē: et dextera eoꝝ dextera iniq̄tatis
Deꝰ cāticū nouū cātabo tibi: in pſalterio
decacordo pſallā tibi Qui das ſalutē regi-
bus q̄ redemiſti dauid ſeruū tuum: de gla
dio maligno eripe me Et erue me de ma
nu filioꝝ alienoꝝ quoꝝ os locutū eſt vani-
tatē: ⁊ dextera coꝝ dextera iniq̄tatꝭ Quoꝝ
filij ſicut nouelle plātatōes ī iuuētute ſua
Filie eorū cōpoſite: circū ornate vt ſimili
tudo tēpli Promptuaria eoꝝ plena: eructā
tia ex hoc in illud Oues eoꝝ fetoſe abūdā-
tes in egreſſibꝰ ſuiꝭ: boues eoꝝ craſſe. Nō
eſt ruina macerie neq; trāſitꝰ neq; clamor
in plateꝭ eoꝝ Beatū dixerūt p̄p̄lz cuiꝰ hec ſūt
btūs p̄p̄ls cuiꝰ dn̄s deꝰ eius. Pſ. c.xliiij.

Exaltabo te deꝰ meꝰ ⁊ bñdicā noī tuo ī
ſeclm: ⁊ in ſeclm ſcli. Per ſingl'os dies
bñdicā tibi ⁊ laudabo nomē tuū in ſeclm ⁊
in ſeclm ſcli. Magnꝰ dñs ⁊ laudabilis nimꝭ
⁊ magnitudīs eiꝰ non eſt finis. Gñatio et
gñatio laudabit opa tua ⁊ potēciā tuā pro
nūciabūt. Magnificētiā glorie ſanctitatꝭ
tue loqnť: ⁊ mirabilia tua narrabunt. Et
v̾tutē terribiliū tuorū dicēt: ⁊ magnitudi-
nē tuā narrabūt. Meōriā abūdātie ſuaui-
tatꝭ tue eructabūt: ⁊ iuſticia tua exultabūt.
Miſerator ⁊ mi̾oꝛs dñs: patiēs et multū
mi̾oꝛs. Suauis dñs vniuerſis ⁊ miſerati
ones eiꝰ ſup oīa opa eiꝰ. Cōfiteāť tibi dñe
oīa opa tua ⁊ ſci tui bñdicēt tibi. Gl'aꝫ reg-
ni tui dicēt: ⁊ potēciā tuā loqnť. Ut notā
faciāt filijs hoīꝫ potēciā tuā: ⁊ gl'aꝫ magni
ficētie regni tui. Regnū tuū regnū oīꝫ ſe-
cl'oꝝ ⁊ dñatio tua in oī gñatōe ⁊ gñationē.
Fidelis dñs ī oībꝰ v̾bꝭ ſuꝭ: et ſctūs in oībꝰ
opibus ſuis. Alleuat dñs oēs q̇ corruunt
⁊ erigit oēs eliſos. Oculi oīm in te ſperāt
dñe: ⁊ tu das eſcā illoꝝ ī ōni tpe oportuno.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Aperis tu manū tuā ⁊ iples ōne animal
bñdictōe. Iuſtus dñs in oīb⁹ vijs ſuis: ⁊
ſcūs in oīb⁹ opib⁹ ſuꝭ. Prope eſt dñs oīb⁹
inuocātibus eū: oibus inuocātib⁹ eū i vitate
Voluntatē timentiū ſe faciet ⁊ dep̄catiōem
eoꝝ exaudiet ⁊ ſaluos faciet eos Cuſtodit
dñs oēs diligētes ſe: ⁊ oēs pctōres diſꝑdet
Laudatōem dñi loquet᷑ os meū: ⁊ bene,
dicat oīs caro noī ſcō ei⁹ in ſcl'ꝫ ⁊ in ſclm ſcl'i
Lauda aīa mea dominū [Ps.c.xlv
laudabo dominū i vita mea: pſallā
deo meo q̄ꝫ diu fuero Nolite ɔfidere i p̄n,
cipib⁹: i filijs hoīꝫ i q̄bus nō eſt ſal⁹ Exibit
ſpūs ei⁹ et reuertet᷑ in terrā ſuā: in illa die
p̄ibūt oēs cogitatōes eoꝝ Btūs cui⁹ deus
iacob adiutor ei⁹: ſpes ei⁹ in dño deo ipſius
q̄ fecit celū ⁊ terrā mare ⁊ oīa q̄ in eis ſunt
Qui cuſtodit vitatē in ſclꝫ: facit iudiciū iniu
riā patiētib⁹ dat eſcā eſuriētib⁹. Dñs ſol,
uit cōpeditos: dñs illuminat cecos. Dñs
erigit eliſos dñs diligit iuſtos Dñs cuſto
dit aduenas pupillū ⁊ viduā ſuſcipiet ⁊ vi
as pctōꝝ diſꝑdet. Regnabit dñs i ſecula

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

añ Laudabo dñm meū in vita mea

de⁹ tu⁹ ſyō i gñatōe ꝛ gñatōez. Pš. c xlvi.
Laudate dñ: qm̄ bon⁹ eſt pſalm⁹: deo
nr̄o ſit iocunda decoraq; laudatio.
Edificās hieruſalē dn̄s: diſpſiones iſrae.
lis ꝯgregabit. Qui ſanat cōtritos cor: ꝛ
alligat ꝯtritiōes eorū Qui numerat mul
titudinē ſtellarū: et oībus eis noīa vocās
Magn⁹ dn̄s nr̄ ꝛ magna vtus ei⁹: ꝛ ſapie
eius nō eſt numer⁹ Suſcipies mãſuetos
dn̄s: hūilias āt pctōres vſq; ad ṫrā Preci
nite dn̄o i ꝯfeſſione: pſallite deo nr̄o in cy.
thara Qui operit celū nubib⁹: ꝛ parat ṫre
pluuiā Qui ꝓducit in mōtib⁹ fenū: et her
bā ſeruituti hoīm Qui dat iumēt⁹ eſcā ip.
ſorū: ꝛ pullis coruoꝝ inuocātib⁹ eū Nō in
fortitudīe equi volūtatē habebit: nec in ti.
biȷs viri bn̄placitū erit ei Beneplacitū eſt
dn̄o ſup timētes eū: et in eis q̄ ſperant ſup
Lauda hieru- [mia ei⁹. Pš. c. xlvij.
ſalē dn̄m: lauda deū tuū ſyon. Qm̄
ꝯfortauit ſeras portaꝝ tuaꝝ: bn̄dixit filiȷs
tuis i te Qui poſuit fines tuos pacē: et adi
pe frumēti ſaciat te. Qui emittit eloquiū

añ Deo nr̄o iocunda ſit laudatio

ſuū terre: velocit᷑ currit ſermo ei⁹ Qui dat
niuē ſicut lanā nebulā ſicut cinerē ſpargit
Mittit criſtallū ſuū ſicut buccellas: an̄ fa.
ciē frigoris ei⁹ q̇s ſuſtinebit Emittet v̇bū
ſuū ⁊ liq̄faciet ea: flabit ſpūs ei⁹ et fluēt aq̄
Qui annūciat v̇bū ſuū iacob: iuſticias et
iudicia ſua iſrl᷑. Nō fecit talit᷑ oī nationi ⁊
iudicia ſua nō manifeſtauit eis. P. c. xlviij

LAudate dn̄m de celis: laudate eū in
excelſis. Laudate eū oēs angeli ei⁹
laudate eū oēs v̇tutes eius. Laudate eū
ſol et luna: laudate eū oēs ſtelle ⁊ lumen.
Laudate eum celi celoꝝ: ⁊ aq̄ oēs q̄ ſup ce
los ſūt laudēt nomē dn̄i Quia ipſe dixit et
facta ſūt: ipſe mādauit et creata ſūt. Sta.
tuit ea ī ſcl᷑ⁱ ⁊ in ſcl᷑ᵐ ſcl᷑ⁱ: p̄ceptū poſuit ⁊ nō
p̄teribit. Laudate dn̄: de terra: dracones
⁊ oēs abyſſi Ignis grādo nix glacies ſpūs
ꝓcellaꝝ: q̄ faciūt verbū ei⁹. Montes ⁊ oēs
colles: ligna fructifera et oēs cedri. Beſtie
⁊ vniuerſa pecora: ſerpētes et volucres pē
nate. Reges terre et ōnes ppl᷑i: principes
⁊ oēs iudices terre. Iuuenes et virgines

ſenes cū iunioꝛib⁹ laudēt nomen dñi:et ex
altatū eſt nomē ei⁹ ſoli⁹ Cōfeſſio ei⁹ ſup ce-
lū ⁊ terrā:⁊ exaltauit coꝛnu ppli ſui Hȳn⁹
oīb⁹ ſcis ei⁹ filijs iſrl' ppl'o appropiquāti ſibi
CAntate dño cāticū nouū [Pſ. c.xlix
laus ei⁹ in eccleſia ſcōꝝ. Letet' iſrael
in eo q̄ fecit eū;⁊ filie ſyō exultēt i rege ſuo
Laudēt nomē ei⁹ i choꝛo:in tympano ⁊
pſalterio pſallāt ei Quia bñplacitū ē dño
in ppl'o ſuo:⁊ exultauit māſuetos in ſalutē
Exultabūt ſcī i glīa:letabūt' i cubilib⁹ ſuis
Exultatōes dei i gutture eoꝝ:⁊ gladij an
cipites in manib⁹ eoꝝ Ad faciēdā vindic-
tā in natōib⁹;icrepatōes in ppl'is Ad alli-
gādos reges eoꝝ ī ꝯpedib⁹:⁊ nobiles eoꝝ
in manicis ferreis. Ut faciāt i eis iudiciū
ꝯſcriptū:glīa hec eſt oīb⁹ ſcis ei⁹. Pſ.c.l.
LAudate dñm i ſctis eius:laudate eū
i firmamēto v̄tutis eius Laudate
eū in v̄tutibus eius laudate eū ſ'm mltitu
dinē magnitudīs eius Laudate eū in ſo
no tube:laudate eū in pſalterio ⁊ cythara
Laudate eū i tympano ⁊ choꝛo:laudate

eū in cordis ⁊ organo Laudate eū ī cym-
balis bñſonātib⁹: laudate eū in cymbalis
iubilatōis: oīs ſpūs laudet dñm.

¶ Canticū Eſaie ca.° xij.°

Confitebor tibi dñe qm̄ iratus es mihi:
ↄuerſus eſt furor tu⁹ ⁊ ↄſolat⁹ es me. Ecce
deus ſaluator me⁹ fiducialr̄ agā ⁊ nō time
bo. Quia fortitudo mea et laus mea dñs
⁊ fctūs eſt mihi in ſalutē. Haurietis aq̄s
ī gaudio de fontibus ſaluatoris ⁊ dicetis ī illa
die ↄfitemini dño ⁊ inuocate nomē eius No
tas facite ī popul' adinuentōes eius memē
tote qm̄ excelſū ē nomē eius. Cātate dño
qm̄ magnifice fecit annunciate hoc in uni
uerſa tra Exulta ⁊ lauda habitatio ſyon:
q: magnus in medio tui ſctūs iſrael.

¶ Canticū Ezechie

Ego dixi in dimi
dio dierū meorū: vadā ad portas inferi
Queſiui reſiduū ānorū meorū: dixi nō ui
debo dñz deū in terra uiuētiū Nō aſpiciā
hoēm vltra: ⁊ habitatorē q̄etis Generatio
mea ablata eſt ⁊ ↄuoluta eſt a me quaſi ta
bernaculū paſtorū Preciſa eſt velut a ter-

ente vita mea dum adhuc ordirer ſuccidit
me de mane vſq; ad veſperam finies me.
Sperabā vſq; ad mane q̄ſi leo: ſic ꝯtriuit
oīa oſſa mea De mane vſq; ad veſperā fi
nies me ſicut pullus hyrūdis ſic clamabo
meditabar vt colūba. Attenuati ſūt oculi
mei ſuſpicientes in excelſo Dn̄e vi patior
reſpōde ꝓ me: q̄d dicā aut q̄d reſpondebit
mihi cū ipſe fecerit Recogitabo tibi ōnes
ānos meos: ī amaritudīe aīe mee Dn̄e ſi
ſic viuit᷑ et ī talibꝰ vita ſpūs mei corripies
me ⁊ viuificabis me ⁊ in pace amaritudo
mea amariſſima. Tu āt eruiſti aīaʒ meā
vt nō periret: ꝓieciſti poſt tergū tuū ōnia
pctā mea. Quia nō infernus ꝯfitebit᷑ tibi
neq; mors laudabit te: nō expectabūt qui
deſcēdūt ī lacū v̇itatē tuā Viuēs viuēs ip
ſe ꝯfitebit᷑ tibi ſicut ⁊ ego hodie pater filijs
notā faciet v̇itatē tuā. Dn̄e ſaluū me fac
⁊ pſalmos nr̄os cātabimꝰ cūctꝭ diebꝰ vite
nr̄e in domo dn̄i. ¶ Canticū Anne.

Exultauit cor meū in dn̄o ⁊ exaltatū ē
cornu meū in deo meo. Dilatatū eſt

cor meũ ſup inimicos meos qa letata ſũt in
ſalutari ſuo. Nõ eſt ſctũs vt eſt dñs neqꝫ
ei eſt aliꝰ extra te: ⁊ nõ eſt fortꝰ ſicut deus nr̃
Nolite mltiplicare loq: ſublimia gliãtes
Recedãt vetera de ore vr̃o qꝛ deus ſciẽtiaꝝ
dñs eſt ⁊ ipſi pparant cogitatões Arcus
fortiũ ſuperatꝰ eſt: ⁊ ifirmi accincti ſũt robore
Repleti prius ꝓ panibꝰ ſe locauerũt: et fa-
melici ſaturati ſũt. Donec ſterilis peperit
plurimos: et q̃ multos habebat filios ifir
mata eſt Dñs mortificat et viuificat: ⁊ de
ducit ad iferos ⁊ reducit Dñs pauperem
facit et ditat: hũiliat ⁊ ſubleuat. Suſcitãs
de puluere egenũ ⁊ de ſtercore erigẽs pau
perẽ Ut ſedeãt cũ pncipibꝰ: ⁊ ſoliũ glie te
neãt. Dñi enĩ ſũt cardies t̃re ⁊ poſuit ſup
eos orbẽ. Pedes ſctõꝝ ſuoꝝ ſeruabit ipĩ
in tñbꝛis cõticeſcẽt: qꝛ nõ in fortitudine ſua
roborabit vir. Dñz formidabũt adũſarij
eius: ⁊ ſup ipõs i celo tonabit Dñs iudica
bit fines t̃re ⁊ dabit ipĩj regi ſuo ⁊ ſublima-
bit cornu chriſti ſui. Cãticũ Moſi
Cantemꝰ dño glorioſe enĩ magnificatꝰ ẽ

equū ⁊ aſcēſorē deiecit ī mare. Fortitudo
mea ⁊ laus mea dn̄s ⁊ fcūs eſt mihi in ſa
lutē. Iſte deꝰ meus ⁊ glificabo eū deꝰ pr̄is
mei ⁊ exaltabo eū Dn̄s q̄ſi vir pugnator
oīps nomē eius: currus pharaōis ⁊ exerci
tū eius ꝓiecit ī mare. Electi pncipes eius
ſubmerſi ſūt in mari rubro: abyſſi operuerūt
eos deſcēderūt in ꝓfundū q̄ſi lapis. Dexte
ra tua dn̄e magnificata eſt in fortitudine
dextera tua dn̄e ꝑcuſſit inimicū ⁊ ī multitu
dīe glīe tue depoſuiſti aduerſarios meos.
Miſiſti irā tuam q̄ deuorauit eos ſicut ſti
pulā: ⁊ in ſpū furoris tui ꝯgregate ſūt aque
Stetit unda fluēs ꝯgregate ſūt abyſſi in
medio mari Dixit inimicꝰ ꝑſequar et ꝯpre
hendā: diuidā ſpolia implebitur aīa mea
Euaginabo gladiū meū: interficiet eos
manus mea Flabit ſpūs tuꝰ ⁊ operuit eos
mare: ſubmerſi ſūt q̄ſi plūbū in aquis ve-
hemētibꝰ. Quis ſimilis tui in fortibꝰ dn̄e:
q̄s ſimilis tui magnificatꝰ in ſcītate terribil'
atq; laudabilis ⁊ faciēs mirabilia Exten-
diſti manū tuam et deuorabit eos terra.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

dux fuiſti in mīa tua ppl'o quem redemiſti
Et portaſti eū in fortitudīe tua ad habita
culū ſcm̄ tuū. Aſcēderūt ppl'i et irati ſunt:
dolores obtinuerūt habitatores philiſtim
Tūc cõturbati ſūt pncipes edō robuſtos
moab obtinuit tremor obrigauerunt oēs
habitatores chanaan Irruat ſup eos for
mido: et pauor in magnitudīe brachij tui.
Fiāt īmobiles q̄ſi lapis donec ptranſeat
ppl's tuus dn̄e: donec ptrāſeat ppl's tuꝰ iſte
quē poſſediſti Introduces eos et plātabiꝭ
ī mōte hēditatꝭ tue firmiſſimo habitac'lo
tuo qđ opatꝰ es dn̄e. Sāctuariū tuū dn̄e
qđ firmauerūt manꝰ tue: dn̄s regnabit ī
eternū ⁊ vltra. Ingreſſus eſt enī pharao
cū curribꝰ ⁊ eq̄tibus eiꝰ in mare: ⁊ reduxit
ſup eos dn̄s aquas marꝭ Filij āt iſrl' ābu
lauerūt p ſiccū ī medio eiꝰ. Cāticū abacuc.
DOmine audiui auditionē tuam et ti
mui Dn̄s opus tuū: in medio anno
rū viuifica illud. In medio annorū notū
facies cū iratus fueris miſericordie recor
daberis. Deus ab auſtro veniet: et ſctūs

de mōte pharā Aperuit celos glīa eius: ⁊
laudis eiꝰ plena eſt t̄ra Splēdor eiꝰ vt lux
erit cornua ī manibꝰ eiꝰ Ibi abſcōdita eſt
fortitudo eiꝰ: añ faciē eiꝰ ibit mors Egredi
etur diabolus añ pedes eiꝰ: ſtetit et mēſus
eſt terrā Aſperit ⁊ diſſoluit gētes ⁊ ꝯtriti
ſūt mōtes ſcl'i. Incuruati ſūt colles mūdi
ab itineribꝰ et̄nitatis eiꝰ Pro iniq̄tate vi
di tētoria ethyopie: turbabunt pelles t̄re
madiā Nunq̄d in fluminibꝰ iratꝰ es dñe
aut ī flumībus furor tuus vl' in mari īdig
natio tua Qui aſcēdes ſup equos tuos: et
q̄drige tue ſaluatio. Suſcitās ſuſcitabꝭ ar
cū tuū: iuramēta tribibꝰ q̄ locutꝰ es Flu.
uios ſcindes t̄re viderūt te et doluer̄t: mō
tes gurges aquaꝝ trāſijt. Dedit abyſſus
vocē ſuam ⁊ altitudo manus ſuas leuabit
Sol et luna ſteterūt in habitaculo ſuo in
luce ſagittaꝝ ſuaꝝ ibūt: ī ſplēdore fulgura
tis haſte tue In fremitu ꝯculcabis terrā:
⁊ ī furore obſtupefacies gētes. Egreſſus
es in ſalutē ppl'i tui: in ſalutē cū chriſto tuo
Percuſſiſti caput de domo īpij denuda.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ſti fūdamētū eius vſq; ad collū Maledixi.
ſti ſceptrꝫ eius capiti bellatoꝝ eius venīēti
bus vt turbe ad diſpgendū me Exultatio
eoꝝ ſicut ei⁹ q̄ deuorat pauperē ī abſcōdito
Viā feciſti ī mari: eq̄s tuis in luto aquaꝝ
multaꝝ Audiuit ꝯ cōturbatus ē vēter me
us: a voce cōtremuerūt labia mea Ingredi
atᷣ putredo ī oſſibus meꝫ: ꝯ ſubtᷣ me ſcatiat
Vt requieſcā ī die tribulatōis: ꝯ aſcendā ad
pplm ſuccītū nr̄m Ficus enī nō florebit:
ꝯ nō erit germē ī vineis Mētietᷣ opus oli.
ue: ꝯ arua nō afferēt cibū Abſcidetᷣ de oui
li pecus: ꝯ nō erit armētū ī p̄ſepibus Ego
aūt in dn̄o gaudebo: et exultabo in deo ieſu
meo Deus dn̄s fortitudo mea: ꝯ ponet pe
des meos tanq̄ꝫ ceruorum Et ſup excelſa
mea deducet me victor ī pſalmis canentē.

Cāticū Moſi Deutero. xxxiij.

Audite celi q̄ loquar: audiat terra ver
ba oris mei Cōcreſcat vt pluuia doctrina
mea: fluat vt ros eloq̄ū meū. Quaſi ym.
ber ſup herbā ꝯ q̄ſi ſtille ſup germia: q̄r no
mē dn̄i inuocabo Date magnificētiā deo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

nr̄o dei p̄fecta ſūt op̄a ⁊ oēs vie ei⁹ iudicia.
Deus fidelis abſq; vlla iniq̄tate iuſtus et
rect⁹ peccauerūt ei ⁊ nō filij eius i ſordib⁹.
Gn̄atio praua atq; pu̾ſa hecciereddis
dn̄o: pp̄le ſtulte inſipiēs Nūq̄d nō ipe eſt
pater tu⁹ q̄ poſſedit ⁊ fecit ⁊ creauit te Me.
mēto dieꝝ āti q̄rū cogita gn̄acōes ſinglas
Interroga patrē tuū ⁊ annunciabit tibi
maiores tuos ⁊ dicēt tibi. Qn̄ diuidebat
altiſſimus gētes: qn̄ ſeparabat filios adā
Cōſtitui t̄minos pplor: iuxta nūerū filio
rū iſrl̄ Pars āt dn̄i ppl's ei⁹: iacob funicu
lus hēditat⁹ eius Inuenit eū i t̄ra deſerta
i loco horror⁹ ⁊ vaſte ſolitudis Circūduxit
eū ⁊ docuit ⁊ cuſtodiuit eū q̄ſi pupillā ocu
li ſui Sicut aq̄la puocās ad volandū pul
los ſuos et ſup eos volitās Expādit alas
ſuas ⁊ aſſūpſit eū atq; portās i humer⁹ ſui⁹
Dn̄s ſolus dux ei⁹ fuit: ⁊ nō erat cū eo de⁹
alienus Cōſtituit eū ſup excelſa; t̄rā vt co
mederet fruct⁹ agroꝝ. Vt ſugeret mel de
petra oleūq; de ſaxo duriſſimo Butuꝝ de
armēto et lac de ouibus cū adipe agnorū.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

⁊ arietũ filioꝝ baſã Et hircos cũ medulla
trici: vt ſanguinẽ vue biberent meraciſſi-
mũ Incraſſatus ẽ dilectus ⁊ recalcitrauit
ĩcraſſatus ĩpinguatus dilatat⁹ Dereliq̃t
deũ factorẽ ſuũ: ⁊ receſſit a deo ſalutari ſuo
Prouocauerũt eũ in dijs alienis: ⁊ in abo
minatõibus ad iracũdiã ꝯcitauerũt Im
molauerũt demonijs et nõ deo: dijs q̃s ig
norabãt Noui recẽteſq; venerunt q̃s nõ
coluerũt patres eoꝝ. Deũ q̃ te genuit de-
reliq̃ſti: ⁊ oblitus es dñi creatoris tui Vidit
dñs ⁊ ad iracũdiã ꝯcitat⁹ eſt q2 ꝓuocauerũt
eũ filij ſui ⁊ filie. Et ait abſcõdã faciẽ meã
ab eis: et ꝯſiderabo nouiſſima eoꝝ. Gñã
tio enĩ ꝑuerſa eſt: et infideles filij Ipſi me
ꝓuocauerũt in eo q̃ nõ erat deus: et irrita
uerũt ĩ vanitatibus ſuis Et ego ꝓuocabo
eos in eo q̃ nõ eſt ppl's: ⁊ in gẽte ſtulta irri
tabo eos Ignis ſuccẽſus eſt ĩ furore meo:
⁊ ardebit vſq; ad ĩferni nouiſſima Deuo
rabitq; terrã cũ germĩe ſuo: ⁊ mõtiũ fũda
mẽta cõburet Cõgregabo ſup eos mala
⁊ ſagittas meas cõplebo ĩ eis Cõſumẽt

fame et deuorabūt eos aues moꝛſu amariſſimo Dētes beſtiaꝝ immittā i eos: cū furore trahētiū ſup terrā atq; ſerpētiū. Foꝛis vaſtabit eos gladius ⁊ itus pauoꝛ: iuuenē ſimꝰ ac v̓ginē lactātē cū hoīe ſene. Et dixi vbi nā ſūt: ceſſare faciā ex hoībus meōꝛiā eoꝝ Sed ꝑpter irā īimicoꝝ diſtuli: ne foꝛte ſupbirēt hoſtes eoꝝ. Et dicēt manus nr̄a excelſa ⁊ nō dn̄s fecit hec oīa Gēs abſq; cōſilio ē ⁊ ſn̄ prudētia: vtinā ſaperēt et intelligerēt ac nouiſſima ꝓuiderēt Quō ꝑſeqbatꝰ vnus mille: et duo fugarēt decē milia Nōne ideo qꝛ deꝰ ſuꝰ vendidit eos: ⁊ dn̄s ꝯcluſit illos Nō enī eſt deus nr̄ vt dij eoꝝ ⁊ inimici nr̄i ſunt iudices De vinea zodomoꝛū vinū eoꝛū: ⁊ de ſuburbanꝭ gomoꝛre Vua eoꝝ vua fellis ⁊ botrꝰ amariſſimus Fel draconū vinū eoꝛū: ⁊ venenū aſpidū inſanabile Nōne hec ſūt ꝯdita apd̓ me: ⁊ ſignata i theʒaurꝭ meꝭ Mea eſt vltio ⁊ ego retribuā eis in tēpoꝛe: vt labatur pes eoꝝ Iuxta ē dies ꝑditōis ⁊ adeſſe feſtināt tpa Iudicabit dn̄s pplm̄ ſuū: et in ſeruis ſuis

miſerebit. Videbit qd' īfirmata ſit manꝰ
clauſi q̄qz defecerūt reſiduiqz cōſūpti ſunt
Et dicēt vbi ſūt dij eorū: in q̄bus habebāt
fiduciā. De q̄rū victimis comedebāt adi-
pes: et bibebāt vinū libaminū. Surgāt et
opitulēt vobꝰ: et in neceſſitate vos ꝓtegāt
Videte qd' ego ſim ſolus et nō ſit aliꝰ deus
p̄ter me Ego occidā et ego viuere faciam
ꝑcutiā et ego ſanabo et nō eſt q̄ de manu
mea poſſit eruere Leuabo ad celum ma
nū meā: et dicā viuo ego ī eternū Si acue
ro vt fulgur gladiū meū: et arripuerit iu-
diciū manꝰ mee. Reddā vltionē hoſtibꝰ
meis: et his q̄ oderūt me retribuā Inebria
bo ſagittas meas ſanguie: et gladiꝰ meus
deuorabit carnes De cruore occiſorū et de
captiuitate nudati inimicoꝝ capitꝭ Lau
date gētes p̄pl'm eiꝰ: q̄a ſanguinē ſeruoꝝ ſuo
rū vlciſcet. Et vindictā retribuet ī hoſtes
eorū: et ꝓpicius erit terre populi ſui.

¶ Canticū triū puerorū.

Benedicite oīa opa dn̄i dn̄o: laudate et
ſuperexaltate eū in ſc'la. Bn̄dicite āgeli dn̄i

Bñd rores et pruina dño: bñd gelu et frigus dño

dño bñdicite celi dño. Bñdicite aque oẽs
que sup celos sũt dño: bñdicite oẽs virtutes
dñi dño Bñdicite sol et luna dño: bñdicite
stelle celi dño Benedicite ymber et ros dño
bñdicite oĩs spũs dei dño Benedicite ignis
et estus dño: bñdicite frigus et estas dño.
Benedicite glacies et niues dño: bñdicite
noctes et dies dño Benedicite lux ⁊ tñbre
dño: bñdicite fulgura ⁊ nubes dño Bene
dicat t̃ra dñm: laudet et superaltet eũ ĩ scl'a.
Bñdicite mõtes ⁊ colles dño bñdicite vni
uersa germinãtia ĩ t̃ra dño. Bñdicite fõ
tes dño: benedicite maria ⁊ flumina dño
Bñdicite cete ⁊ oĩa q̃ mouent in aq̃s dño
bñdicite oẽs volucres celi dño. Bñdicite
oẽs bestie ⁊ pecora dño: bñdicite filij hoĩ
dño. Bñdicat isrl' dñm: laudet et superaltet
eũ ĩ scl'a. Bñdicite sacerdotes dñi dño: bñ
dicite serui dñi dño Benedicite spũs ⁊ aĩe
iustoꝝ dño: bñdicite sci ⁊ hũiles corde dño
Benedicite anania azaria misael dñs lau
date et superaltate eũ in scl'a Bñdicamus
patrẽ et filiũ cũ scõ spũ: laudem⁹ et super.

altem? eũ i ſclá Bñdict? es dñe i firmamẽ
to celi: et laudabil' et gl'oſus ꝛ ſuperaltatus
in ſecula. ¶ Canticũ Zacharie.
BEnedict? dñs deus iſrl' q̇a viſitauit et
fecit redẽptionẽ plebi ſue. Et erexit cornu
ſalut; nob': ĩ domo dauid pueri ſui Sicut
locut? eſt p os ſcõꝝ: q̇ a ſcl'o ſt̃ ꝓphetaꝝ eius
Salutẽ ex inimic; nr̃is: et de manu oim̃ q̇
oderũt nos Ad faciẽdã miam cũ prĩbus
nr̃is: et memorari teſtamẽti ſui ſcti Iuſiu
randũ qḋ iurauit ad abraã prẽm nr̃m; da-
turũ ſe nob;. Ut ſine timore de manu ini-
micoꝝ nr̃oꝝ liberati ſeruiam? illi In ſãcti
tate et iuſticia corã ipſo: oĩbus dieb? nr̃is.
Et tu puer propheta altiſſimi vocaberis
preibis enĩ añ faciẽ dñi parare vias eius.
Ad dandã ſcientiã ſalutis plebi eius: ĩ re
miſſionẽ pctõꝝ eoꝝ. Per viſcera mĩe dei
noſtri: in q̇bus viſitauit nos oriẽs ex alto.
Illuminare his qui in tenebris et in vm-
bra mortis ſedẽt: ad dirigendos pedes no
ſtros in viam pacis.

¶ Canticũ beate virginis Marie.

MAgnificat aīa mea dn̄m Et exulta
uit ſpūs meus: in deo ſalutari meo
Q: reſpexit hūilitatem ācille ſue: ecce enī
ex h̄ beatā me dicēt oēs gn̄atiōes Q: fecit
mihi magna q̄ potēs eſt: ⁊ ſcm̄ nomē eius
Et mīa eiꝰ a ꝓgenie in ꝓgenies: timētibꝰ
eū Fecit potēciā ī brachio ſuo: diſpſit ſup.
bos mēte cordis ſue Depoſuit potētes de
ſede: ⁊ exaltauit hūiles. Eſurietes īpleuit
bonꝭ: ⁊ diuites dimiſit īanes. Suſcepit iſ-
rael puerū ſuū recordatꝰ mīe ſue Sicut lo
cutꝰ eſt ad prēs nr̄os: abraā ⁊ ſemī eiꝰ ī ſc'a

Canticū Simeonis

NUnc dimittꝭ ſeruū tuū dn̄e: ſc̄m v̄bū
tuū in pace Quia viderūt oculi mei: ſaluta
re tuū Qđ paraſti: an̄ faciē oīm populoꝝ
Lumē ad reuelationē gētiū: ⁊ gl'am ple
bꝭ tue iſrl̄. Cāticū Ambroſij ⁊ Auguſtini

TE deū laudamus: te dn̄m ꝯfitemur.
Te eternū prēm oēs terra venerat
Tibi oēs angeli: tibi celi ⁊ vniuſe poteſta
tes Tibi cherubin ⁊ ſeraphin: inceſſabili
voce proclamant Sctūs Sctūs Sctūs

dñs de⁹ ſabaoth. Pleni ſūt celi ⁊ tĕra ma
ieſtatis glīe tue. Te gl'oſus apl'oꝝ chorus
Te ꝑphetarū laudabilis nūer⁹ Te mar
tyrū cādidat⁹ laudat exercit⁹ Te per orbē
terraꝝ ſctā ↄfitet' eccleſia. Patrē immēſe
maieſtatis Venerādū tuū verū et vnicū
filiū Sanctū ꝙq; paracletū ſpm̄. Tu rex
glīe chriſte. Tu pr̄is ſempit'nus es filius
Tu ad liberandū ſuſcepturus hoīm: nō
horruiſti v̓ginis vterū Tu deuicto mort⁹
aculeo: apuiſti credētib⁹ regna celoꝝ. Tu
ad dexterā dei ſedes: i glīa pr̄is. Iudex cre
deris eſſe vētur⁹ Te ergo q̄ſum⁹ famulis
tuis ſubueni: q̊s p̄cioſo ſanguīe redemiſti
Eterna fac cū ſcīs tuis in gl'a numerari.
Saluū fac ppl'm tuū dñe: et bn̄dic heredi
tati tue ⁊ rege eos ⁊ extolle illos vſq; ī eter
nū Per ſingl'os dies bn̄dicim⁹ te Et lau
dam⁹ nomē tuū in ſcl'm ⁊ in ſcl'm ſcl'i Dig
nare dñe die iſto: ſine pctō nos cuſtodire.
Miſerere nr̄i dñe miſerere nr̄i Fiat mīa
tua dñe ſup nos. quē admodū ſperauim⁹
te In te dñe ſperaui: nō ↄfundar in et'nū.

¶Symbalum Athanaſij.

Quicūq; vult ſaluꝰ eſſe añ oīa opus ē vt teneat catholicā fidē Quā niſi quiſq; integrā inuiolatāq; ſeruauerit abſq; dubio in eternū ꝑibit Fides āt catholica hec eſt: vt vnū deū ī trinitate ⁊ trinitatē in vnitate veneremur. Neq; ꝯfundentes ꝑſonas neq; ſubſtantiā ſeparātes. Alia eni ē ꝑſona pr̄is/alia filij/alia ſpūſſancti Sed pr̄is et filij ⁊ ſpūſſancti vna eſt diuinitas/eq̄lis gl̄ia/coeterna maieſtas Qualis pater tal̄ filiꝰ talis ſpūſſanctꝰ. Increatꝰ pater īcreatus filiꝰ īcreatꝰ ſpūſſanctꝰ. Immēſus pater īmenſus filiꝰ īmēſus ſpūſſanctꝰ. Eternus pater eternꝰ filiꝰ eternꝰ ſpūſſanctus. Et nō tres eterni ſed vnꝰ etn̄ꝰ. Sicut nō tres increati nec tres īmenſi ſed vnꝰ īcreatus et vnꝰ īmenſus. Similit̄ oīpotēs pater oīpotēs filiꝰ oīpotēs ſpūſſctūs. Et tn̄ nō tres oīpotētes ſed vnꝰ oīpotēs Ita deꝰ pater deꝰ filiꝰ deꝰ ſpūſſctūs. Et tn̄ nō tres dij ſed vnꝰ eſt deꝰ. Ita dn̄s pr̄ dn̄s filiꝰ dn̄s ſpūſſcūs Et tn̄ nō tres dn̄i ſed vnꝰ eſt dn̄s

Quia ſicut ſigillatī vnāquāq; pſonā deū
ac dn̄; ↄfiteri chriſtiana vitate cōpellimur
ita tres deos aut dn̄os dicere catholica re
ligiōe ꝓhibemur. Pater a nullo eſt fcūs
nec creatꝰ nec genitꝰ. Filius a prē ſolo eſt
nō fcūs nec creatꝰ ſed genitꝰ Spūſſctūs a
patre ꝛ filio nō fcūs nec creatꝰ nec genitꝰ
ſed ꝓcedēs. Vnꝰ ergo pater nō tres prēs
vnus filiꝰ nō tres filij vnus ſpūſſanctꝰ nō
tres ſpūſſctī Et in hac trinitate nihil ꝑus
aut poſteriꝰ nihil maius aut minꝰ ſed to-
te tres pſone coeterne ſibi ſūt et coequales
Ita vt p ōnia ſicut iam ſup̄ dictum eſt vt
vnitas ī trinitate et trinitas in vnitate ve
nerāda ſit. Qui vult ergo ſaluꝰ eſſe ita de
trinitate ſentiat Sed neceſſariū ē ad eter.
nā ſalutē vt incarnationē q̄q; dn̄i nr̄i ieſu
chriſti fideliter credat. Eſt ergo fides rctā
vt credamꝰ et cōfiteamur q̄a dn̄s nr̄ ieſus
chriſtus dei filiꝰ deus ꝛ hō eſt. Deus eſt ex
ſubſtantia prīs anī ſcl'a genitus/et hō eſt ex
ſubſtantia matris ī ſcl'o natus. Perfectꝰ
deꝰ pfectꝰ hō ex aīa rōali et humana carne

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ſubſiſtens. Equalis patri ſm̄ diuinitatē
minor patre ſm̄ humanitatē. Quia licet
deꝰ ſit et hō: non duo tñ ſed unꝰ eſt chriſtus
Unꝰ aūt nō cōuerſiōe diuinitat; in carne
ſed aſſumptione humanitatis in deo
Unꝰ ōnino non cōfuſione ſubſtantie: ſed
vnitate pſone. Nā ſicut aīa rationalis et
caro unꝰ hō eſt: ita deꝰ et hō unꝰ eſt chriſtus
Qui paſſus eſt ꝓ ſalute nr̄a deſcēdit ad īfe
ros tercia die reſurrexit a mortu; Aſcēdit
ad celos ſedet ad dexterā dei pris oīpotēt;
Inde vētureꝰ eſt iudicare viuos et mortu-
os Ad cuiꝰ aduentū oēs hoīes reſurgere
hn̄t cū corporibꝰ ſui; ⁊ reddituri ſūt de fctis
ꝓpriis rōnem Et q̄ bona egerīt ibūt ī vitā
eternā: q̄ vo mala ī ignē eternū Hec eſt fi
des catholica quā niſi q̄ſq; firmiť fideliťq;
crediderit ſaluꝰ eſſe nō poterit. Letanie

Kyrieleyſō. Chriſteleyſō Kyrieleiſō
Chriſte audi nos. Saluator mūdi
adiuua nos Pater de celꝭ deꝰ miſerere no
bis Fili redēptor mūdi deꝰ miſerē nobis
Spūſſcē deꝰ miſerē no. Scā trinitas unꝰ

deus/miſeré nobis.
Scā Maria oꝛa ꝓ.
Scā dei genitrix oꝛ
Scā vgo vginū oꝛa
Scē michael oꝛa
Scē gabꝛiel oꝛa
Scē raphael oꝛa
Oēs ſci angeli et ar
changeli oꝛate.
Scē ioānes bap oꝛ
Oēs ſcti patriarche
et pꝛophete oꝛate
Scē Petre oꝛa
Scē paule oꝛa
Scē andꝛea oꝛa
Scē iacobe oꝛa
Scē ioannes oꝛa
Scē thoma oꝛa
Scē iacobe oꝛa
Scē philippe oꝛa
Scē btolomee oꝛa
Scē mathee oꝛa
Scē ſimon oꝛa

Scē thadee oꝛa
Scē mathia oꝛa
Scē bernaba oꝛa
Scē luca oꝛa
Scē marce oꝛa
Oēs ſci apl'i et euan
geliſte oꝛate
Oēs ſci diſcipuli do-
mini oꝛate
Oēs ſancti innocen
tes. oꝛate
Scē ſtephane oꝛa
Scē laurenti oꝛa
Scē vincenti oꝛa
Scē fabiane oꝛa
Scē ſebaſtiane oꝛa
Sancti coſma et da
miane. oꝛate
Sancti geruaſij et
pꝛothaſij. oꝛate
Sancte dioniſij cū
ſocijs tuis oꝛate
Oēs ſci mrtires oꝛa.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Scē ſilueſter ora
Scē gregori ora
Scē martine ora
Scē auguſtine ora
Scē ambroſij ora
Scē ieronime ora
Scē nicolae ora
Oēs ſcī confeſſores
Orate pro nobis.
Omnes ſancti doc-
tores. orate
Scē anthoni ora
Scē paule hē ora
Scē bernarde ora.
Scē benedicte ora
Scē franciſce ora
Scē dominice ora
Scē gwilhelme ora
Oēs ſcī monachi et
heremite orate
Oēs ſcti ſacerdotes
et leuite. orate
Sctā Maria mag-
dalena ora
Scā agnes ora
Scā lucia. ora
Scā cecilia ora
Scā agatha ora
Scā vrſula cū ſoda-
libus tuis orate
Scā katerina ora
Scā barbara ora
Scā anna ora
Scā elizabaeth ora
Oēs ſcē virgines et
vidue ⁊ continentes
Orate pro nobis.
Omnes ſancti ⁊ ſāc-
te dei orate pro.
Propicius eſto. Par-
ce nobis domine.
Propici⁹ eſto Libera
nos domine
Ab inſidijs diaboli
Libera nos domine.
A ſubitanea et impro-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

niſa morte. Libe. A morte perpetua. Libe
A peſte ſupbie. Lib. Ab ōni immūdicia
mētis et corpoꝝ. Libe. A cecitate cordꝫ. Li.
A carnalibꝰ deſiderijs. Libera Ab ira et
odio et ōni mala volūtate. Lib. A peccatꝫ
nr̄is. Libe Ab ōni mala. Lib Per annū
ciationē tuā. Lib Per aduētū et natiuita
tē tuā. Lib. Per circūciſionē et oblationē
tuā. Li. Per baptiſmū ⁊ ſcm̄ ieiuniū tuū
Lib Per paſſionē et crucē tuā. Lib. Per
mortē ⁊ ſepulturā tuā. li. Per ſāctā reſur
rectionē ⁊ gl'oſā aſcēſionē tuā. li. Per ſpi
ritū pacletū. Li. Per aduētū tuū futurū
Lib. Per merita oīm ſcōꝝ tuoꝝ. Libera.
In die iudicij. li Peccatores Te rogamꝰ
audi nos Ut pacē nobꝫ dones. Te Ut in
dulgētiā ⁊ remiſſionē oīm pctōꝝ nr̄oꝝ no
bꝫ donare dignerꝫ. Te. Ut dn̄m apoſtoli.
cū et cunctū eccleſiaſticū ordinē in ſctā reli
gione ꝯſeruare dignerꝫ. Te. Ut antiſtitē
nr̄ꝫ i tuo ſcō ſeruitio ꝯſeruare dignerꝫ. Te.
Ut regē nr̄m ⁊ cūctū pplꝫ chriſtianū p̄cio
ſo ſanguīe tuo redēptū conſeruare digne.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

r꜄·Te Ut aeris temperiē nob꜄ dones Te
Ut fruct⁹ terre nob꜄ donare digner꜄. Te.
Ut benefactoribus nr̄is eterna bona re.
tribuere digneris. Te. Ut aīabus oīꝫ fide
liū defunctoꝝ requiē eternā donare digne
ris. Te Ut nos exaudire digneris. Te ro
Fili dei. Te rogam⁹ audi nos. Agn⁹ dei
q̄ tollis pctā mūdi. Parce nobis dn̄e Ag
nus dei qui tollis pctā mūdi. Exaudi nos
dn̄e. Agn⁹ dei qui tollis pctā mūdi Miſe
rere nobis Chriſte audi nos Kyrieleyſō
Chriſteleyſon. Kyrieleyſon. Pater nr̄
Et ne nos Sed libera Saluos fac ſeruos
tuos et ancillas tuas. Deus meus ſpan.
tes in te. Eſto nobis dn̄e turr꜄ fortitudīs
A facie inimici. Nihil proficiat inimicus
in nobis. Et filius iniq̄tatis non apponat
nocere nobis Dn̄e non ſecundū peccata
noſtra facias nobis. Neqꝫ ſecundū iniqui
tates nr̄as facias nobis Oremus ꝓ ſum.
mo pontifice noſtro Dn̄s conſeruet eum
et viuificet eū et beatum faciat eū in terra
et nō tradat eū in aīam inimicorum eius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Oremꝰ pro bn̄factoribus nr̄is Retribue
re dignare oībus nobis bona facientibꝰ
ꝓpter nomē tuū in vitā eternā amen. Ore
mus pro fidelibꝰ defunctis Requiē eter.
nā dona eis dn̄e et lux ꝑpetua luceat eis.
Requieſcant in pace amē. Oremus pro
fratribꝰ nr̄is abſentibus. Saluos fac ſer.
uos tuos deus meꝰ ſperantes in te Mitte
eis dn̄e auxiliū de ſancto. Et de ſyō tuere
eos. Fiat pax in v̓tute tua Et abundātia
in turribꝰ tuis. Et veniat ſup nos mīa tua
dn̄e. Et ſalutare tuū ſm̄ eloq̄ū tuū. Dn̄e
exaudi orōem meā. Et clamor Oratio.
DEus cui propriū eſt miſereri ſp̄ ⁊ par
cere ſuſcipe dep̄cationē noſtram/ vt
nos ⁊ oēs famulos tuos quos delictoꝝ ca
thena cōſtringit miſeratio tue pietatis ab.
INeffabilē miam tuā [ſoluat. Orō
nobis dn̄e clemēter oſtende vt ſimul
nos a pc̄tis ōnibꝰ exuas/ ⁊ a penis quas ꝓ
his meremur eripias. Oratio.
EXaudi q̄ſumus dn̄e ſuppliciū preces ⁊
ↄfitētiū tibi parce pc̄tis vt pariť nobis

indulgētiā tribuas benign⁹ ꝛ pacē. Orō

DEus q̄ culpa offenderis penitencia placare p̄ces ꝓpli tui ſupplicātis ꝓpici us reſpice ꝛ flagella iracūdie tue q̄ ꝓ pccīs noſtris meremur auerte. Oratio

OMnipotens ſempiterne deus miſerere. N. famulo tuo pōtifice noſtro/ ꝛ dirige eū ſcdꝫ clemētiā tuā in viā ſalutis eterne vt te donante tibi placita cupiat et tota virtute ꝑficiat Alia oratio

DEus a q̄ ſancta deſideria recta ꝯſilia et iuſta ſūt opa da ſeruis tuis illā quā mū dus dare nō poteſt pacē vt et corda noſtra mādat⁹ tu⁹ dedita ꝛ hoſtiū ſublata formidie tpa ſint tua ꝓtectiōe trāquilla Alia orō

URe igne ſācti ſpūs renes nr̄os et cor nr̄m dn̄e vt tibi caſto corpore ſeruia. mus et mundo corde placeam⁹ Alia orō.

FIdeliū de⁹ oīm ꝯditor ꝛ redēptor aīabus famuloꝝ famularūq; tuarū re. miſſionē cūctoꝝ tribue pctōꝝ vt indulgen tiā quā ſemp optauerūt piꝭ ſupplicatiōi. bus cōſequantur. Alia oratio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

ACtiones nr̄as q̄ſum⁹ dn̄e aſpirādo
preueni et adiuuādo proſequere vt
cuncta nr̄a orō ⁊ oꝑatio a te ſemꝑ incipiat
et per te incepta finiatur. Alia oratio

OMnipotens ſempiterne de⁹ q̇ viuo
rū dn̄aris ſimul ⁊ mortuorū oīmqꝫ
miſereris q̊s tuos fide et oꝑe futuros eſſe
p̄noſcis/te ſuppliciter exoram⁹ vt ꝓ q̇b⁹ ef-
fundere p̄ces decreuim⁹ q̊ſqꝫ vel p̄ſens ſciꝫ
adhuc in carne retinet vl' futuꝝ iam ex-
utos corpore ſuſcepit īntercedētib⁹ oī-
b⁹ ſcīs tuis pietat̄ tue clemētia oīꝫ
delictoꝝ ſuorū veniam cōſequā-
tur. Per dn̄ꝫ nr̄m ieſum chri.
ſtū filiū tuū q̇ tecū viuit et
regnat de⁹ ꝑ oīa ſc̄la
ſeculorū

A M E N

¶ Sequitur tabula hui⁹ libri/ad inuenien
dū Pſalmos per numerū foliorum

Ad te dñe leuaui xxiiij
Ad te dñe clamabo xxvi
Afferte dño filij dei xxvi
Audite hec oēs xxix
Attēdite ppl'e meꝰ xlvi
Adhesit pauimē. lxxiiij
Appropiquet lxxviij
Ad dñm cũ tribu lxxviij
Ad te leuaui lxxix
Audite celi xciij
Beatus vir q̄ nõ abijt i
Beati quorum xviij
Bñdicã dñz in oi tpe xix
Beatus q̄ intelligit xxv
Bñdixisti dñe terrã lij
Bonũ est cõfiteri lvij
Bñdic anima mea dño ꝛ
omnia lxij
Bñdic anima mea dño
domine lxiij
Beatus vir q̄ timet lxx
Beati immaculati lxxiij
Bonitatē fecisti cũ lxxv
Beati oēs q̄ timēt lxxx
Bñdictꝰ dñs deꝰ lxxxvi
Bñdicite oĩa opa xcv
Bñdictꝰ dñs deꝰ isrl' xcvi
Cũ inuocarē ij
Cõfitebor tibi dñe ĩ toto
corde meo: narrabo iiij
Conserua me dñe vij
Celi enarrant xi
Cõfitebor tibi deus xlv
Cãtate dño canticum no
uum: cantate lix
Cãtate dño canticum no
uum: quia lx
Cõfitemi dño ꝛ iuo lxiiij
Cõfitemini dño quoniã
bonus. Quis loq̊tur lxv
Cõfitemi dño qm̃ bonꝰ:
Dicant nũc qui lxvij
Cõfitebor tibi dñe ĩ toto
corde meo: in cõsilio lxx
Credidi propter qd̄ lxxij
Cõfitemi dño qm̃ bonꝰ:
Dicat nũc israel lxxij
Clamaui in toto lxxvij
Cõfitemi dño qm̃ bonꝰ:
qm̃ in eternũ lxxxiij
Cõfitebor tibi dñe ĩ toto
corde meo: qm̃ aud lxxxiij
Cãtate dño canticum no
uũ: laus eius lxxxix
Confitebor tibi dñe q̄niã
iratus es xc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Cātemus dño gloſe xxi
Dñe qd multiplicati ij
Dñe ne i furo. Miſē iij
Dñe deꝰ meꝰ in te iij
Dñe dñs nr: qꝫ iiij
Dixit inſipiēs vij
Dñe qs habitabit vij
Diligā te dñe ix
Dñe in virtute tua xi
Deꝰ deꝰ meꝰ reſpice xij
Dñs regit me xiij
Dñi eſt terra xiij
Dñs illuminatio xv
Dixit iniuſtꝰ vt delin xxi
Dñe ne i furo: Qm̄ xxiij
Dixi cuſtodiā vias xxiiij
Deꝰ auribus nr̄is xxvi
Deus nr̄ refugiū xxviij
Deus deoꝝ dñs xxx
Dixit inſipiēs xxxij
Deus in noie tuo xxxij
Deus repuliſti xxxv
Deꝰ deꝰ meꝰ: ad te xxxvij
Deꝰ miſereat nr̄i xxxviij
Deus i adiutoriū xli
Deus iudiciū tuū xliij
Deus venerūt gētes xlix
Deꝰ ſtetit i ſynagoga li
Deꝰ qs ſimilis erit li
Dñe deus ſalutis liij
Dñe refugiū factꝰ es lvi
Dñs regnauit deco lvij
Deus vltionū dñs lviij
Dñs regnauit exltet lix
Dñs regnauit iraſcāt lx
Dñe exaudi orōez lxi
Deus laudem lxix
Dixit dñs dño lxx
Dilexi qm̄ lxxi
Defecit in ſalutare lxxv
De profundis lxxxi
Dñe nō ē exaltatū lxxxi
Dñe probaſti lxxxiij
Dñe clamaui ad te lxxxv
Dñe exaudi orōez lxxxvi
Dñe audiui xcij
Exaudi dñe iuſticiā viij
Exaudiat te dñs xi
Exaltabo te dñe xvi
Exultate iuſti i dño xviij
Expectās expectaui xxiij
Eructauit cor meū xxvij
Exaudi deꝰ orōez xxxij
Eripe me de inimicꝪ xxxv
Exaudi deꝰ depca xxxvi
Exaudi deꝰ orōes xxxvij

Exurgat deus xxxix
Exultate deo adiu l
Et veniat ſup me lxxiiij
Ecce q̄ȝ bonū lxxxij
Ecce nūc bn̄dicite lxxxij
Eripe me dn̄e lxxxv
Exultabo te deꝰ lxxxvij
Ego dixi i dimidio xc
Exultauit coꝛ meū xc
Fundamēta eius liij
Feci iudiciū lxxvij
In dn̄o cōfido vi
Iudica me dn̄e xv
In te dn̄e ſpaui xvij
Iudica dn̄e nocētes xx
Iudica me deus xxvi
Iubilate deo omnis ter=
ra: pſalmum xxxviij
In te dn̄e ſpaui xlij
Inclina dn̄e aurē liij
Iubilate deo omnis ter=
ra: ſeruite lx
In exitu iſrael lxxi
In quo corrigit lxxiij
In eternū dn̄e lxxvi
Iniquos odio lxxvi
Iuſtus es dn̄e lxxvij
In cōuertendo lxxx
Laudate pueri lxx
Laudate dn̄z oēs lxxij
Legē pone mihi lxxiiij
Lucerna pedibꝰ lxxvi
Leuaui oculos lxxix
Letatus ſum in lxxix
Laudate nomē lxxxij
Lauda aīa mea lxxxviij
Laudate dn̄z q̄ lxxxviij
Lauda hieruſa lxxxviij
Laudate dn̄z de lxxxix
Laudate dn̄z i ſcīs lxxxix
Magnus dn̄s xxix
Miſerere mei deꝰ ſm xxxi
Miſerere mei deꝰ qm̄ xxxiij
Miſerere mei deꝰ mi. xxxiiij
Miſericoꝛdias dn̄i liiij
Miſericoꝛdiā et lxi
Memoꝛ eſto lxxiiij
Manꝰ tue dn̄e lxxv
Mirabilia teſtimo lxxvij
Memēto dn̄e dauid lxxxi
Magnificat aīa xxvi
Noli emulari xxi
Nonne deo ſubiec xxxvi
Notus in iudea xlv
Niſi q̄a dn̄s lxxix
Niſi dn̄s edificaue lxxx

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

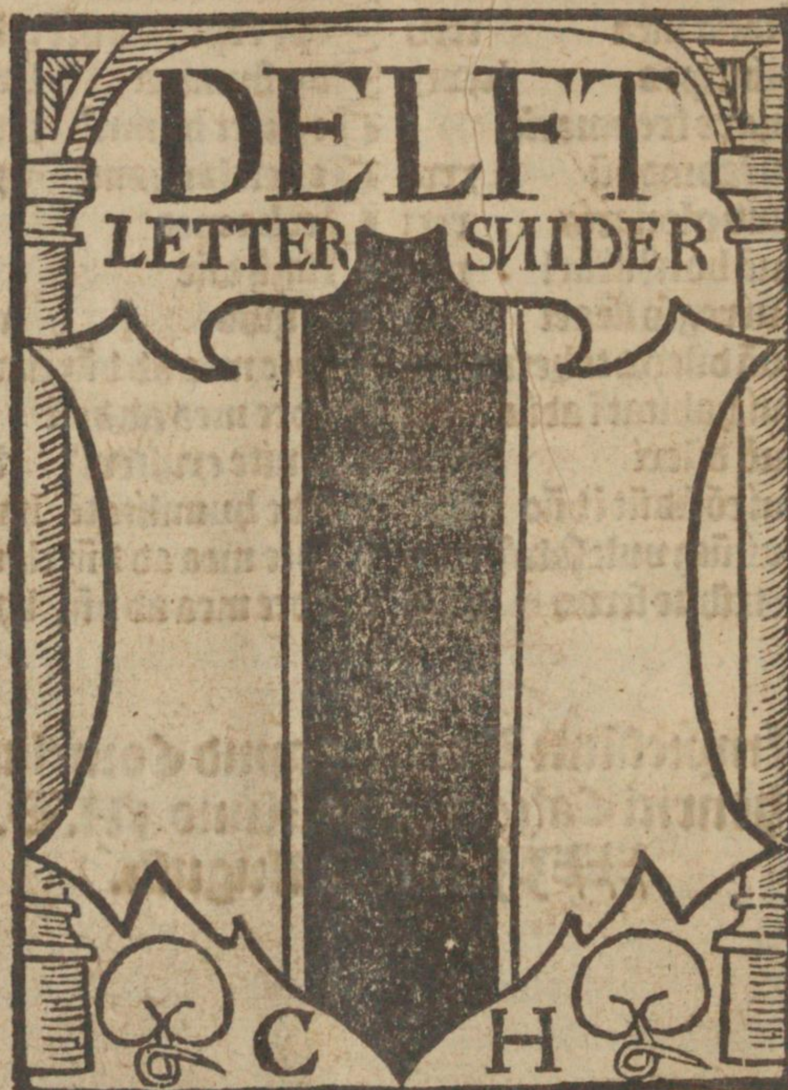
Nunc dimittis xxvi
Omnes gētes xxviij
Paratū cor lxviij
Porcio mea lxxv
Principes lxxviij
Quare fremuerūt i
Quēadmodū xxvi
Quid gloriaris xxxi
Quā bonꝰ iſrael xliij
Qui regis iſrael l
Quā dilecta taberna lij
Qui habitat ī adiu lvi
Quō dilexi lxxvi
Qui cōfidūt ī dn̄o lxxx
Quicūq3 vult ſaluꝰ xxvij
Retribue ſeruo lxxiij
Saluū me fac dn̄e vi
Si vere vtiq3 xxxiiij
Saluū me fac deꝰ xl
Sepe expugnauerūt lxxx
Sup̄ flumina lxxxiij
Te decet hymnꝰ xxxvij
Te deū laudamꝰ xcvi
Verba mea ij
Vſq3 q̄ dn̄e vi
Vt quid xliiij
Voce mea ad dn̄z clamaui voce mea ad deū xlvi
Venite exultemꝰ lviij
Vide humilitatē lxxviij
Voce mea ad dn̄z clamaui voce mea ad dn̄z lxxxvi

¶ Impreſſum Delphis apud Cornelium henrici Calcotypum. Anno. M.D. XXXII. menſe Auguſti.

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

nem



Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 17